

DAN BROWN

Da Vinci Şifresi yazarı

www.iphonepub.com

İHANET NOKTASI

BİRİNCİ BASKI
50.000 ADET

Dan Brown

YAZARIN NOTU

Delta Gücü, Ulusal Keşif Bürosu ve Uzay Sınırları Vakfı gerçek kurumlardır.

Bu romanda konu edilen bütün teknolojiler mevcuttur.

Eğer bu keşif onaylanırsa, bilimin şimdiye dek dünyamızda perdesini açtığı en şaşırtıcı kavramlardan biri olacaktır.

Tahmin edilebileceği gibi, olası etkileri geniş kapsamlı ve ürkütücüdür.

En eski sorularımıza yanıt vermeyi vaat etse de, daha önemli başka soruları içinde barındırmaktadır.

Başkan Bil Clinton, 7 Ağustos 1996'da, ALH84001 diye bilinen bir keşfin ardından verdiği basın toplantısından.

İHANET NOKTASI

Ölüm, bu ıssız yerde, sayısız biçimlerde gelebilirdi. Jeolog Charles Brophy bu arazinin acımasız ihtişamına yıl arca katlanmış olmasına rağmen yine de hiçbir şey onu yaşayacağı insanlık dışı felakete hazırlamış olmazdı.

Brophy'nin dört köpeği, jeolojik algılama aygıtları kızığını tundra üzerinde çekerken, birden bakışlarını gökyüzüne çevirerek yavaşladı.

Kızaktan inen Brophy, "Ne oldu kızlar?" diye sordu.

Toplanmaya başlayan fırtına bulutlarının ardındaki çift pervaneli bir nakliye helikopteri, buzul zirvelerini askeri maharetle kucaklayarak, kavis çizerek alçalıyordu. Bu tuhaf, diye düşündü. Bu kadar kuzeyde hiç helikopter görmemişti. Helikopter, toz gibi kardan bir kümeyi havaya savurarak el i metre kadar uzağa indi. Tetikte duran köpekler hırladılar.

Helikopterin kapısı kayarak açıldığında, iki adam aşağı indi. Soğuk hava şartlarına uygun beyaz giysiler içindeki adamlar, el erinde tüfekleriyle aceleleri varmış gibi Brophy'ye doğru ilerlediler.

İçlerinden biri, "Dr. Brophy?" diye seslendi.

Jeolog bocaladı. "İsmimi nerden biliyorsunuz? Siz kimsiniz?"

"Telsizinizi çıkarın lütfen."

"Anlayamadım."

"Dediğimizi yap."

Şaşkınlık içindeki Brophy telsizini parkasının cebinden çıkardı.

"Acil bir resmi bildiri iletmeni istiyoruz. Telsiz frekansını yüz kilohertze indir."

Yüz kilohertz mi? Brophy'nin aklı tamamen karışmıştı. Bu kadar düşük frekanstan hiç kimse hiçbir şey alamaz. "Bir kaza mı oldu?"

Diğer adam tüfeğini kaldırarak, Brophy'nin başına doğrulttu. "Açıklamaya zaman yok. Dediğimizi yap."

Brophy titreyerek ileti frekansını ayarladı.

ilk konuşan adam, üzerine birkaç satır yazılı bir not kağıdını ona uzattı. "Bunu ilet. Hemen."

Brophy kâğıda baktı. "Anlamıyorum. Bu bilgi doğru değil. Ben yapmadım..."

Adam tüfeğini sertçe Brophy'nin şakağına bastırdı. Tuhaf mesajı iletirken Brophy'nin sesi titriyordu.

Birinci adam, "Güzel," dedi. "Şimdi sen ve köpeklerin helikoptere binin.

Namlunun ucundaki Brophy isteksiz köpeklerini yönlendirerek, paten demirinden helikopterin yük bölümüne çıktı.

Onlar yerleşir yerleşmez helikopter havalanarak batıya döndü.

Parkasının içinde ter basan Brophy, "Siz de kimsiniz?" diye sordu. Ve o mesajın anlamı neydi öyle!

Adamlar hiçbir şey söylemediler. Helikopter irtifa kazanırken, rüzgâr açık kapıdan içeri doluyordu.

Brophy'nin, yük kızığına bağlı duran dört köpeği inlemeye başlamıştı.

Brophy, "En azından kapıyı kapatın," dedi. "Köpeklerimin ürktüğünü görmüyor musunuz?"

Adamlar yanıt vermediler. Helikopter bin üç yüz metreye çıkarken, buzul kanyonları ve yarıkları

üstünden dikine yükseliyordu. Adamlar birden ayağa kalktılar. Tek bir söz söylemeden yüklü

kızığı tutarak, açık kapıdan dışarı ittiler. Brophy köpeklerinin muazzam ağırlığa karşı acıyla mücadele edişlerini dehşet içinde seyretti. Uluyarak helikopterden dışarı sürüklenen hayvanlar bir anda gözden kayboldular. Adamlar onu yakaladıklarında, Brophy çoktan ayağa kalkmış çılglık atıyordu. Onu kapıya doğru çektiler. Korkudan kaskatı kesilen Brophy yumruklarını savurarak, onu dışarı iten güçlü el ere karşı kendini savunmaya çalıştı.

Hiç yararı yoktu. Saniyeler sonra aşağıdaki buzul kanyonlarına doğru düşmeye başlamıştı.

Capitol Hil 'e komşu olan Toulos Restoranı'nın gururla sunduğu süt danası ve karabiberle dövülmüş at eti günün modasına hiç uygun değildi. Ama bu mönü sayesinde sabah kahvaltısında Washington siyasilerinin uğrak yeri idi. Bu sabah Toulos, birbirine çarpan gümüşler, espresso makineleri ve cep telefonu görüşmelerinden yükselen seslerin oluşturduğu ahenksiz yankılarla oldukça yoğundu.

Kadın içeri girdiğinde şefgarson gizlice sabah Bloody Mary'sinden bir yudum çekiyordu. Yapmacık bir tebessümle yüzünü döndü.

"Günaydın," dedi. "Size yardımcı olabilir miyim?"

Pilili, bol paçalı gri pantolon, gösterişsiz topuksuz ayakkabılar ve krem rengi Laura Ashley bluz giyen otuzlu yaşlarının ortalarındaki kadın çekici biriydi. Sağlam bir tavrı vardı çenesi hafifçe yukarı kalkmıştı küstah değil, sadece güçlü görünüyordu. Kadının omuzlarına dek inen iri dalgalı

açık kahverengi saçları, Washington'da en revaçta olan tarzda taranmıştı. "Haber spikeri kadın"

seksi görünecek kadar uzun, ama sizden daha akıllı olduğunu gösterecek kadar kısa.

Kadın çekingen bir sesle, "Biraz geciktim," dedi. "Senatör Sexton'la kahvaltı randevum vardı."

Şefgarson birden sinirlerinin gerildiğini hissetti. Senatör Sexton. Senatör buranın devamlı

müşterisi ve ülkenin en ünlü adamlarından biriydi. Geçen hafta Süper Salı'da(Farklı eyaletlerde yapılan önseçimler) on iki Cumhuriyetçi adayı arkada bıraktıktan sonra, partisinin Amerika Birleşik Devletleri Başkan adayı olmayı neredeyse garantilemişti. Pek çok kişi senatörün gelecek kış

Beyaz Saray'ı güç durumdaki Başkan'dan koparma şansına sahip olduğuna inanıyordu. Son zamanlarda Sexton'ın yüzü tüm ulusal dergilerde görünmeye, kampanya sloganı tüm Amerika'yı

kaplamaya başlamıştı: "Harcamayı bırakın. İyileştirmeye başlayın."

Şefgarson, "Senatör Sexton her zamanki locasında," dedi. "Peki siz kimsiniz?"

"Rachel Sexton. Kızıyım."

Ne kadar aptalım, diye düşündü. Benzerlik aşikârdı. Kadında senatörün delici bakışları ve nazik tavrı -şu terbiyeli asalet havası- vardı. Rachel Sexton doğuştan sahip olduğu nimetleri, babasının örnek alması gereken bir zarafet ve tevazu ile taşısa da, senatörün klasik iyi görünümünün bir sonraki nesle geçtiği bel i oluyordu.

"Sizi ağırlamaktan zevk duyarız Bayan Sexton."

Şefgarson senatörün kızını yemek salonundan geçirirken, onu arkasından takip eden erkeklerin

bakışlarından -bazıları usturuplu, bazıları pek değil- mahcup oldu. Toulos'da çok az kadın yemek yer, daha da azı Rachel Sexton gibi görünürdü.

Yemek yiyenlerden biri, "Güzel vücut," diye fısıldadı. "Sexton kendine yeni bir eş bulmuş bile."

Diğeri, "O kızı, salak," diye yanıtladı.

Adam kıkırdadı. "Ben Sexton'ı iyi tanırım, o kızını bile becerir."

Rachel, babasının masasına gittiği sırada, senatör cep telefonunda yüksek sesle son başarılarından biri hakkında konuşuyordu. Başını kaldırıp sadece Cartier saatine hafifçe vurarak geç kaldığını ifade eder bir şekilde Rachel'a baktı.

Ben de seni özledim, diye düşündü Rachel.

Babasının ilk adı Thomas'dı ama göbek adını uzun zaman önce kendi ilave etmişti. Rachel bunu, babasının ses yinelenmesinden hoşlanmasına bağlıyordu. Senatör Sedgewick Sexton. Ak saçlı ve tatlı dil i adam, arkası yarın dizilerinden fırlamış doktor görüntüsüyle kutsanmış bir siyaset kurduydü ki, taklit yeteneği dikkate alındığında bu görüntüsü hiç de yadırganmıyordu.

"Rachel!" Babası telefon görüşmesini bitirip onu yanağından öpmek için ayağa kalktı.

"Merhaba baba." Babasını öpmeyi.

"Bitkin görünüyorsun."

Demek başlıyoruz, diye düşündü. "Mesajımı aldım. Ne oldu?"

"Kızımı kahvaltıya çağırabilir miyim?"

Rachel, babasının gizli bir amacı olmaksızın ondan kendisine eşlik etmesini istemeyeceğini uzun zaman önce öğrenmişti.

Sexton kahvesinden bir yudum aldı. "Anlat bakalım, nasıl gidiyor?"

"Yoğun. Kampanyanın iyi gittiğini görüyorum."

"Ah, işten bahsetmeyelim." Sexton sesini alçaltarak masada öne doğru eğildi.

"Dışişleri Bakanlığı'ndan sana ayarladığım şu adam nasıl?"

Rachel saatine bakmamak için kendini güç tutarak içini çekti. "Baba, gerçekten onu aramaya vaktim olmadı. Ayrıca bu konuda çabalamayı bıraksan iyi..."

"Önemli şeylere zaman ayırmalısın Rachel. Aşk yoksa, geri kalan her şey anlamsızdır."

Aklına pek çok anı gelmiş olsa da, Rachel sessiz kalmayı yeğledi. Babası söz konusu olduğunda daha

olgun davranmak güç değildi. "Baba, beni görmek istememiş miydin? Önemli olduğunu söyledin."

"Öyle." Babası, onu dikkatle inceledi.

17

Rachel, onun bakışları altında savunma kalkanının bir parçasının eriyip gittiğini hissedince, içinden adamın gücüne küfretti. Senatörün gözleri Al ah vergisiydi. Rachel bu özel iğinin onu Beyaz Saray'a götüreceğini tahmin ediyordu. Yeri gelince gözleri yaşlarla dolar, ama sonra, hemen sonra yaşlar gider ve her şeye karşı güven telkin ederek, coşkulu bir ruha kapı açardı.

Babası daima, sadece itimat meselesi, derdi. Senatör, Rachel'ın güvenini yıl ar önce kaybetmişti ama ülkeninkini hızla kazanıyordu.

Senatör Sexton, "Sana bir teklifim var," dedi.

Kendini yeniden toparlamaya çalışan Rachel, "Bırak tahmin edeyim," diye cevap verdi. "Ünlü bir dul kendine genç bir hanım arıyor."

"Kendini küçük düşürme hayatım. Artık o kadar genç değilsin."

Rachel, babasıyla buluşmalarında sıklıkla duyumsadığı o tanıdık aşağılanma hissine yeniden kapıldı.

"Sana can simidi atmak istiyorum," dedi.

"Boğulduğumun farkında değildim."

"Sen değil, Başkan boğuluyor. Çok geç olmadan gemiye atlamalısın."

"Bu konuşmayı daha önce yapmamış mıydık?"

"Geleceğini düşün Rachel. Benim için çalışabilirsin."

"Umarım beni kahvaltıya çağırma sebebin bu değildir."

Senatörün soğukkanlılığı çok zor bozulurdu.

"Rachel, onun için çalışmanın beni kötü etkilediğini anlayamıyor musun? Ve tabi kampanyamı.

Rachel içini çekti. O ve babası daha önce bu konuyu tartışmışlardı.

"Baba, ben Başkan için çalışmıyorum. Başkan'la karşılaşmadım bile. Tanrı aşkına, ben Fairfax'de çalışıyorum!"

"Siyaset algılama meselesidir Rachel. Başkan için çalışıyormuşsun gibi görünüyor."

Rachel dinginliğini bozmamaya çalışarak içini çekti. "Bu işi almak için çok çalıştım baba.

Bırakmayacağım."

Senatör gözlerini kıstı. "Biliyor musun, bazen bencil tavırların gerçekten..."

"Senatör Sexton?" Masanın yanında bir muhabir belirmişti.

Senatörün tavrı hemen değişti. Rachel homurdanarak masanın üstündeki sepetten bir kruvasan aldı.

Muhabir, "Ralph Sneedan," dedi. "Washington Post. Size birkaç soru sorabilir miyim?"

Senatör ağzını peçeteyle silerek gülümsedi. "Memnuniyetle Ralph. Yalnız çabuk ol. Kahvemi soğutmak istemiyorum."

Muhabir tam zamanında güldü. "Elbette efendim." Ufak bir kayıt cihazı çıkararak, kayda başladı.

"Senatör, televizyonlardaki reklamlarınız işyerlerinde kadınlara eşit maaşlar verilmesi... ve aynı zamanda yeni evlilere vergi indirimi uygulanması için kanun çıkarılması çağrısında bulunuyor.

Bunun mantığını açıklayabilir misiniz?"

"Elbette. Ben güçlü kadınların ve güçlü ailelerin hayranıyım."

Rachel kruvasanı adeta boğazına tıktı.

Muhabir, "Ve aileler konusunda," diye devam etti. "Sıkça eğitimden bahsediyorsunuz. Ülkemizdeki okul ara daha fazla fon ayrılması için hayli ihtilafli bütçe kesintileri teklif ettiniz."

"Çocukların bizim geleceğimiz olduğuna inanıyorum."

Rachel, babasının pop şarkılardan alıntılar yaptığına inanamıyordu.

Muhabir, "Efendim, son olarak," dedi. "Geçtiğimiz son birkaç hafta içinde kamuoyu araştırmalarında muazzam bir sıçrama yaptığınız belirlendi. Başkan endişeye kapılmış olmalı. Bu başarınız hakkında bir söyleyeceğiniz var mı?"

"Sanırım bunun itimatla ilgisi var. Amerikalılar, ülkenin karşısına çıkan zor kararları vermekte Başkan'a güvenemeyeceklerini anlamaya başladılar. Kontrolden çıkmış hükümet harcamaları bu ülkeyi her gün biraz daha borca sokuyor ve Amerikalılar artık harcamayı bırakıp iyileştirmeye başlama zamanının geldiğini fark etmeye başlıyorlar."

19

Rachel'in çantasındaki çağrı cihazı, babasının infaz söylevine erteleme emri gelmiş gibi çalmaya başladı. Aslında şiddetli elektronik çınlama, konuşmaları rahatsız edici bir şekilde bölerdi ama şu anda kulağa melodik geldiği bile söylenebilirdi.

Senatör lafi kesildiği için öfkeli bir bakış fırlattı.

Çantasından el yordamıyla çağrı cihazını bulan Rachel, cihazı elinde bulunduran kişinin gerçekten kendisi olduğunu teyit etmek için sırayla beş düğmeye bastı. Cihazın sesi kesildi ve LCD yanıp sönmeye başladı. On beş saniye sonra gizli bir mesaj metni alacaktı.

Sneeden, senatöre sırıttı. "Kızınızın çok meşgul bir kadın olduğu anlaşılıyor. Sıkışık programınız arasında ikinizin birlikte yemeğe vakit bulduğunu görmek oldukça heyecan verici."

"Dediğim gibi, önce aile."

Sneeden başını evet anlamında sal adı, sonra bakışları sertleşti.

"Sizin ve kızınızın çıkar çatışmalarınızı nasıl çözdüğünüzü sorabilir miyim efendim?"

"Çatışmalar mı?" Senatör Sexton masum bir şaşkınlık ifadesiyle başını ileri uzattı. "Nasıl çatışmalardan bahsediyorsunuz?"

Rachel, babasının tepkisine yüzünü buruşturarak, başını kaldırıp baktı. Hangi amaçla sorulduğunu kesinlikle biliyordu. Lanet muhabirler, diye düşündü. Bu meslektekilerin yarısı

politikadan para kazanıyordu. Muhabirin sorusu, gazetecilerin greyfurt dediği türden -senatöre zor bir soru görünümünde sunulan üstü kapalı bir kıyak- babasının kolayca yetişip smaç yaparak sahanın dışına gönderebileceği yavaş bir atıştı.

"Şey, efendim..." Muhabir öksürerek, sorusundan dolayı endişeleniyormuş gibi bir hava verdi.

"Kızınızın rakibiniz için çalışıyor olmasından kaynaklanan çatışma."

Senatör Sexton kahkahaya boğularak soruyu bir anda saf dışı bıraktı.

"Ralph, öncelikle Başkan ve ben rakip değiliz. Bizler sadece sevdiğimiz ülkeyi nasıl yöneteceğimiz konusunda farklı fikirlere sahip iki vatanseveriz.

Muhabirin yüzü sevinçle parladı. İstedikini almıştı. "Peki ikinci olarak?"

"İkinci olarak, kızım Başkan için çalışmıyor: istihbarat teşkilatında görev yapıyor. İstihbarat raporlarını derleyip Beyaz Saray'a gönderiyor. Oldukça alt seviyede bir pozisyonu var." Durup Rachel'a baktı.

"Doğrusunu istersen hayatım, Başkan'la tanıştığını bile sanmıyorum, tanıştın mı?"

Gözleri yuvalarından fırlayan Rachel bakmakla yetindi.

Çağrı sinyali cırlayınca, Rachel'ın bakışları LCD ekranına gelen mesaja çevrildi.

-DRL UKODIR RPRV

Kısaltmayı hemen çözdü ve kaşlarını çattı. Beklenmedik bir mesajdı ve kesinlikle kötü haber veriyordu. Ama en azından kaçmak için bahanesi hazırды.

"Beyler," dedi. "Kalbim elvermiyor ama gitmek zorundayım. İşe geç kaldım."

Muhabir bir çırpıda, "Bayan Sexton," dedi. "Gitmeden önce, bu kahvaltıya babanızın kampanyasında çalışmak için mevcut işinizden ayrılma ihtimalinizi tartışmak üzere geldiğiniz konusundaki sövlemler hakkında bir yorum yapabilir misiniz acaba?"

Rachel suratına sıcak kahve fırlatılmış gibi hissetti. Soru onu tamamen hazırlıksız yakalamıştı.

Babasına bakınca, onun yapmacık tebessümünde sorunun önceden hazırlandığını hissetti.

Masanın üstüne çıkıp onu çatal a delik deşik etmek istedi.

Muhabir kayıt cihazını burnuna uzatmıştı. "Bayan Sexton?"

Rachel bakışlarını muhabire dikti. "Ralph ya da her kimsen, şunu iyi bil: Senatör Sexton adına çalışmak için işimi bırakmaya hiç niyetim yok ve eğer bunun aksini ima edecek herhangi bir şey yazarsan, o kayıt cihazını kışından ancak tirbuşonla çıkarırsın."

Muhabirin gözleri büyüdü. Sırıttığını onlara göstermeden kayıt cihazını kapattı.

"Her ikinize de teşekkür ederim," diyerek gözden kayboldu.

21

Rachel o an birdenbire köpürmesinden dolayı pişman oldu. Babasının öfkeli mizacı ona geçmişti ve bu yüzden ondan nefret ediyordu. Yumuşsa Rachel. Çok sakın ol.

Babasının onaylamayan gözleri hiddetle parlıyordu. "Kendine hâkim olmayı öğrensen iyi edersin."

Rachel eşyalarını toplamaya başlamıştı. "Toplantı sona erdi."

Senatörün her halükârda onunla işinin bittiği bel i oluyordu. Cep telefonunu çıkarıp bir numara çevirdi. "Güle güle tatlım. Bir ara ofise uğrayıp bir merhaba de. Ve Tanrı aşkına evlen. Otuz üç yaşındasın."

"Otuz dört," diye atladı. "Sekreterin kart göndermişti."

Senatör kederle kesik kesik güldü. "Otuz dört. Yaşlı bir genç kız denebilir. Biliyorsun ben otuz dört yaşımıdayken çoktan..."

"Annemle evlenmiş, komşuyu becermiştin değil mi?" Sesi Rachel'ın düşündüğünden daha yüksek çıkınca, kelimeler geçici bir süre boşlukta asılı kaldı. Etrafta yemek yiyenler yan gözle onu süzdüler.

Senatör Sexton'ın gözleri hiç kıpırdamadan öfkeyle ona bakıyor, adeta iki buz kristali onu delip geçiyordu.

"Kendine dikkat et, genç bayan."

Rachel kapıya yöneldi. Asıl sen kendine dikkat et, senatör.

2

Üç adam ThermaTech fırtına çadırının içinde sessizce oturuyorlardı. Dışarıda, bağlama demirlerini yerinden sökecek gibi esen soğuk rüzgâr, çadırı sal ıyordu. Adamlardan hiçbiri bunu ciddiye almadı; her biri çok daha tehlikeli durumlarla karşı karşıya kalmışlardı.

Bembeyaz çadır, gözlerden uzakta düzlük bir alana kurulmuştu. Haberleşme ve ulaşım aygıtlarıyla silahlarının tümü son modeldi. Grup liderinin kod adı Delta-Bir idi. Adaleli, çevik bir vücuda ve üzerinde bulunduğu topografya kadar boş gözlere sahip biriydi.

Delta-Bir'in bileğindeki askeri kronograf, tiz bir sinyal sesi yaydı. Bu ses, diğer iki adamın taktığı kronografların çıkardığı sinyal sesiyle mükemmel bir ahenkle birbirine karıştı.

Otuz dakika daha geçti. Vakit gelmişti. Yine.

Delta-Bir iki ortağını bırakarak, çadırdan dışarı çıktı. Zifirikaranlıkta rüzgâr uguldayarak esmeye devam ediyordu. Kızılötesi dürbünüyle ay ışığının aydınlattığı ufku taradı. Her zamanki gibi yapıya odaklandı. Bin metre ötedeydi: kıraç arazinin üstünde yükselen devasa ve benzersiz görkemli yapı. O ve ekibi yapıldığından beri, yani on gündür orayı izliyorlardı. Delta-Bir'in içerideki bilginin dünyayı değiştireceğinden hiç şüphesi yoktu. Onu korumak uğruna bazı hayatlar çoktan kaybedilmişti bile.

Şu anda yapının dışında her şey sakin görünüyordu. Ama asıl sınav, içeride olanlarda saklıydı.

Delta-Bir çadıra geri girerek iki asker arkadaşına seslendi.

"Alçak uçuş vakti geldi."

Adamlar evet anlamında başlarını sal adılar. İçlerinden daha uzun olanı, Delta-İki, dizüstü

bilgisayarını açarak çalıştırdı. Ekranın karşısında yerine iyice yerleşen Delta-İki, elini mekanik bir idare koluna koydu ve hafifçe geri çekti. Bin metre ötede, binanın derinliklerinde saklanan sivrisinek büyüklüğündeki bir teftiş robotu, iletiyi alınca hayata geçti.

3

Beyaz Integra'sını Leesburg Otoyolu'nda süren Rachel Sexton hâlâ ateş püskürüyordu. Fal s Church eteklerindeki yaprakları dökülmüş akçaağaçlar mart ayındaki açık gökyüzüne doğru uzanıyor, ama bu huzurlu manzara onun öfkesini dindirmeye yetmiyordu. Babasının son kamuoyu yoklamalarındaki ani yükselişi ona, kendine güvenden kaynaklanan bir 23

nebze nezaket kazandırmış olmalıydı, ama kendini beğenmişliğini artırmaktan başka bir işe yaramadığı anlaşılıyordu.

Adamın yalancılığı iki kat acı veriyordu, çünkü Rachel'in hayatta kalan tek yakını oydu. Annesi üç yıl önce ölmüştü ve bu, Rachel'in kalbindeki duygusal yaraları hala kapanmayan kahredici bir kayıptı. Rachel'in biraz tuhaf da olsa tek tesel isi, ölümün annesini senatörle yaptığı mutsuz evliliğin yol açtığı derin çaresizlikten kurtarmış olmasıydı.

Rachel'in çağrı cihazının yeniden çalan sinyali, düşüncelerini önünde uzanan yola geri döndürdü. Gelen mesaj aynıydı.

-DRL UKODIR RPRV

Derhal UKO direktörüne rapor ver. İçini çekti. Geliyorum işte, Tanrı aşkına!

Rachel artan kararsızlık duygusuyla, arabasını her zamanki kavşağa doğru sürdü. Özel giriş yoluna saparak ağır silahlı nöbetçilerin kulübesinin önünde durdu. Burası 14225 Leesburg Otoyolu, yani ülkedeki en gizli adreslerden biriydi.

Nöbetçi arabadaki gizli mikrofonları ararken Rachel ilerideki devasa yapıya göz gezdirdi. Doksan üç bin metrekarelik tesis, Fairfax Virginia'daki D.C.'nin hemen dışında bulunan altmış sekiz dönüm ormanlık arazinin üstüne kurulmuştu.

Binanın ön cephesi, uydu çanaklar, antenler ve çevredeki rayadomların zaten ürkütücü olan görünümünü iki katı gösteren tek taraflı yansıtımlı camla kaplı bir kaleydi.

İki dakika sonra Rachel arabasını park etmiş, biçilmiş çimlerin üstünden ana girişe yürüyordu.

Girişteki granit levhanın üstünde şöyle yazıyordu.

ULUSAL KEŞİF OFİSİ (UKO)

Kurşun geçirmez döner kapının iki yanında duran sîlahlı deniz piyadeleri, Rachel aralarından geçerken dimdik karşıya bakıyorlardı. Bu kapıdan geçerken kapıldığı her zamanki duyguyu hissetti... uyuyan bir devin midesine indiğini.

Rachel kelimeler sanki yukarıdaki ofislerden süzülüyormuşçasına, kubbeli lobide her taraftan yükselen fısıltılı konuşmaların yankılarını hissetti. Dev bir çini mozaik UKO beratını ilan ediyordu: SAVAŞTA VE BARIŞTA ABD'YE KÜRESEL BİLGİ ÜSTÜNLÜĞÜ SAĞLAMAK

Buradaki duvarlar, sadece göklere çıkarılan başarıların fotoğraflarıyla -fırlatılan füzeler, denizaltı suya indirme törenleri, radyo sinyali tesisleri- donatılmıştı.

Şimdi Rachel her zaman olduğu gibi, dış dünyaya ait sorunların ardında kaldığını hissediyordu.

Karanlıklar dünyasına giriyordu. Sorunların yük vagonları gibi gümbürtüyle geldiği ve çözümlerin güç duyulan fısıltılarla paylaştırıldığı bir dünyaya.

Rachel son kontrol noktasına yaklaşırken, geçen otuz dakika içinde çağrı cihazının iki kez çalmasına neyin yol açmış olabileceğini düşünüyordu.

"Günaydın Bayan Sexton." Rachel çelik kapı girişine yaklaşırken görevli gülümsedi.

Görevli alması için ona ufak bir salgı numunesi pamuğu uzatırken, Rachel tebessümle karşılık verdi.

"Nasıl yapılacağını biliyorsun," dedi.

Rachel hava geçirmez mühürlü pamuğu alarak, plastik koruyucuyu açtı. Ardından, ağzına termometre gibi yerleştirdi. İki saniye süresince dilinin altında tuttu. Sonra, öne doğru eğilerek görevlinin ağzından almasına yardımcı oldu. Güvenlik görevlisi nemli pamuğu, arkasında duran makinedeki yuvaya yerleştirdi. Rachel'in tükürüğündeki DNA dizilişini çözmek, makinenin dört saniyesini aldı. Daha sonra ekran açılarak Rachel'in fotoğrafını ve güvenlik iznini gösterdi.

25

Görevli göz kırptı. "Hâlâ sizmişsiniz gibi görünüyor." Kul anılmış pamuğu makineden çıkarıp anında imha edileceği bir delikten aşağı attı. "İyi günler." Bir düğmeye basınca, dev çelik kapılar geriye doğru açıldı.

Rachel işlek koridorlar labirentine girerken, burada geçirdiği altı yıldan sonra bile bu operasyonun devasa boyutlarının gözünü korkutmasına şaşıyordu. Bu iş, on binden fazla görevli çalıştıran altı

ABD tesisini daha kapsıyordu ve işletme maliyeti yılda on milyar doların üstündeydi.

UKO tam gizlilik içinde, hayret verici bir casusluk teknolojileri cephaneliği kurmuştu: dünya çapında radyo sinyali yakalayıcıları; telekomünikasyon ürünlerinde kul anılan, saklanabilir sessiz ileti mikro devreleri; Classic Wizard diye bilinen küresel bir deniz dinleme şebekesi, dünyanın herhangi bir yerinde gemi hareketlerini gözlemleyebilen, deniz tabanlarına yerleştirilmiş 1456

hidrofondan(Denizaltı dinleme cihazı) oluşan gizli bir ağ.

UKO teknolojileri Birleşik Devletler'in askeri sürtüşmelerde galip gelmesine yardım etmekle kalmıyor, aynı zamanda CIA, NSA ve savunma bakanlığı gibi teşkilatlara barış zamanında sonsuz veri akışı sağlayarak, terörizmi engel emelerine ve çevreye karşı işlenen suçların yerini tespit etmelerine yardımcı oluyor, kanun koyucuların sayısız başlık altındaki konular hakkında karar vermeleri için gerekli verileri temin ediyordu.

Rachel burada "özetçi" olarak çalışıyordu. Özetlemek ya da veri azaltmak, karmaşık raporları tahlil etmeyi, içeriğinin özünü çıkarmayı veya tek sayfalık, kısa özetlere dönüştürmeyi gerektiriyordu.

Rachel bu konuda doğuştan yetenekli olduğunu kanıtlamıştı. Ne de olsa, onca yıl babamın yalanlarını ayıkladım, diye dűşündü.

Rachel artık UKO'da özetlemenin en şanlı masasında kıdem sahibiydi; -Beyaz Saray'ın istihbarat irtibatı. UKO'nun günlük istihbarat raporlarını elemek, hangi makalelerin Başkan'la ilgili olduğuna karar vermek, bu raporları bir sayfalık özetlere dönüştürmek ve sonra özet belgelerini Başkan'ın mil i güvenlik danışmanına göndermekten sorumluydu.

UKO lisanında Rachel Sexton "nihai ürünü imal ediyor ve müşteriye hizmet veriyordu".

İş zor olmasına ve uzun çalışma saatleri gerektirmesine rağmen, sahip olduğu mevki onun için bir gurur nişanı, babasından bağımsız olduğunu beyan eden bir yoldu. Senatör Sexton, görevden istifa etmesi durumunda Rachel'a destek olmayı defalarca teklif etmişti, ama Sedgewick Sexton gibi bir adama mali açıdan bağımlı kalmaya Rachel'ın hiç niyeti yoktu. Onun gibi bir adamın elinde gereğinden fazla koz bulunduğunda neler olacağına en iyi örnek annesiydi.

Rachel'ın çağrısından gelen ses mermer koridorda yankılandı. Yine mi? Mesaja bakmaya gerek bile duymadı.

Neler döndüğünü merak ederek asansöre bindi, kendi katını geçerek doğruca en üst kata çıktı.

4

UKO direktörüne sıradan bir adam demek bile abartıydı. UKO Direktörü Wil iam Pickering kolay unutululan bir yüze sahip soluk benizli, çıplak kafalı, ülkenin en derin sırlarına vakıf olmasına rađđmen iki sığ birikinti gibi görünen elâ gözlere sahip miniminicik biriydi. Yine de altında çalışanlar için Pickering bir devdi. Nefsine hâkim olması ve sade yaşam anlayışı UKO'da efsaneydi. Adamın çalışkanlığı, sadece düz siyah takım elbiselerden oluşan gardırobuyla birleşince ona "Serdengeçti" takma adını kazandırmıştı. Parlak bir strateji uzmanı ve kabiliyet örneği Serdengeçti, kendi dünyasını emsalsiz bir açıklıkla yönetiyordu. "Gerçeği bul. Ona göre davran" onun mantrasıydı.

Rachel, direktörün ofisine vardığında, adam telefonda konuşuyordu. Rachel, onu her gördüğünde şaşırırdı: Wil iam Pickering hiçbir şekilde Başkan'ı aklına estiği saatte uyandırabilecek bir adama benzemiyordu.

27

Pickering telefonu kapatarak eliyle içeri girmesini işaret etti. "Ajan Sexton, oturun." Sesinde anlaşılır bir saflık vardı.

"Teşekkürler efendim." Rachel oturdu.

Wil iam Pickering'in pervasız tavırları karşısında çoğu kişi rahatsızlık hissetse de, Rachel, adamdan her zaman hoşlanmıştı. Babasının tam bir antiteziydi... fiziksel açıdan gösterişsizdi, karizmatik olmaktan çok uzaktı ve vazifesini, babasının bayıldığı spot ışıklarından uzakta, çıkar gütmeyen bir yurtseverlikle yapıyordu.

Pickering gözlüklerini çıkararak ona baktı. "Ajan Sexton, Başkan yarım saat kadar önce beni aradı. Konu sensin."

Rachel yerinde kıpırdandı. Pickering doğrudan konuya girmesiyle tanınırdı. Harika bir açılış konuşması, diye düşündü Rachel. "Umarım benim özetlerimle ilgili bir sorun yoktur."

"Tam tersine. Beyaz Saray'da senin çalışmalarının hayranlıkla karşılandığını söylüyor."

Rachel sessizce içini çekti. "Peki ne istedi?"

"Seninle bir toplantı. Şahsen. Hemen."

Rachel'in endişesi artmıştı. "Şahsen benimle bir toplantı mı? Ne hakkında?"

"Kahrolası iyi bir soru. Bana söylemiyor."

Rachel tamamen afal amıştı. UKO direktöründen bilgi saklamak, Vatikan sırlarını Papa'dan saklamak gibi bir şeydi. İstihbarat camiasındaki en popüler espri, herhangi bir şeyden Wil iam Pickering'in haberi yoksa, bu şeyin vuku bulmadığıydı.

Pickering ayağa kalkarak, pencerenin önünde dolaşmaya başladı.

"Seninle hemen temasa geçmemi ve onunla görüşmeye göndermemi istedi."

"Hemen şimdi mi?"

"Aracı kendisi gönderdi. Dışarda bekliyor."

Rachel kaşlarını çattı. Başkan'ın isteği kendi başına bile sinir bozucuydu, Pickering'in yüzündeki ifade ise onu iyice kaygılandırıyordu. "Çekinceleriniz olduğu anlaşılıyor."

"Herhalde var!" Pickering'in yüzünde ender görülen bir ifade belirdi.

"Başkan'ın zamanlaması çok açık ve acemice. Kamuoyu yoklamalarında ona meydan okuyan adamın kızısının ve o da seninle görüşmek istiyor, değil mi? Ben bunu son derece uygunsuz buluyorum. Hiç kuşkusuz baban da bana hak verirdi."

Rachel, Pickering'in haklı olduğunu biliyordu. Babasının ne düşündüğüyse umurunda değildi.

"Başkan'ın sebeplerine güvenmiyor musunuz?"

"Ben Beyaz Saray'ın mevcut yönetimine bilgi desteği vermeye yemin etim, politikalarımı eleştirmeye değil."

Rachel bunun tipik bir Pickering cevabı olduğunu fark etmişti. Wil iam Pickering politikacıların, gerçek oyuncuların kendisi gibi -oyunu gereğince ;anlayabilecek kadar iş'in içinde pişmiş, tecrübeli

"müzmin" adamlar olduğu santranç tahtasında, çarçabuk yer değiştiren geçici piyonlar oldukları düşüncesini hiç çekinmeden ifade ederdi. Pickering sıklıkla, Beyaz Saray'da iki tam dönem geçirmenin bile, küresel siyaset arenasının gerçek güçlüklerini anlamaya yetmeyeceğini söylerdi.

Başkan'ın bir çeşit ucuz kampanya numarası yapmayı denediğini umut eden Rachel, "Belki de masum bir ricadır, dedi. "Belki de bazı hassas bilgilerin indirgenmesine ihtiyacı vardır."

"Küçük gördüğümde değil Ajan Sexton, ama Beyaz Saray ihtiyaç duyduğunda pek çok nitelikli özetleme personeline ulaşabilir. Eğer Beyaz Saray'ın işleriyle ilgili bir meseleyse, Başkan seninle temasa geçmenin daha iyi bir yolunu bulurdu. Bunu bilmiyorsa bile, bir UKO varlığı çağırıp nedenini bana açıklamamaktan daha iyisini yapmayı bilirdi" Pickering'in çalışanlarından daima varlık diye bahsetmesi, pek çoklarına sıkıcı derecede soğuk gelirdi.

Pickering, "Baban siyasette hız kazanıyor," dedi. "Hayli. Beyaz Saray endişelenmeye başlamış

olmalı. Başkan, rakibinin kızıyla gizli bir toplantı talep edince, aklıma istihbarat özetlerinden daha fazlasıyla ilgilendiği düşüncesi geliyor."

29

Rachel içinin hafifçe ürperdiğini hissetti. Pickering'in önsezileri esrarengiz biçimde doğru çıkardı.

"Ve siz de Beyaz Saray'ın beni siyaset meydanına çıkaracak kadar çaresiz olduğundan mı korkuyorsunuz?"

Pickering bir süre duraksadı. "Babana karşı hissettiklerini gizlediğin pek söylenemez ve Başkan'ın kampanya çalışanlarının aranızdaki bu mesafeden haberdar olduğuna eminim. Bana öyle geliyor ki, seni bir şekilde babana karşı kul anmayı isteyecekler."

Rachel yarı şaka yarı ciddi, "Nereyi imzalıyorum?" diye sordu.

Pickering etkilenmiş benzemiyordu. Ters bir bakış fırlattı.

"Seni uyarıyorum Ajan Sexton. Eğer Başkan'la görüşmende vereceğin kararların babanla arandaki kişisel meseleleri gölgeleyeceğini hissediyorsan, sana Başkan'ın görüşme talebini geri çevirmeni kuvvetle tavsiye ederim."

"Geri çevirmek mi?" Rachel sinirlice güldü. "Başkan'ı reddedemeyeceğim çok açık."

Direktör, "Sen reddedemezsin," dedi. "Ama ben ederim."

Ağzından çıkan kelimelerin gürlemesi Rachel'a, ona "Serdengeçti" denmesinin başka bir sebebini hatırlatmıştı. Wil iam Pickering ufak tefek bir adam olmasına karşın, damarına basıldığında siyasetin içinden deprem dalgası gibi geçebilirdi.

"Benim bu konudaki kaygılarım gayet basit;" dedi Pickering. "Benim için çalışan kişileri korumak

görevim ve onlardan birinin siyasi bir oyunda piyon olarak kul anılabileceği ihtimali bile hoşuma gitmiyor."

"Ne yapmamı öneriyorsunuz?"

Pickering içini çekti. "Ben onunla buluşmanı öneririm. Ama hiçbir şekilde sorumluluk alma.

Başkan, sana aklında ne halt olduğunu anlattıktan sonra beni ara. Eğer onun seninle siyasi bir beysbol oyunu oynadığına kanaat getirirsem, inan bana, seni o kadar hızlı geri çekerim ki, adam, ona neyin çarptığını bile anlamaz."

"Teşekkür ederim efendim." Rachel, direktörde, babasında görmeyi arzu ettiği o korumacı havayı sezinlemişti.

"Başkan'ın araba gönderdiğini söylemişsiniz."

"Pek sayılmaz." Pickering kaşlarını çatarak, pencereden dışarıyı işaret etti.

Rachel tereddüt içinde yanına gidip Pickering'in uzattığı parmağın gösterdiği yöne baktı.

Çimenler üstünde kalkık burunlu bir MH-60G PaveHawk helikopteri rölantide bekliyordu. Gelmiş geçmiş en hızlı helikopterlerden biri olan PaveHawk'ın üzerinde Beyaz Saray amblemi vardı.

Yanında duran pilot saatine bakıyordu.

Rachel inanamayan gözlerle Pickering'e döndü.

"Beyaz Saray, D.C.'ye kadar yirmi beş kilometre yol gitmem için bana PaveHawk mı göndermiş?"

"Görünüşe bakılırsa Başkan ya etkilenmeni ya da gözünün yılmasını umuyor." Pickering, ona göz attı.

"Bu oyuna gelmemeni tavsiye ederim."

Rachel başını sal adı. Hem etkilenmiş, hem de gözü yılmişti.

Rachel Sexton dört dakika sonra UKO'dan çıkarak, bekleyen helikoptere bindi. O henüz yerine yerleşmeden havalanan helikopter, Virginia ormanları üzerinde dönerek yan yattı. Ayaklarının altındaki ağaçlara göz gezdiren Rachel, nabzının yükseldiğini hissetti. Bu helikopterin asla Beyaz Saray'a varmayacağını bilseydi, daha da fazla yükselirdi.

O ve Delta-Üç dikkatlerini, elindeki kumanda kolunu operatör maharetiyle kul anan yoldaşlarına vermişlerdi. Önlerindeki ekran, mikrobotun üzerine yerleştirilmiş iğne kameradan canlı video iletisi gösteriyordu.

31

Onu her çalıştırdıklarında hala hayret duyan Delta-Bir, teftişte en son cihaz, diye düşündü.

Son zamanlarda mikromekanik dünyasında gerçekler hayali geçmeye başlamıştı.

Mikro Elektro Mekanik Sistemleri (MEMS) -mikrobotlar- ileri teknoloji teftişteki en yeni ürünlerdi.

Buna "duvardaki sinek teknolojisi" diyorlardı. Kelimenin tam anlamıyla. Uzaktan kumandalı

mikroskobik robotlar kulağa bilimkurgü gibi gelse de, 1990'lardan itibaren kul anılmaya başlandı.

Mayıs 1997'de Discovery dergisi mikrobotları kapak yaparak, gerek "uçan", gerekse "yüzen"

model erin özel iklerini anlattı. Yüzenler -tuz tanesi büyüklüğündeki nanobazlılar- insanın kan dolaşım sistemine Kan Damarlarında Yolculuk (Fantastic Voyage) filmindeki usul e şırınga edilebiliyordu. Şimdi ise gelişmiş tıbbi uygulamalarda doktorlara, uzaktan kumandayla atardamarda dolaşmak, damar içini canlı görüntüyle tetkik etmek ve neştere dokunmadan atardamarlardaki tikanıklıkların yerini tespit etmelerine yardımcı olmak amacıyla kul anılıyordu.

Sanılanın aksine, uçan mikrobotlar yapmak çok daha kolay bir iş. Bir makineyi uçuracak aerodinamik teknolojisi Kittyhawk'tan beri mevcuttu, bu yüzden geriye kalan tek şey minyatürleştirme işlemiydi. NASA'nın gelecekte Mars'taki görevler için insansız keşif araçları

olarak tasarladığı ilk uçan mikrobotlar, birkaç santim uzunluğundaydı. Ama artık nanoteknoloji, enerji emici hafif malzemeler ve mikromekanikte kaydedilen gelişmeler uçan mikrobotları gerçeğe dönüştürmüştü.

Asıl çığır açan keşif, yeni bir saha olan biyomimikten -Doğa Ana'yı kopyalamak- gelmişti. Minyatür yusufçukların, bu çevik ve becerikli uçan mikrobotlar için en uygun prototip olduğu anlaşıldı.

Delta-İki'nin o anda uçurduğu PH2 modeli sadece bir santim uzunluğundaydı -sivrisinek büyüklüğünde- ve, taşıdığı bir çift, ikili, şeffaf, silikon yaprak kanat ona havada benzersiz bir hareketlilik ve ustalık kazandırıyordu.

Mikrobotun yakıt ikmal mekanizması bir başka yeni buluştu. ilk hmikrobot prototipleri, enerji hücrelerini yalnızca doğrudan parlak bir ışık kaynağı altında hareketsiz durarak şarj edebiliyordu.

Gizlilik gerektiren işlerde ya da karanlık bölgelerde kul anıma elverişli değildi. Ama yeni prototipler manyetik bir alanın birkaç santim yakınında durarak şarj olabiliyorlardı. Buna uygun olarak modern toplumda manyetik alanlar her yerde ve her an bulunabiliyorlardı; elektrik prizleri, bilgisayar monitörleri, elektrikli motorlar, hoparlörler, cep telefonları. Yani şarj istasyonları

açısından hiçbir zaman sıkıntı çekilmiyordu. Mikrobot ortama başarıyla tanıtıldıktan sonra, neredeyse sonsuza dek ses ve görüntü iletebiliyordu.

Delta Gücü'nün PHz'si hiç sorun yaşatmaksızın bir haftadan uzun süredir yayın yapıyordu.

Şimdi uçan mikrobot, kocaman ambarın içinde salınan bir böcek gibi binanın sakin ve devasa merkez odasında sessizce havada asılı duruyordu. Altındaki alanı kuşbakışı tarayan mikrobot, şüphe çekmeyen sakinlerin -teknisyenler, bilim adamları, sayısız bilim alanında uzmanlar-başlarının üstünde dolaştı. PH2 dönüp dururken Delta-Bir, birbiriyle konuşmakta olan iki tanıdık yüzü fark etti. Onlardan laf kapabilirdi. Delta-İki'ye aşağı inip dinlemesini söyledi.

Delta-İki kumanda kolunu idare ederek robotun ses algılayıcılarını açtı, mikrobotun parabolik yükseltecini ayarladı ve robotu bilim adamlarının başının üç metre üstünde duracak kadar aşağı indirdi. İleti zayıf olmakla birlikte anlaşılırdı.

Bilim adamlarından biri, "Hâlâ inanamıyorum," diyordu. Buraya kırk sekiz saat önce gelişinden bu yana sesindeki heyecan dinmemişti. Konuştuğu adamın da onunla aynı coşkuyu paylaştığı anlaşılıyordu.

"Hayatın boyunca... hiç böyle bir şeye tanık olacağın aklına gelir miydi'?"

Gözleri parlayan bilim adamı, "Asla," diye karşılık verdi. "Bütünüyle büyüleyici bir rüya."

33

Delta-Bir yeterince duymuştu. İçerideki her şeyin tahmin edildiği biçimde ilerlediği beliydi. Delta-İki mikrobotu sohbetin geçtiği yerden uzaklaştırarak saklandığı yere geri uçurdu. Fark edilmemiş olan minik aygıtı bir elektrik jeneratörünün yanında durdurdu. PHz'nin enerji hücreleri hemen bir sonraki görev için şarj olmaya başladılar.

6

PaveHawk gökyüzünü yırtarak ilerlerken, Rachel Sexton'ın düşünceleri, bu sabah yaşanan garip gelişmeler yüzünden al ak bul ak olmuştu. Bununla birlikte, helikopter Chesapeake Körfezi üstünde uçana kadar, tamamıyla yanlış yöne doğru ilerlediklerini fark etmedi. İlk anda düştüğü şaşkınlık, yerini dehşete bırakmıştı.

Pilota, "Baksana," diye seslendi. "Sen ne yapıyorsun'?" Sesi pervane yüzünden güçlkle duyuluyordu.

"Beni Beyaz Saray'a götürmen gerekiyordu!"

Pilot başını iki yana saldı. "Üzgünüm efendim. Başkan bu sabah Beyaz Saray'da değil."

Rachel, Pickering'in Beyaz Saray'ı özelikle telaffuz ettiğini yoksa kendisinin mi öyle varsaydığını düşündü. "Peki Başkan nerede?"

"Onunla görüşmeniz başka bir yerde olacak."

Başlatma şimdi. "Neresi başka yer?"

"Fazla uzak değil."

"Ben bunu sormadım."

"Yirmi beş kilometre daha kaldı."

Rachel, ona bakarâk kaşlarını çattı. Bu adam politikacı olmalıydı.

"Kurşunlardan da sorulardan sıyrıldığın kadar iyi mi sıyrılıyorsun?"

Pilot cevap vermedi.

Helikopterin Chesapeake'i geçmesi yedi dakikadan az sürdü. Kara yeniden görüldüğünde pilot kuzeye yatarak, Rachel'ın bir dizi pist ve askeri tipte bina gördüğü dar bir yarımada'nın kıyısından uçtu. Pilot bu yere doğru alçaldığında Rachel neresi olduğunu anladı. Altı fırlatma rampası ile karbon füze kuleleri iyi bir ipucuydu ama bu da yetmiyorsa, binalardan birinin çatısı iki devasa kelimeyle boyanmıştı: WALLOPS ADASI.

Wal ops Adası, NASA'nın en eski fırlatma üslerinden biriydi. Bugün halâ uydu fırlatmak ve deney uçakların test uçuşları için kul anılan Wal ops, NASA'nın kameralardan uzak üssüydü.

Başkan Wal ops Adası'nda mı? Hiç tutar tarafı yoktu.

Helikopter pilotu, yörüngesini dar yarımada boyunca uzanan üç piste göre hizaladı. Ortadaki pistin en sonuna doğru ilerliyor gibiydiler. Pilot yavaşlamaya başladı. "Başkan'la ofisinde görüşeceksiniz."

Rachel, adamın şaka yaptığı düşüncesiyle döndü. "Birleşik Devletler Başkanı'nın Wal ops Adası'nda ofisi mi var?"

Pilot son derece ciddi görünüyordu. "Birleşik Devletler Başkanı'nın istediği yerde ofisi vardır efendim."

Pistin sonunu işaret etti. Rachel uzakta parıldayan dev şekli gördüğünde neredeyse kalbi duracaktı. Değişikliğe uğramış 747'nin açık mavi gövdesini üç yüz metre uzaktan bile tanımıştı.

"Onunla uçakta mi..."

"Evet efendim. Evden uzaktaki evinde."

Rachel dışarıdaki devasa uçağa baktı. Askeriyenin bu saygın uçak için kul andığı şifreli unvan VC-

25-A idi. Aslında dünyanın geri kalanı onu başka bir isimle tanıyordu: Hava Kuwetleri Bir.

Uçağın kuyruktaki dümen kanadının üstündeki rakamları parmağıyla gösteren pilot, "Görünüşe bakılırsa bu sabah yeniye bineceksiniz," dedi.

Rachel boş gözlerle başını sal adı. İki Hava Kuvvetleri Bir kul anıldığını çok az Amerikalı bilirdi

-biri 28.000, diğerinin 29.000 kuyruk numaralı, özel donanımlı benzeri bir çift 747-200 B. Her iki uçağın da uçuş hızı

saatte 600 mildi. Uçuş sırasında yakıt ikmali yapabiliyor, böylece sınırsız mesafelere uçabiliyorlardı.

35

PaveHawk Başkan'ın uçağının yanındaki piste konduğunda, Rachel Hava Kuwetleri Bir'den niye başkomutanın "taşınabilir vatan kalesi üstünlüğü" diye bahsedildiğini anladı. Aletin gözdağı veren bir görünüşü vardı.

Başkan ülke başkanlarıyla görüşmek üzere diğer ülkelere uçtuğunda, genelikle -güvenlik nedenlerinden ötürü- toplantının pistin üstünde uçağında yapılmasını talep ederdi. Birtakım güvenlik sebepleri olsa da, hiç şüphesiz bir başka gerekçe, gözdağı vererek görüşmelerde üstünlük elde etmektir. Hava kuwetleri Bir'e yapılacak bir ziyaret, Beyaz Saray'a yapılacak herhangi bir seyahatten çok daha yıldırıcıydı. Yakıt deposunun üstünde iki metre hoyutunda harflerle "AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ" yazıyordu, bir zamanlar bir İngiliz bayan kabine üyesi, Başkan Nixon'ı, kendisine Hava Kuwetleri Bir'e binerek eşlik etmesini teklif ettiğinde

"erkekliğini gözüne sokmakla" suçlamıştı. Daha sonra uçuş ekibi uçağa kendi aralarında "Büyük Penis" adını takmıştı.

"Bayan Sexton?" Blazer giymiş bir gizli servis çalışanı, helikopterin dışında belirerek ona kapıyı açtı. "Başkan sizi bekliyor."

Rachel helikopterden indi ve şişkin gövdeden uzanan körüklü dik geçide baktı. Uçan penisin içine. Bir zamanlar uçan "Oval Ofis'in" üç yüz yetmiş metrekare iç hacme, dört ayrı özel uyku bölümüne, yirmi altı kişilik uçuş mürettebatı için yataklara ve el i kişiye yemek sağlayabilecek iki mutfığa sahip olduğunu duymuştu.

Merdivenleri tırmanan Rachel, gizli servis çalışanının tam arkasından onu yukarı doğru iteklediğini hissetti. Yukarıda açık duran kabin kapısı, kocaman bir gri balinanın yan tarafından aldığı minik bir yaraya benziyordu. Karanlık girişe doğru ilerlerken güven duygusunun azaldığını

hissetti. Sakin ol Rachel. Sadece bir uçak.

Gizli servis çalışanı merdiven sahanlığında onu nazikçe kılından tutarak şaşırtıcı derecede dar bir koridora yöneltti. Sağa dönüp kısa bir mesafe yürüyünce, lüks ve geniş bir kabine girdiler.

Rachel burayı hemen fotoğraflarından tanıdı.

Gizli servis çalışanı, "Burda bekleyin," dedikten sonra gözden kayboldu.

Rachel, Hava Kuwetleri Bir'in lambri kaplı ön kabininde tek haşına duruyordu. Burası toplantı yapmak, yüksek mevkideki kimseleri eğlendirmek ve bel i ki ilk gelen ziyaretçilerin ödünü

patlatmak için kul anılan odaydı. Oda, uçağın genişliği boyunca uzanıyordu, açık kahverengi kalın halısı da öyle. Kusursuz mobilyalarla döşenmişti; isfendan ağacı toplantı masasının etrafındaki, ince deriden koltuklar, büyük kanepenin yanındaki cilalı pirinç ayaklı abajurlar ve maun içki barının üstündeki eliş kesme kristal er.

Boeing tasarımcıları bu ön kabini özenle, yolculara "huzurla karışık bir tertip hissi" sunmak amacıyla hazırlamışlardı. Mamafılı huzur, Rachel'in o an hissettiği son şeydi. Aklına sadece bu odada oturmuş dünya liderlerinin sayısı ve onların dünyaya biçim veren kararları geliyordu.

Kaliteli pipo tütününün hafif aromasından, her tarafta görülen başkanlık mührüne kadar bu odadaki her şey güç kokuyordu. Okları ve zeytin dal arını kavrayan kartal, küçük yastıkların, buz kovalarının üstüne işlenmiş, hatta bardaki mantar bardak altlarının üstüne basılmıştı. Rachel bardak altını eline alıp incelemeye koyuldu.

Arkasından gelen boğuk bir ses, "Hatıra çalmaya başlamışsınız bile," dedi.

Şaşırın Rachel arkasını dönerek, bardak altını yere düşürdü. Almak için beceriksizce diz çöktü.

Bardak altını kavrayıp arkasını döndüğü anda, Amerika Birleşik Devletleri Başkanı'nı ona bakıp neşeyle sırtıırken gördü.

"Ben kral değilim Bayan Sexton diz çökmenize gerçekten hiç gerek yoktu."

37

Senatör Sedgewick Sexton, Washington'ın sabah trafiğinde, ofisine giden yolda yılan gibi kıvrılan Lincoln limuzinin içinde rahatın tadını çıkarıyordu. Karşısında oturan, yirmi dört yaşındaki özel asistanı Gabriel e Ashe, ona günlük programını okuyor, Sexton, onu pek dinlemiyordu.

Asistanının kaşmir kazağının altındaki mükemmel vücuduna hayranlık duyarken, Washington'ı seviyorum, diye düşündü. Güç en büyük afrodisyaktır.. bunun gibi sürüyle kadını D. C. ye getiriyor.

Gabriel e bir gün kendisinin de senatör olacağı hayal erini kuran New York'lu bir Ivy League(Sekiz seçkin üniversitenin oluşturduğu grup) mezunuydu. Sexton o da başaracak, diye düşündü.

Şahane bir görüntüsü vardı ve zehir gibi zekiydi. Hepsinin ötesinde, oyunun kural arını anlıyordu.

Gabriel e Ashe siyahiydi ama onun esmer rengi daha çok tarçınla maun arasında, Sexton'ın, hassas

"beyaz" şebboyların tüm bahçeyi elden kaptırdıklarını hissetmeden onaylayacaklarını

bildiği, sıkıntı vermeyen bir ara tondaydı. Sexton yakın dostlarına Gabriel e'ı, Hal e Berry'nin görüntüsüyle Hil ary Clinton'ın zekâsı ve hırsının karışımı olarak tasvir eder, hatta bazen bunun bile hafif kaldığını düşünürdü. Onu üç ay önce kampanya özel asistanlığına atadığından beri Gabriel e'ın kampanyasına muazzam faydası olmuştu. Her şeyden önce bedavaya çalışıyordu.

On altı saatlik bir iş gününün karşılığında, kaşarlanmış bir politikacıdan cambazlık yapmayı

öğreniyordu. Sexton, ama tabi, diye aklından geçirdi, onu sadece iş yapmaktan biraz daha fazlasına ikna ettim. Gabriel e'a terfi verdikten sonra onu bir gece özel ofisinde "ortama uyum çalışmasına" davet etmişti. Tahmin edileceği gibi şöhret delisi genç asistanı onu memnun etmeye hevesli olarak gelmişti. Onlarca yıl ık ustalığın verdiği sabırla Sexton sihirli karışımı devreye sokmuştu... Gabriel e'ın güvenini kazanmış, onun tüm çekingenliğini üzerinden atmış, kendine hâkim olduğunu sergilemiş ve sonunda hemen oracıkta, ofisinde onu baştan çıkarmıştı. Genç

kadının hayatındaki en tatmin edici cinsel deneyimlerden biri olduğundan Sexton'ın hiç şüphesi yok gibiydi ve ayrıca gün ağardığında Gabriel e açıkça ölç'üsüzlüğünden pişman olmuştu.

Utanca istifa etmeyi önermiş, Sexton red detmişti. Gabriel e işinde kaldı ama niyeti çok açıktı.

Aralarındaki ilişki o günden bu yana işle sınırlıydı.

Gabriel e'ın dolgun dudakları hâlâ hareket ediyordu. "...bu akşam üstü CNN'deki tartışmada konuya ilgi göstermiyormuş gibi davranmanızı istemiyorum. Beyaz Saray'ın muhalefet olarak kimi göndereceğini hâlâ bilmiyoruz. Aldığım notlara göz gezdirmek isteyeceksiniz." Dosyayı ana uzattı.

Deri koltukların kokusuyla karışmış parfümünü içine çeken Sexton, dosyayı aldı.

Gabriel e, "Dinlemiyorsunuz," dedi.

"Kesinlikle dinliyorum." Sırıttı. "Şu CNN'deki tartışmayı unut. En kötü ihtimal e Beyaz Saray aşağı

seviyeden bir kampanya stajyeriyle bana hakaret etmeye çalışır En iyi ihtimal e, bana büyük bir balık gönderirler, ben de onu öğle yemeği niyetine yerim."

Gabriel e kaşlarını çattı. "İyi. Notlara olası en saldırgan tartışma konularının listesini ekledim."

"Herhalde her Zamanki zanlılardır."

"Bir yeni üye daha var. Sanırım, dün akşam Larry King'deki yorumlarınızdan ötürü eşcinsel erden bazı karşı tepkiler alacaksınız."

Aldırmadığı anlaşılın Sexton omuzlarını silkti. "Anladım. Şu aynı cinsin evliliği meselesi."

Gabriel e, onu onaylamayan bir bakış fırlattı. "Oldukça kuwetli karşı çıktınız."

Sexton nefretle, aynı cinsin evliliği, diye düşündü. Bana kalsaydı homolara oy verme hakkı bile tanımazdım.

"Tamam biraz yumuşatırım."

"Güzel. Son zamanlarda bu sıcak meseleleri biraz fazla kurcaladınız. Ukala davranmayın. Halk bir anda dönebilir. Şu anda kazanıyorsunuz ve ibreniz yükseliyor. Böyle devam edin. Şimdi topu sahanın dışına fırlatmaya gerek yok. Top oyunda kalsın."

"Beyaz Saray'dan haber var mı?"

Gabriel e'in bocalaması çok hoş görünüyordu. "Sessizlik sürüyor. Resmi muamele; rakibiniz,

'Görünmez Adam' oldu."

Sexton son zamanlarda şansının ne kadar yaver gittiğine güçlkle inanıyordu. Başkan aylardır var gücüyle kampanyasının üstünde çalışıyordu. Sonra bir hafta kadar önce birdenbire kendini Oval Ofis'e kilitlemiş ve o günden bu yana ne kimse ondan bir kelime duymuş, ne de onu görmüştü. Sanki Başkan, Sexton'ın seçmen desteğindeki hızlı gelişmeyle yüzleşemiyor gibiydi.

Gabriel e elini fönlü saçında gezdirdi. "Beyaz Saray kampanya çalışanlarının da bizim kadar şaşkınlık içinde olduğunu duydum. Başkan ortadan kaybolmasıyla ilgili hiçbir açıklama yapmıyormuş ve ordaki herkes meraktan çılgına dönmüş."

Sexton, "Hangi teoriler üretildi?" diye sordu.

Gabriel e gözlüklerinin ardından ona çokbilmiş bir bakış attı.

"Bu sabah Beyaz Saray'daki bir bağlantımdan çok ilginç bir bilgi edindim."

Sexton, anun gözlerindeki bu bakışı tanıyordu. Gabriel e Ashe yine içeriden bilgi almıştı. Sexton, onun, aldığı kampanya sırları karşılığında arabaların arka koltuğunda, bir tür başkan yardımcısı

güdüsüyle saksofon çektiğinden şüpheleniyordu. Bilgi aktığı müddetçe... Sexton'ın umurunda değildi.

Sesini alçaltan asistanı, "Dedikodulara bakılırsa," dedi.

"Başkan'ın tuhaf davranışları, geçen hafta NASA müdürü ile yaptığı özel toplantının ardından başlamış. Başkan'ın toplantıdan sersemlemiş bir halde çıktığı anlaşılıyormuş. Derhal tüm programını iptal etmiş ve o günden beri NASA'yla yakın temas içindeymiş."

Sexton duyduklarından kesinlikle zevk almıştı. "Belki de NASA ona biraz daha kötü haber vermiştir, olamaz mı?"

Gabriel e ümit dolu bir sesle,

"Mantıklı bir açıklama gibi," dedi. "Yine de Başkan'a her şeyden vazgeçmesini söylemek biraz tehlikeli olurdu."

Sexton bunu düşündü. NASA ile dönen d'olap her ne ise, kötü haber olduğu kesindi. Yoksa Başkan bunu benim yüzüme tokat gibi vururdu. Sexton kısa süre önce NASA fonları konusunda Başkan'a hayli yüklenmişti. Uzay dairesinin son zamanlardaki başarısız görevleri ve dev bütçe aşimleri NASA'ya, hükümetin büyük müsrifliği ve yetersizliğini vurgulamak için kul andığı gayri resmi model unvanını kazandırmıştı. İtiraf etmek gerekirse, NASA'ya -Amerikan gururunu en önde gelen sembol erinden birine saldırmak çoğu siyasetçinin oy kazanmak için başvuracağı bir yol değildi ama Sexton'da çok az politikacının sahip olduğu bir silah vardı... Gabriel e Ashe. Ve onun kusursuz içgüdüleri.

Bu becerikli genç kadın aylar önce, Washington kampanya ofisinde koordinatör olarak çalışırken Sexton'ın dikkatini çekmişti. Sexton ilk kamuoyu yoklamalarında fena şekilde çakılıp hükümetin aşırı harcamalarıyla ilgili mesajı insanların bir kulağından girip diğerinden çıkınca, Gabriel e Ashe, ona kampanyayı bambaşka bir açıdan yü'rütmelerini öneren bir not yazmıştı. Senatöre, NASA'nın büyük bütçe aşimleri ile aralıksız Beyaz Saray yardımlarını, Başkan Herney'nin dikkatsizce israfta bulunduğu delil göstermesi gerektiğini söylemişti.

Gabriel e mali hesaplar, başarısızlıklar ve para yardımlarının bulunduğu bir liste de ekleyerek,

"NASA Amerikalılara bir servete mal oluyor" diye yazmıştı. "Seçmenlerin hiçbir şeyden haberi yok.

Bilseler dehşete düşerlerdi. Bence NASA'yı siyasi bir mesele haline getirmelisiniz."

Sexton, onun saflığına homurdanmıştı. "Ya evet, aynı zamanda beysbol oyunlarında mil i marşın okunmasına da küfredeyim."

41

Takip eden haftalarda Gabriel e, senatörün masasına NASA'yla ilgili bilgi yol amaya devam etti.

Sexton okudukça, genç Gabriel e Ashe'in söylediklerinde haklı olduğunu fark etmeye başladı.

Hükümet büroları standartları düşünüldüğünde bile NASA hayret verici bir para çukuruydu...

pahalı, yetersiz ve son yıl arda son derece beceriksiz.

Bir akşamüstü eğitini hakkında canlı röportaj yapıyordu. Sunucu Sexton'ı devlet okul arına vaat ettiği fonu nereden bulacağı konusunda sıkıştırıyordu. Sexton karşılık olarak şakayla karışık, Gabriel e'in NASA teorisini ortaya attı. "Eğitim parası nı?" dedi. "Şey, belki uzay programının yarısını keserim. Tahminimce, eğer NASA uzayda yılda on beş milyar harcayabilirse, burda dünyadaki çocuklar için yedi buçuk milyar harcayabilirim."

Sexton'ın yayın odasındaki kampanya yöneticileri, bu pervasız söylemi duyunca dehşetle yutkundular. Şimdiye dek NASA'ya laf atan tüm kampanyalar batmıştı. Bir anda radyo istasyonundaki tüm telefon hatlarının ışığı yanmaya başladı. Sexton'ın kampanya yöneticileri korkudan sindiler; uzay kahramanları öldürmek için etraflarında tur atıyordu.

Sonra birden beklenmedik bir şey oldu.

ilk arayan kişi şok olmuş bir sesle, "Yılda on beş milyar mı?" diyordu. "Yar ile bitiyor değil mi? Yani şimdi bana, öğretmenlere para yetmediği için mi oğlumun matematik sınıfının aşırı kalabalık olduğunu söylüyorsunuz? Ve NASA da uzaydaki tozların resmini çekmek için yılda on beş milyar dolar mı harcıyor?"

Senatör Sexton ihtiyatlı bir edayla, Tee... bu doğru," dedi.

"Saçmalık! Başkan'ın bu konuda bir şey yapmaya yetkisi var mı'?"

Güveni yerine gelen Sexton, "Kesinlikle var," diye yanıtladı. "Başkan gereğinden fazla fon ayrıldığını düşündüğü tüm büroların bütçe taleplerini geri çevirebilir."

"O halde oyum size senator Sexton. Uzay araştırmalarına on beş milyar, çocuklarımıza öğretmen yok. Utanmazlık! İyi şanslar bayım. Umarım yolun sonuna kadar gidirsiniz."

Başka biri hattaydı. "Senatör, NASA Uluslararası Uzay İstasyonu'nun bütçenin üzerine çoktan çıktığını ve Başkan'ın projenin devam etmesini sağlamak için NASA'ya acil fon temin etmeyi düşündüğünü duydum. Bu doğru mu?"

Sexton bu soruya atladı. "Doğru!" Uzay istasyonunun başlangıçta, masrafları on iki ülkeyle paylaşılacak suretiyle ortak teşebbüs olarak tasarlandığını anlattı. Ama inşaat başladıktan sonra istasyonun bütçesi kontrolden çıkmış ve ülkelerin çoğu kaçarak uzaklaşmışlardı. Projeyi çöpe atmak yerine Başkan, tüm masrafları üstlenmeye karar vermişti. Sexton, "UUI projesi maliyetimiz..." diye ilan etti. "Öngörülen sekiz milyar dolardan, hayret verici bir şekilde yüz milyar dolara çıkmıştır!"

Arayan kişi çığına dönmüş gibiydi. "Başkan ne diye fişi çekmiyor Sexton, adamı öpebilirdi. "Harika bir soru. Ne yazık ki, yapı malzemelerinin üçte biri halihazırda yörüngede ve Başkan sizin ödediğiniz vergileri onları oraya göndermek için harcadı. Bu yüzden fişi çekmek, sizin paranızla milyarlarca dolarlık bir hata yaptığını itiraf etmek olacaktır."

Telefonlar yağmaya devam etti. Amerikalılar ilk kez NASA'nın -mil i bir demirbaş değil- bir seçenek olduğunu idrak ediyor gibiydiler.

Şov sona erdiğinde, insanın sonsuz bilgi arayışı hakkında dokunaklı nutuklar çeken birkaç NASA tutkunu sayılmazsa, fikir birliği sağlanmıştı. "Sexton'ın kampanyası, kampanyaların kutsal kâsesine düşmüştü -yeni bir

sıcak noktaya- seçmenlerin bam teline dokunan, el değmemiş bir ihtilafı konu.

Sonraki haftalarda Sexton muhaliflerini beş önseçimde hezimete uğrattı. NASA meselesini seçmenlere duyurarak yaptığı işi methederek, Gabriel e Ashe'i yeni kampanya özel asistanı ilan etti. Sexton basit bir el hareketiyle Afrika-Amerikalı genç bir kadını yükselen siyasi bir yıldız yapmış ve ırkçılık ya da cinsiyet ayrımcılığı yapacağından endişelenen seçmenlerin şüphelerini bir gecede yok etmişti. Şimdi limuzinde birlikte otururlarken Sexton, Gabriel e'in bir kez daha değerini ispat ettiğini görüyordu.

NASA müdürüyle Başkan'ın geçen hafta yaptığı gizli toplantı hakkında getirdiği yeni bilgi, hiç şüphesiz NASA'nın sorunlarının arttığını ya da başka bir ülkenin uzay istasyonuna ayırdığı fonu keseceğini gösteriyordu.

Limuzin Washington Anıtı'nın önünden geçerken senatör Sexton kaderin kendisinden yana olduğunu düşünmeden edemiyordu.

Dünyadaki en güçlü siyasi koltuğa oturmasına rağmen Başkan Zachary Herney dar omuzlu, orta boylu ve ince yapılı biriydi. Çil i bir yüzü, çift odaklı gözlükleri ve seyrek siyah saçları vardı. Buna rağmen gösterişsiz fiziği, tanıyanların ona karşı duyduğu yüce sevgiyle tamamen zıttı. Bir kez Zach Herney'yi tanıdıktan sonra, insanın onun için dünyanın sonuna kadar gidebileceği söylenirdi.

Rachel'ın elini sıkmak için uzanan Başkan Herney, "Gelebilmeye çok sevindim," dedi. Elini kavrayışı sıcak ve samimiydi.

Rachel konuşabilmek için üst üste yutkunmak zorunda kaldı. "Elbette... Sayın Başkan. Sizinle tanışmaktan şeref duydum."

Başkan tebessümüyle onu rahatlatınca Rachel, efsanevi Herney sevecenliğinin ne olduğunu bizzat anlamış oldu. Adamın uysâl simasına siyasi karikatüristler bayılıyordu, çünkü ne kadar çarpık çizerlerse çizsinler, hiç kimse onun sıcak ve cana yakın tebessümünü başkasıyla karıştırmıyordu. Gözlerinden daima samimiyet ve asalet yansıyor.

Keyifli bir sesle, "Benimle gelin," dedi. "Üstünde isminizin yazdığı bir fincan kahve sizi bekliyor."

"Teşekkür ederim efendim."

Başkan dahili haberleşme düğmesine basarak, ofisine kahve göndermelerini istedi.

Rachel uçağın içinde Başkan'ı takip ederken kamuoyu yoklamalarında dibe vuran biri için fazlasıyla neşeli ve iyi dinlenmiş görüldüğünü düşünmekten kendini alamadı. Ayrıca gündelik giysiler giymişti; kot pantolon polo yaka tişört ve L.L. Bean marka yürüyüş botları. Rachel sohbeti başlatmaya çalıştı. "Yürüyüş mü... yapıyorsunuz Sayın Başkan?"

"Hiç yapmam. Kampanya danışmanlarım yeni görünüşümün böyle olmasına karar verdiler. Siz ne düşünüyorsunuz?"

Rachel, adamın kendi iyiliği için ciddi olmamasını diledi. "Ee... çok... erkeksi efendim."

Herney'nin yüzü ifadesizdi. "İyi. Babanıza oy veren kadınlardan bazılarını geri kazanmama yardımcı olacağını düşünüyoruz." Kısa bir aradan sonra Başkan'ın yüzünde geniş bir tebessüm belirdi. "Bayan Sexton, bu bir şakaydı. Sanırım her ikimiz de bu seçimi kazanmak için polo yaka tişört ile kot pantolondan fazlasına ihtiyacım olduğunu biliyoruz."

Başkan'ın açık sözlülüğü ve esprî anlayışı Rachel'in orada bulunmaktan ötürü duyduğu gerginliği yok etmişti. Başkan fiziki eksikliklerini diplomatik maharetleriyle kapatıyordu. Diplomasi Tanrı

vergisi bir şeydi ve Zach Herney'de bu yetenek vardı.

Rachel, Başkan'ı uçağın arka tarafına doğru takip etti. Daha içerilere girdikçe, ortam uçak havasından daha da uzaklaşıyordu; kavisli koridorlar, duvar kâğıtları ve hatta StairMaster ile kürek aleti bulunan bir egzersiz salonu. Fakat tuhaftır ki, uçak tamamıyla boş görünüyordu.

"Yalnız mı seyahat ediyorsunuz Sayın Başkan?"

Başını iki yana sal adı. "Aslına bakarsanız yeni indik."

Rachel şaşırmişti. Nereden geldiniz? Bu haftaki istihbarat haberlerinde Başkan'ın seyahat planlarıyla ilgili herhangi bir şey yoktu. Görünüşe bakılırsa gizlice seyahat etmek için Wal ops Adası'nı kul anıyordu.

Başkan, "Çalışanlar siz gelmeden hemen önce uçaktan ayrıldılar," dedi.

"Onlarla buluşmak üzere Beyaz Saray'a gideceğim ama sizinle ofisim yerine burda görüşmeyi istedim."

45

"Bana gözdağı mı vermek istiyorsunuz?"

"Tam aksine. Size saygı göstermeye çalışıyorum Bayan Sexton. Beyaz Saray gizli görüşmeler için hiç uygun değil. Ayrıca ikimizin görüştüğü haberi yayılırsa, sizi babanızla garip bir pozisyona sokardı."

"Buna minnettarım efendim."

"Hassas bir dengeyi incelikle koruduğunuz anlaşılıyor ve bunu bozmaya hiç gerek görmüyorum."

Rachel, babasıyla kahvaltıda yaptığı sohbeti hatırladı ve bunun "incelikli" diye nitelendirilebileceğinden kuşku duydu. Yine de Zach Herney nazik davranmak için elinden geleni yapıyordu ve doğrusu hiçbir mecburiyeti yoktu.

Herney, "Size Rachel diyebilir miyim?" diye sordu.

"Elbette." Ben size Zach diyebilirmiyim?

Onu oymalı meşe bir kapıdan geçiren Başkan, "Ofisim," dedi.

Hava Kuwetleri Bir'deki ofis, Beyaz Saray'daki emsalinden daha samimiydi, ama yine de mobilyalarda bir resmiyet havası seziliyordu. Masanın üstüne evraklar yığılmıştı. Arkasında ise, yaklaşan fırtınadan kaçmaya çalışan üç clirekli bir yelkenlinin resmedildiği klasik bir yağlıboya tablo asılı duruyordu. Zach Herney'nin mevcut durumdaki başkanlık sürecine mükemmel benzetme yapıyor

gibiydi.

Başkan, Rachel'a masasının karşısındaki üç büyük sandalyeden birine oturmasını teklif etti.

Rachel, onun masasının arkasında oturacağını tahmin ediyordu ama sandalyelerden birini çekerek, Rachel'ın yanına oturdu.

Rachel, eşit .seviye, diye düşündü. Dostluk ilişkilerindeki en önemli nokta.

Sandalyesine yerleşirken yorgunlukla içini çeken Herney, "Evet Rachel," dedi. "Sanırım şu an burda oturduğun için kafan oldukça karışmıştır, öyle değil mi?"

Rachel'ın içinde kalan son savunma güdüsü de, adamın sesindeki samimiyetle kaybolup gitti.

"Aslına bakarsanız efendim, al ak bul ak oldum."

Herney yüksek sesle kahkaha attı. "Harika. Ben de her gün UKO'dan birilerini al ak bul ak edemiyorum."

"UKO'dan birileri her gün yürüyüş botları giyen bir Başkan tarafından Hava Kuwetleri Bir'e davet edilmiyor."

Başkan yeniden kahkaha attı.

Kapıdaki hafif bir tıkırtı, kahvelerin geldiğini haber veriyordu. Uçuş ekibinden biri, tepsinin üstünde buharlar çıkaran metal bir demlik ve iki fincanla içeri girdi. Başkan'ın arzusu üzerine tepsiyi masanın üstüne bırakarak ortadan kayboldu.

Kahveyi doldurmak için ayağa kalkan Başkan, "Süt ve şeker?" diye sordu.

"Süt lütfen." Rachel zengin aromayı içine çekti. Birleşik Devletler Başkan'ı bana bizzat kahve mi ikram ediyor?

Zach Herney ağır kalay karışımı bir fincanı ona uzattı. "Hakiki Paul Revere," dedi. "Küçük lükslerden biri."

Rachel kahveden bir yudum aldı. O ana dek tattığı en iyi kahveydi.

Kendisine de bir fincan doldurup yerine oturan Başkan, "Her neyse," dedi. "Burda vaktim sınırlı, o yüzden hemen meseleye gelelim." Başkan kahvesine biraz şeker attıktan sonra bakışlarını

Rachel'a çevirdi. "Sanırım Bil Pickering size, görüşmek istememin tek nedeninin siyasi üstünlük sağlamak için sizi kul anmak olduğunu söylemiştir."

"Doğrusu efendim, söyledikleri tam olarak bunlardı."

Başkan kendi kendine güldü. "Her zaman olumsuz düşünür."

"Demek ki yanılıyor, öyle mi?"

"Şaka mı yapıyorsunuz?" Başkan güldü. "Bil Pıckcring asla yanılmaz. Her zamanki gibi tam isabet ettirmiş."

47

9

Gabriel e Ashe boş gözlerle senatör Sexton'ın sabah trafiğinde ofisine doğru ilerleyen limuzininin camından dışarı bakıyordu. Hayatının bu noktaya nasıl geldiğini düşünüyordu. Senatör Sedgewick Sexton'ın özel asistanı. Tam olarak bunu istemişti, öyle değil mi? Bir limuzinin içinde, Birleşik Devletler'in bir sonraki Başkanı'nın yanında oturuyorum.

Gabriel e aracın lüks döşemesinden, kendi düşüncelerine daldığı anlaşılan senatöre baktı.

Gabriel e, onun yakışıklı yüz hatlarına ve mükemmel giyim tarzına bayılıyordu. Tam bir başkan gibi görünüyordu.

Gabriel e, Sexton'ı konuşurken ilk kez, üç yıl önce Cornel Üniversitesi'nde, siyasal bilgiler fakültesinde okurken duymuştu. Gözleriyle dinleyicileri nasıl etkisi altına aldığını, adeta doğrudan kendisine -bana güven mesajı gönderdiğini asla unutmuyacaktı. Sexton konuşmasını bitirdikten sonra, Gabriel e, onunla tanışmak için sırada beklemişti.

İsim etiketini okuyan senatör, "Gabriel e Ashe," demişti. "Genç bir hanım için harikulade bir isim."

Gözleriyle güven telkin ediyordu. Onunla tokalaşırken adamın kuvvetini hisseden Gabriel e,

"Teşekkür ederim efendim," demişti. "Mesajınız beni gerçekten etkiledi."

"Bunu duyduğuma sevindim!" Sexton, onun eline bir kartvizitini tutuşturmuştu. "Daima kendi vizyonumu paylaşan genç beyinler ararım. Okuldan mezun olunca beni bul. Etrafımdakiler sana bir iş bulacaklardır."

Gabriel e teşekkür etmek için ağzını açtığı sırada senatör bir sonraki kişiyle konuşmaya başlamıştı bile. Buna rağmen Gabriel e takip eden aylarda kendini televizyonda Sexton'ın meslek hayatını takip ederken buldu. Hükümetin aşırı harcamalarına -öncelikli bütçe kesintileri, daha verimli çalışması için IRS'in modernleştirilmesi, DEA'nın dengelenmesi ve hatta fuzuli kamu hizmeti programlarının lağv edilmesi- karşı yaptığı konuşmaları hayranlıkla izledi. Ardından, senatörün eşi aniden bir araba kazasında ölünce, Sexton'ın olumsuz bir şekilde olumluya dönüştürmesini hayretle izledi. Sexton acısını içine gömerek tüm dünyaya başkanlığa aday olacağını ve bundan böyle yapacağı kamu hizmetlerini eşinin anısına sunacağını ilan etmişti. Gabriel e o anda senatör Sexton'ın başkanlık kampanyasında çalışmak istediğine karar verdi.

Artık ona herkesten daha yakındı.

Gabriel e, onunla lüks ofisinde geçirdiği geceyi hatırladı ve aklına gelen utanç verici anıları

uzaklaştırmaya çalışarak olduğu yerde büzüldü. Ne sanıyordum acaba? Karşı koymasını gerektiğini biliyordu ama nedense

ağzı dili bağlanmıştı. Sedgewick Sexton... ve onun kendisini istediğini düşünerek, o kadar uzun zamandır aklındaydı ki.

Bir tümsekten geçen limuzin, düşüncelerini böldü.

"İyi misin?" Sexton, ona bakıyordu.

Gabriel e hemen gülümsemeye çalıştı. "İyiyim."

"Hâlâ şu karavaş işini düşünmüyorsun öyle değil mi?"

Omuzlarını silkti. "Hâlâ biraz endişeleniyorum, evet."

"Unut gitsin. O karavaş olayı, kampanyamın başına gelen en iyi şeydi.

Karavaş işi, rakibinizin penis büyütecisi kul andığı ya da Stud Muffin dergisine üye olduğu bilgisini sızdırmanın siyasi sözlükteki karşılığıydı ve Gabriel e bunu en acı yoldan öğrenmişti. Karavaş işi yapmak muhteşem bir taktik sayılmazdı ama karşılık verdiğinde tam veriyordu. Ve tabii geri teptiğinde...

Ve geri tepmişti. Beyaz Saray'a doğru. Yaklaşık bir ay önce, Başkan'ın oylarının düşmesinden huzursuzlaşan kampanya çalışanları, saldırgan davranmaya karar vermiş ve doğruluğundan şüphe duydukları bir hikâyeye sızdırmışlardı. Senatör Sexton'ın özel asistanı Gabriel e Ashe ile ilişkisi olduğu haberi. Ne yazık ki Beyaz Saray'ın elinde hiç delil yoktu.

49

En iyi savunmanın güçlü savunma olduğuna yürekten inanan senatör Sexton, saldırı anını

yakalamıştı. Masumiyetini ispat etmek ve sayıp sövmek için basın toplantısı düzenledi.

Gözlerinde gamla kameraların içine bakarak, Başkan'ın, demişti, eşimin anısını bu kasıtlı

yalanlarla kirlettiğine inanmıyorum.

Senatör Sexton'ın televizyondaki performansı o kadar ikna ediciydi ki, Gabriel e bile neredeyse sevişmediklerine inanacaktı. Ne kadar kolay yalan söylediğini gören Gabriel e, senatör Sexton'ın gerçekten tehlikeli bir adam olduğunu fark etmişti. Gabriel e koşudaki en kuvvetli atı

desteklediğine emin olsa da, son zamanlarda acaba en iyi atı mı desteklediğini sorgulamaya başlamıştı. Sexton'la yakın çalışmak gözlerini açan bir tecrübe olmuştu... Universal Stüdyoları'nın perde arkasına yapılan turlarda, Hol ywood'un hiç de büyülü olmadığını keşfedince insanın filmlere duyduğu çocuksu hayranlığın sona ermesi gibi.

Sexton'ın mesajına olan inancı bozulmasa da, Gabriel e artık haberciden kuşku duymaya başlamıştı.

10

Başkan, "Sana söyleyeceklerim Rachel," dedi. "'UMBRA' sınıfına giriyor. Mevcut güvenlik yetkinin çok ötesinde."

Rachel, Hava Kuvetleri Bir'in duvarlarının üstüne geldiğini hissetti. Başkan, onu helikopterle Wal ops Adası'na getirtmiş, uçağına davet etmiş, kahvesini doldurmuş, babasına karşı siyasi üstünlük sağlamak için onu kul anmayı düşündüğünü hemen söylemiş ve şimdi de çok gizli bir bilgiyi yasal olmayan şekilde kendisiyle paylaşacağını bildirmişti. Zach Herney dışarıdan her ne kadar lütufkâr görünse de, Rachel, onunla ilgili önemli bir şey öğrenmişti. Adam kontrolü bir anda eline alıyordu.

Gözlerini ona diken Başkan, "İki hafta önce," dedi. "NASA bir keşifte bulundu."

Rachel algılayana kadar kelimeler bir süre havada asılı kaldı. Bir NASA keşfi mi? Güncel enen istihbarat raporlarında uzay dairesiyle ilgili normalin dışında bir haber yoktu. Ama elbette şu günlerde artık "NASA keşfi" genelikle yeni bir projenin bütçesini fazlasıyla aştıklarını fark ettikleri anlamına geliyordu.

Başkan, "Daha fazlasını konuşmadan önce," dedi.

"Uzay keşifleri konusunda babanın olumsuz düşüncelerini paylaşıp paylaşmadığını öğrenmek isterim."

Rachel bu açıklamaya içerlemişti.

"Umarım beni buraya babamın NASA'ya karşı atıp tutmalarına engel olmamı istemek için çağırmadınız."

Başkan güldü. "Elbette hayır. Sedgewick Sexton'a kimsenin engel olamayacağını bilecek kadar uzun süredir senatodayım."

"Benim babam bir fırsatçıdır efendim. Politikacıların çoğu öyle. Ve ne yazık ki NASA sayesinde bir fırsat yakaladı."

NASA'nın son hatalar zinciri öylesine çekilmezdi ki, insan gülsün mü, ağlasın mı şaşırıyordu...

yörüngede parçalanan uydular, dünyaya hiç sinyal gönderemeyen insansız uzay roketleri, maliyeti on katına çıkan Uluslararası Uzay İstasyonu ve batan gemiden kaçan fareler gibi uzaklaşan üye ülkeler. Bu işte milyarlar kaybediliyor ve senatör Sexton durumu dalgalardan istifade eden sörrfçüler gibi kul anıyordu. Onu 1600 Pennsylvania Bulvarı'nın kıyılarına taşıyacak olan dalgalar.

Başkan, "Son zamanlarda NASA'nın," dedi. "Yürüyen bir felaket olduğunu itiraf edeceğim. Her arkamı döndüğümde, onlara fazladan fon sağlamam için başka bir bahane sunuyorlar."

Rachel konuşmak için bir fırsat ele geçirmişti. Onu kul andı.

"Ve bununla birlikte efendim, acaba henüz geçen hafta onları rahatlatmak için acil fondan üç milyar temin ettiğinizi okumadım mı?"

Başkan kendi kendine güldü. "Bu babanın çok hoşuna gitti, öyle değil mi?"

51

"İnsanın kendi darağacını hazırlaması gibi yoktur."

"Onu Nightline'da izledin mi? 'Zach Herney bir uzay bağımlısı ve vergi ödeyenler onun alışkanlığına fon sağlıyor.'"

"Ama onu haklı çıkarıp duruyorsunuz efendim."

Herney başını sal adı. "NASA'nın büyük bir hayranı olduğumu saklayacak değilim. Her zaman öyleydim. Ben uzay yarışları çocuğuydum -Sputnik, John Glenn, Apol o 11- ve hiçbir zaman uzay programımıza duyduğum hayranlık ve mil i gururu ifade etmekten çekinmedim. Bana göre NASA'daki kadın ve erkekler tarihin yeni öncüleri. Onlar imkânsızı başarmaya çalışıyor, kaybetmeyi göze alıyor ve bizler geri çekilip eleştirirken çalışma masasının başına geri dönüyorlar."

Başkan'ın sakın görüntüsünün altında, babasının bitip tükenmez NASA karşıtı söylemlerine içten içe köpürdüğünü sezinleyen Rachel sessizliğini korudu. NASA'nın ne halt bulduğunu merak ettiğini fark etti. Başkan bu konuya gelmekte hiç acele etmiyordu.

Sesini biraz daha yükselten Herney, "Bugün," dedi. "NASA hakkındaki tüm fikirlerini değiştirmeyi planlıyorum."

Rachel, ona soran gözlerle baktı. "Ben zaten size oy veriyorum efendim. Ülkenin geri kalanı üzerinde yoğunlaşmayı düşünebilirsiniz."

"Bunu istiyorum." Kahvesinden bir yudum alıp gülümsedi. "We senden bana yardım etmeni isteyeceğim."

Duraksayarak ona doğru eğildi. "Alışılmadık bir biçimde."

Rachel şimdi Zach Herney'nin, avının kaçmak ya da savaşmak niyetini hesaplamaya çalışan bir avcı gibi, her hareketini dikkatle incelediğini hissedebiliyordu.

Her ikisine de kahve dolduran Başkan, "Sanırım NASA'nın YGS Projesi'ni duymuşsundur," dedi.

Rachel başını evet anlamında sal adı. "Yer Gözlem Sistemi. Sanırım babam YGS'den bir iki kez bahsetmişti."

Rachel'in kinayeli alaycılığı Başkan'ın çatık kaşlarını düzeltmişti.

İşin doğrusu babası eline her fırsat geçtiğinde Yer Gözlem Sistemi'nden bahsediyordu. NASA'nın çok tartışılan pahalı teşebbüslerinden biriydi. Beş uydudan oluşan takım, uzaydan aşağı bakıp gezegenin çevre koşul arını -ozon deliğinin büyümesi, kutuplardaki buzuların erimesi, küresel ısınma, yağmur ormanlarının tükenmesi- tahlil etmek üzere tasarlanmıştı. Amaç, daha güzel bir dünya için, çevrecileri şimdiye kadar kendilerine hiç sunulmamış olan verilerle donatmaktı. Ne yazık ki YGS Prajesi başarısızlığa uğramıştı. NASA'nın son zamanlardaki pek çok projesi gibi bu da, başlangıçtan itibaren aşırı maliyet salgınına yakalanmıştı. Elini ateşe sokansa Zach Herney olmuştu. 1.4 milyar dolarlık YGS Projesi'ni Kongre'den geçirmek için çevreçi lobinin desteğini kul anmıştı. Ama YGS yeryüzüne vaat ettiği küresel katkıları getirmek yerine, başarısız fırlatmalar, bilgisayar hataları ve kasvetli NASA basın toplantılarından oluşan bir kâbusa dönüşmüştü. Tek gülen yüz, Başkan'ın YGS için paralarının ne kadarını kul andığını ve karşılığında umduklarından ne kadar alakasız sonuçlar elde ettiklerini, seçmenlere kendini beğenmiş bir ifadeyle hatırlatan senatör Sexton'a aitti.

Başkan fincanına biraz şeker attı. "Kulağa oldukça şaşırtıcı gelecek ama NASA'nın bahsettiğim şu keşfi YGS tarafından yapıldı."

Şimdi Rachel iyice şaşırmıştı. Eğer YGS yakın zamanda bir başarıya imza atmışsa, NASA bunu mutlaka duyururdu, öyle değil mi? Babası medyada resmen YGS'nin ipliğini pazara çıkarmıştı ve uzay dairesinin eline geçen her iyi haberi değerlendirmesi gerekirdi.

Rachel, "YGS keşfiyle ilgili," dedi. "Hiçbir şey duymadım."

"Biliyorum. NASA iyi haberi bir müddet kendine saklamayı uygun buldu."

Rachel bundan şüphe ediyordu. "Tecrübelerimden öğrendiğim kadarıyla efendim, eğer söz konusu NASA ise, genelde hiçbir haber kötü haber değildir." Ketumluk NASA halkla ilişkiler bölümünün en iyi yaptığı iş sayılmazdı. UKO'daki en popüler espri, bilim adamlarından biri her yel endiğinde NASA'nın basın konferansı düzenlediğiydi.

53

Başkan kaşlarını çattı. "Ah evet. Pickering'in UKO güvenlik fanatiklerinden biriyle konuştuğumu unutmuşum. Hâlâ NASA'nın boşboğazlığından yakınıp duruyor mu?"

"Güvenlik onun işi efendim. Bu işi ciddiye alıyor."

"Hiç kuşkusuz öyle. Bu kadar ortak noktası olan iki ajansın sürekli kavga edecek bir şeyler bulduklarına inanmakta güçlük çekiyorum."

Rachel gerek NASA, gerekse UKO'nun uzayla ilintili bürolar olmalarına rağmen iki farklı kutupta felsefeye inandıklarını, Wil iam Pickering için çalışmaya başlar başlamaz öğrenmişti. UKO bir savunma bürosuydu ve tüm uzay etkinliklerini gizli tutardı. NASA ise ilmi bir kuruluştı ve tüm buluşlarını heyecan içinde bütün dünyaya ilan ederdi, ki Wil iam Pickering sıkça ulusal güvenlik riskine rağmen bunu yaptıklarını iddia ederdi. NASA'nın en iyi teknolojilerinden bazılarının -uydu teleskopları için yüksek çözünürlü lensler, uzun menzil i haberleşme sistemleri ve telsiz görüntüleme aygıtları- düşman ülkelerin istihbarat şebekelerinde bulunma ve anavatana karşı

casuslukta kul anılma gibi kötü bir alışkanlığı vardı. Bil Pickering sıklıkla, NASA bilim adamlarının büyük beyinlere ve daha da büyük çenelere sahip olduğundan yakınırdı.

İki büro arasındaki daha isabetli bir mesele, UKO'nun uydularını NASA fırlattığı için, NASA'nın son zamanlardaki çoğu başarısızlığının doğrudan UKO'yu etkilemesiydi. Hiçbir başarısızlık 12

Ağustos 1998'de, NASA/Hava Kuvvetleri Titan 4 füzesi fırlatıldıktan kırk saniye sonra infilak edip pahalı yükünü -kod adı Vortex 2 olan 1.2 milyar dolar değerindeki UKO uydusu- yok ettiği zamankinden daha çarpıcı olmamıştı. Pickering özelikle bunu unutmaya pek hevesli görünmüyordu.

Rachel, "Peki NASA neden son başarısını halka ilan etmedi?" diyerek karşı çıktı.

"Şu anda pekâlâ birtakım iyi haberleri lehlerinde kul anabilirler."

Başkan, "NASA sessizliğini bozmuyor çünkü," diye açıkladı. "Ben onlara öyle emrettim."

Rachel, onu doğru duyup duymadığını düşündü. Eğer durum buysa, Başkan Rachel'in anlamadığı bir tür siyasi harakiri yaptığını itiraf ediyordu.

Başkan, "Keşif," dedi. "Nasıl desek... ufak çapta galeyana getirici olmaktan öte bir şey değil."

Rachel kaygı verici bir ürperti hissetti. İstihbarat dünyasında "ufak galeyana getirmek" nadiren iyi haber anlamına gelirdi. Şimdi YGS ile ilgili bu gizliliğin, uydu sisteminin yaklaşan bir çevre hastalığı keşfetmiş olmasından kaynaklandığından şüpheleniyordu.

"Bir sorun mu var?"

"Hiçbir sorun yok. YGS muhteşem bir şey keşfetti."

Rachel sustu.

"Farz et ki Rachel, sana NASA'nın öyle önemli bir bilimsel keşifte bulunduğunu söylüyorum ki...

yeri yerinden oynatacak öyle bir şey ki... Amerikalıların uzaya harcadıkları her bir doların hakkını verecek. Ne dersin?"

Rachel düşünemiyordu.

Başkan ayağa kalktı. "Biraz yürüyelim mi?"

Rachel, Başkan Herney'yi Hava Kuvvetleri Bir'in, dışarıdaki parıltılı körüklü koridoruna doğru takip etti. Merdivenlerden inerlerken Rachel mart havasının zihnini tazelediğini hissetti. Ne yazık ki bu tazelik, Başkan'ın iddialarını daha da tuhaflandırmaktan başka işe yaramıyordu. NASA Amerikalıların uzaya harcadıkları her bir doların hakkını verecek değerli bilimsel bir keşifte mi bulundu?

Rachel bu büyüklükte bir keşfin sadece tek bir şey olabileceğini düşünüyordu -NASA'nın kutsal

kâsesi- ki o da dünya dışı varlıklarla temas kurulmasıydı. Ne var ki Rachel bu kutsal kâse hakkında, mümkün olmadığını bilecek kadar bilgi sahibiydi.

55

Bir haberalma uzmanı olan Rachel, hükümetin örtbas ettiği uzaylılarla temas kurulma hikâyelerini bilmek isteyen arkadaşları tarafından sürekli soru yağmuruna tutulurdu. "Eğitimli" arkadaşlarının teorileri onu daima dehşete düşürürdü; gizli devlet sığınaklarında saklanan parçalanmış uçan daireler, dünya dışı varlıkların buzda tutulan cesetleri, hatta kaçırılan ve ameliyatla incelenen masum sivil er. Elbette tüm bunlar saçmalıktı. Uzaylılar yoktu. Örtbas edilen hikâyeler yoktu.

istihbarat dünyasındaki herkes, görgü şahitliklerinin ve uzaylılar tarafından kaçırılma vakalarının hayal ürünü veya para tuzağı olduğunu bilirdi. Hilesiz UFO fotoğratları kanıt olarak sunulduğunda nedense hep gelişmiş uçaklar test eden ABD askeri hava üsleri yakınlarında görülürdü. Lockheed tam manasıyla yeni bir jet uçağı olan Stealth Bomber'la(radar tarafından görülemeyen uçak çeşidi) test uçuşlarına başladığında, Edwards Hava Kuwetleri Üssü yakınlarındaki görgü şahitleri on beş ktına çıkmıştı.

Onun kuşkulu tavrını gören Başkan, "Yüzünde şüpheli bir ifade var," dedi.

Sesinin tonu Rachel'ı şaşırtmıştı. Nasıl cevap vereceğini bilemeyen Rachel Başkan'a baktı.

"Şey..." Tereddüt etti. "Acaba efendim, dünya dışı uzay varlıklarından ya da küçük yeşil adamlardan mı bahsediyoruz?"

Rachel'ın söyledikleri Başkan'ın hoşuna gitmiş gibiydi. "Rachel, galiba bu keşfi bilimkurgudan çok daha ilginç bulacaksınız."

NASA'nın Başkan'a uzaylı hikâyesi uyduracak kadar çaresiz durumda olmadığını duymak Rachel'ı rahatlatmıştı. Yine de yaptığı yorumlar, gizemi arttırmaktan başka bir işe yaramıyordu.

"Şey," dedi. "NASA'nın bulduğu her neyse zamanlamanın son derece uygun olduğunu söylemeliyim"

Herney geçitte durdu.

Uygun mu? Neden?"

Neden mi? Rachel durup baktı. "Sayın Başkan, NASA şu an varoluşunu haklı çıkarmak için ölüm kalım savaşı veriyor ve siz de fon sağlamaya devam etmekten ötürü yaylım ateşi altındasınız.

Şimdi yapılacak köklü bir NASA keşfi, hem NASA, hem de kampanyanızın her derdine deva olur.

Sizi eleştirenler zamanlamayı oldukça şüpheli bulacaklardır."

"Yani... bana yalancı ya da aptal diyorsun, öyle mi?"

Rachel boğazının düğümlendiğini hissetti. "Saygısızlık etmek istemedim efendim. Ben sadece..."

"Sakin ol." Herney dudaklarında bel i belirsiz bir tebessümle yeniden merdivenleri inmeye başladı.

"NASA müdürü bana ilk olarak bu keşiften bahsettiğinde, hiç düşünmeden saçma olduğunu söyleyerek geri çevirdim. Onu tarihin en bilinen siyasi düzenbazlığını yapmakla suçladım."

Rachel boğazındaki düğümün biraz olsun çözüldüğünü hissetti.

Rampanın sonuna gelince Herney durup ona baktı. "NASA'nın keşfini saklı tutmasını istememin bir nedeni de onları korumak. Bu keşfin büyüklüğü NASA'nın şimdiye dek açıkladığı her şeyin ötesinde. İnsanın aya ayak basışı bunun yanında hiç kalacak. Ben de dahil olmak üzere herkesin kazanacak -ya da kaybedecek- o kadar çok şeyi var ki, resmi açıklamayla dünyaya duyurmadan önce, NASA verilerini başka birilerinin kontrol etmesini gerekli gördüm."

Rachel şaşırmişti. "Elbette benden bahsetmiyorsunuz, değil mi efendim?"

Başkan güldü. "Hayır, bu senin uzmanlık alanına girmiyor. Ayrıca, gayri resmi kanal ar doğruladıklarını bildirdiler bile."

Rachel'ın rahatlaması yerini yeni bir merakla bırakmıştı. "Gayri resmi mi efendim? Özel sektörü mü kul andığınızı söylüyorsunuz? Bu kadar gizli bir konuda?"

Başkan kendinden emin bir tavırla başını sal adı. "Dışardan onaylayıcı bir ekibi -dört sivil bilim adamı- bir araya getirdim. Korumaları gereken bir unvana ve tanınmış isimlere sahip NASA harici personel inceleme yapmak için kendi donanımlarını kul anıp bağımsız sonuçlara vardılar. Bu sivil bilim adamları geçtiğimiz kırk sekiz saat içinde, NASA keşfinin şüpheye yer bırakmadığını doğruladılar."

57

Rachel işte şimdi etkilenmişti. Başkan kendisini tipik Herney temkinliğiyle korumuştur. En seçkin takımı NASA keşfini onaylamaktan hiçbir çıkar elde etmeyecek, dışarıdan kimseler- işe alarak Herney, bütçeyi haklı çıkarmaya, NASA dostu Başkan'ı yeniden seçtirmeye ve senatör Sexton'ın saldırılarını savuşturmaya çalışan NASA'nın çaresiz bir hilesi olduğundan şüphelenenlere karşı kendini korumuştur.

Herney, "Bu akşam saat yirmide," dedi. "Bu keşfi tüm dünyaya ilan etmek için Beyaz Saray'da bir basın konferansı vereceğim."

Rachel hayal kırıklığına uğradığını hissetti. Herney, ona hâlâ bir şey söylememişti. "Ve bu keşif, tam olarak nedir?"

Başkan gülümsedi. "Bugün sabredenin muradına erdiğini göreceksin. Bu, gözlerinle görmeyen gereken bir keşif. Daha fazlasını açıklamadan önce durumu tam manasıyla anlamayı istiyorum."

NASA müdürü bilgi vermek üzere seni bekliyor. Bilmen gereken her Şey'i sana anlatacak. Daha sonra seninle birlikte hangi rolü üstleneceğini konuŐacađız."

Rachel, Başkan'ın gözlerindeki heyecanı hissedince, Pickering'in Beyaz Saray'ın gizli bir planı olduğu yönündeki tahminini hatırladı. Görünüşe bakılırsa, Pickering her zaman olduğu gibi yine haklıydı.

Herney yakındaki bir uÇak hangarını gösterdi. Oraya doğru yürürken, "Beni izle," dedi.

Rachel aklı karışmış bir halde onu takip etti. Önlerinde duran binanın hiÇ penceresi yoktu ve yüksek kapıları mhrlyd. Tek yol, yan taraftaki kŐk bir giriş gibiydi. Kapı aralık duruyordu.

Başkan, Rachel'ı kapının birkaç santim yanına kadar getirip durdu.

Kapıyı göstererek, "Benim işin yol burda bitiyor," dedi. "Oraya sen gideceksin."

Rachel tereddüt etti. "Siz gelmiyor musunuz?"

"Benim Beyaz Saray'a dönmem gerekiyor. Seni kısa süre sonra ararım cep telefonun var mı?"

"Elbette efendim."

"Bana ver."

Rachel cep telefonunu Çıkararak ona uzatırken, telefon hafızasına özel bir hızlı arama numarası kaydedeceğini zannediyordu. Ama Başkan telefonu cebine attı.

Başkan, "Artık kapsama alanı dıŐındasın," dedi. "IŐyerindeki tüm sorumlulukların askıya alındı.

Buğn benim ya da NASA müdürünün izni olmaksızın hiÇ kimseyle konuŐmayacaksın. Anlıyor musun?"

rachel bakakaldı. Başkan az önce cep telefonumu mu Çaldı?

"Müdür, sana keşfi aŐıkladıktan sonra, seni güvenli kanal ardan benimle grŐtrecek. Yakında görüŐürüz. Bol Şans."

Hangar kapısına bakan Rachel, huzursuzluğunun arttığını hissetti.

Başkan Herney güven verici bir hareketle elini omzuna koyarak, baŐıyla işaret etti. "Seni temin ederim Rachel, bu konuda bana yardımcı olduğuna pişmanlık duymayacaksın."

Başkan başka bir Şey söylemeden, Rachel'ı getiren PaveHawk'a doğru yürümeye başladı.

Helikoptere bindi ve havalandılar. Bir kez olsun dönüp arkasına bakmadı.

Rachel Sexton ıssız Wal ops hangarının eşiğinde tek başına durmuş, önündeki karanlığa göz gezdiriyordu. Kendini başka bir dünyanın sınırındaymış gibi hissediyordu. İçeriden, sanki bina nefes alıyormuş gibi serin ve rutubetli bir rüzgâr esti.

Hafif titrek bir sesle, "Merhaba?" diye seslendi.

Sessizlik.

Korkusu artarken, eşikten içeri adımını attı. Gözleri loş ışığa alışana kadar, bir süre hiçbir şey göremedi.

Birkaç metre ötedeki adam, "Bayan Sexton'sınız sanırım," dedi.

Sese doğru dönen Rachel yerinde sıçradı. "Evet efendim."

Bulanık bir erkek silueti ona doğru yaklaştı.

Rachel'ın görüşü düzeldiğinde kendisini, NASA uçuş tulumu giyen, genç ve iri çeneli biriyle yüz yüze buldu. Son derece formda ve kaslı bir vücuda sahipti, üniformasının göğsüne sayısız cep dikilmişti.

Adam, "Hava Filosu Komutanı Wayne Loosigian," dedi. "Sizi korkuttuysam özür dilerim bayan.

Burası biraz karanlık. Hangar kapılarını açmaya henüz fırsat bulamadım." Rachel cevap vermeye fırsat bulamadan, adam tekrar konuştu.

"Bu sabah size pilotluk etmekten onırr duyacağım."

"Pilot mu?" Rachel, adama bakakaldı. Daha yeni bir pilottan ayrıldım.

"Ben müdürü görmek için burdayım."

"Evet bayan. Derhal sizi ona götürmek için emir aldım."

Rachel'ın durumu kavraması biraz zamanını aldı. Aklına dank ettiğinde, kandırıldığını hissetti.

Görünüşe bakılırsa, seyahat süreci henüz sona ermemişti. "Müdür nerde?" diye Rachel endişeyle sordu.

Pilot, "Henüz bilmiyorum," dedi. "Koordinatları havalandıktan sonra alacağım."

Rachel, adamın gerçeği söylediğini sezindi. Demek ki bu sabah kör karanlıkta her şeyden habersiz bekleyen sadece o ve Direktör Pickering değildi. Başkan güvenlik işini oldukça ciddiye alıyordu.

Rachel, Başkan'ın onu ne kadar kolay ve zahmetsizce "kapsama alanı dışına"

çıkardığını düşününce kendinden utandı. Geleli yarım saat oldu ama şimdiden tüm haberleşme cihazlarından mahrum bırakıldım ve direktörümün nerede olduğuma dair hiçbir fikri yok.

Şimdi direngen NASA pilotunun önünde duran Rachel'ın, sabah planlarının suya düştüğünden hiç şüphesi yoktu. Bu gezici kumpanya hoşuna gitsin ya da gitmesin onunla birlikte havalanacaktı.

Geriye kalan tek soru, nereye gittiği idi.

Pilot duvarın yanına giderek bir düğmeye bastı. Hangarın arka tarafı, gürültüler çıkararak yana doğru kaymaya başladı. İçeri giren ışık, hangarın arkasındaki büyük bir nesnenin hatlarını ortaya çıkarttı.

Rachel'ın ağzı açık kaldı. Tanrım bana yardım et.

Hangarın orta yerinde, yırtıcı görünümlü siyah bir savaş uçağı duruyordu. Rachel'ın gördüğü en aerodinamik yapıtı uçağıtı.

"Şaka yapıyorsunuz" dedi.

"İlk görüşte verilen ortak tepki budur bayan, ama F-14 Tomcat kendini ispat etmiş bir uçaktır."

Bu, kanatları olan bir füze.

Pilot, Rachel'ı uçağına doğru yönlendirdi. Eliyle çift kişilik pilot kabinini gösterdi. "Siz arkada yolculuk edeceksiniz."

"Sahi mi?" Yüzünde zoraki bir tebessüm belirdi. "Ben de, benim kul anmamı isteyeceksiniz sandım."

Rachel kıyafetlerinin üstüne uçuş tulumu geçirdikten sonra kendini pilot kabinine tırmanırken buldu. Kalçalarını garip bir şekilde, dar koltuğına sığıştırdı.

"Bel i ki NASA'da hiç şişman popolu pilot yok," dedi.

Rachel'ın içeri yerleşmesine yardım eden pilot sırtıttı. Sonra onun başına bir kask giydirdi.

"Hayli yüksek uçacağız," dedi. "Oksijene ihtiyacınız olacak." Yan bölmeden bir oksijen maskesi çıkartarak, Rachel'ın kaskına bağlamaya başladı

Uzanıp maskeyi eline alan Rachel, "Ben hal ederim" dedi.

Elbette efendim."

Rachel ağızlık kısmıyla biraz cebel eştikten sonra, sonunda kaskını takmayı başardı. Maske şaşırıttıcı derecede garip görünüyordu ve oldukça rahatsızdı.

Uzun süre onu seyreden pilot eğleniyor gibiydi.

"Yanlış bir şey mi var?" diye sordu.

"Kesinlikle yok efendim." Sanki bıyık altından gülüyordu.

"İstifrağ torbaları koltuğunuzun altında. Birçok kişinin F-14'e ilk bindiğinde midesi bulanır."

Maskenin bastırıcı etkisinden ötürü sesi boğuk çıkan Rachel, "Bir şey olmaz," dedi. "Beni uçak tutmaz."

Pilot omuzlarını silkti. "Denizcilerin de pek çoğu aynı şeyi söylediler, ama pilot kabininden bol bol denizci safrası temizledim."

Rachel hafifçe başını sal adı. Harika.

"Kalkmadan önce başka sorunuz var mı?"

Rachel kısa bir süre tereddüt ettikten sonra, çenesini kesen ağızlığı parmağıyla vurdu.

"Nefes alışımı engel iyor. Bu şeyleri uzun uçuşlarda nasıl takıyorsunuz?"

Pilot sabırla gülümsedi. "Şey efendim, genelikle onları baş aşağı takmayız."

Pistin ucunda, altındaki motorlar gümbürderken Rachel kendini, birinin tetiği çekmesini bekleyen, silahın içindeki mermi gibi hissediyordu. Pilot gaz kolunu ileri ittiğinde, Tomcat'in ikiz Lockheed 345 motorları gürültüyle canlanınca adeta tüm dünya salandı. Frenler bırakıldığında Rachel koltuğunda geriye yapıştı. Jet uçağı pistte hızlandı ve birkaç saniye içinde havalandı. Pencerenin dışında, yeryüzü baş döndürücü bir hızla küçülüyordu.

Uçak gökyüzüne doğru diklemesine çıkarken Rachel gözlerini kapattı. Bu sabah nerede yanlış

yaptığını sorguluyordu. Bir masanın başında özet yazıyor olmalıydı. Oysa şimdi testosteron yakan bir torpidonun içinde sıkışıp kalmıştı ve oksijen maskesi sayesinde nefes alıyordu. Tomcat on beş bin metreye yükseldiğinde, Rachel kusacak gibi oldu. Düşüncelerini başka bir noktaya yönlendirmek istedi. Dokuz mil aşağıdaki okyanusa göz gezdirirken, birden kendini evinden çok uzakta hissetti.

Tam önünde oturan pilot, telsizde biriyle konuşuyordu, Konuşma sona erdiğinde pilot telsizi kapattı ve Tomcat'i aniden sola döndürdü. Uçak neredeyse tamamen yan yatınca, Rachel midesinin takla attığını düşündü. Neyse ki sonunda uçak yeniden düzeldi.

Rachel homurdandı. "Uyardığın için teşekkürler hızlı fişek."

"Üzgünüm efendim, ama az önce müdürle buluşacağınız yerin koordinatlarını aldım."

Rachel,

"Dur tahmin edeyim," dedi. "Kuzeyde mi?"

Pilotun akli karışmış gibiydi. "Bunu nerden bildiniz?"

Rachel içini çekti. Şu bilgisayarla eğitilen pilotları da sevmek lazım.

"Saat sabahın dokuzu arkadaş ve güneş sağımızda. Kuzeye gidiyoruz."

Pilot kabininde kısa bir sessizlik oldu. "Evet bayan, bu sabah kuzeye gidiyoruz."

"Peki ne kadar uzağa gideceğiz?"

Pilot koordinatları kontrol etti. "Yaklaşık dört bin beş yüz kilometre.

Rachel olduğu yerde doğruldu. "Ne!" Haritayı gözünün önüne getirmeye çalıştı ama bu kadar kuzeyde olan yeri tahmin edemiyordu. "Bu, dört saatlik uçuş demek!"

Pilot, "Mevcut hızımızla evet," dedi. "Sıkı tutunun lütfen."

Rachel cevap veremedi adam F-14'ün kanatlarını içeri çekerek, aerodinamik pozisyona getirdi.

Hemen ardından, uçak daha önce sabit duruyormuş gibi hızla ileri atılırken, Rachel bir kez daha kalıtına yapıştığını hissetti. Bir dakika sonra saatte 1500 mil hızla seyrediyorlardı.

Rachel artık iyice sersemlemişti. Gökyüzü kör edici bir hızla yarılrken midasının bulanmasına hâkim olamadığını hissediyordu. Başkan'ın sesi kulağında yankılanıyordu. Seni temin ederim Rachel, bu konuda bana yardımcı olduğuna pişmanlık duymayacaksın. Rachel homurdanarak istifrağ torbasına uzandı. Bir politikacıya asla güvenme.

63

13

Senatör Sedgewick Sexton taksilerin çirkin bayağılığından hoşlanmasa da, zafere giden yolda arada sırada buna katlanmayı öğrenmişti. aPAurdue Hoteli'nin aşağı garajına kendisini az önce bırakan köhne Mayflower taksisi, Sexton'a limuzininin veremediği bir şey sağlıyordu: sıradanlık.

Alt barajın, beton sütunlar arasına serpiştirilmiş birkaç tozlu araba dışında boş olduğuna sevindi.

Garajda zikzaklar çizerek yürürken saatine göz attı. 11.15. Mükemmel.

Sexton'ın buluşacağı adam dakiklik konusunda oldukça hassastı. Ama Sexton, adamın kimi temsil ettiğini düşününce kendine, istediği konuda dilediği kadar hassas olabileceğini hatırlattı.

Sexton beyaz Ford Windstar minivanın her buluşmalarında dtırduğu aynı noktada park ettiğini gördü; çöp tenekelerinin arkasında, garajın doğu köşesi. Sexton bu adamla yukarıdaki sütlerden birinde görüşmeyi tercih ederdi ama neden tedbirli davranıldığını kesinlikle anlıyordu. Bu adamın

arkadaşları hulundukları yere dikkatsizlik sayesinde gelmemişlerdi.

Sexton kamyonete doğru ilerlerken, bu karşılaşmalardan önce her defasında hissettiği o bildik asap bozukluğunu yaşadı. Omuzlarını sıkılamaya kendini zorlayarak, neşeli bir selam hareketiyle arka koltuğa yerleşti. Şoför koltuğundaki koyu renk saçlı beyefendi gülümsemedi. Adam neredeyse yetmiş yaşındaydı ama onun sert siması, yüz­süz hayalperestlerle acımasız girişimlerden oluşan ordunun elebaşı olmasına yakışacak cinsten, gaddar bir ifade yayıyordu.

Duygusuz sesiyle, "Kapat kapıyı," dedi.

Adamın huysuzluğuna taviz veren Sexton, itaat etti. Her şeyden önemlisi, bu adam muazzam miktarlarda paraları idare eden adamları temsil ediyordu, ki bu paranın çoğu son zamanlarda Sexton'u dünyanın en güçlü koltuğuna oturtmak için akıtılmıştı. Sexton artık bu toplantıların strateji dersi olmaktan öte, senatörün bağışçılarına ne kadar bağımlı olduğunu hatırlatan aylık görüşmeler olduğunu yavaş yavaş anlıyordu. Bu adamlar yatırımları karşılığında çok ciddi bir beklenti içindeydiler. Sexton bu "karşılığın" çok cüretkâr bir talep olduğunu itiraf etmek zorundaydı

ama yine de, Oval Ofis'e bir kez yerleştikten sonra, o da Sexton'ın nüfuz alanında kalacak bir şeydi.

Adamın iş konuşmaya nasıl başlamaktan hoşlandığını öğrenmiş olan Sexton, "Sanırım," dedi.

"Bir ödeme daha yapıldı."

"Öyle. Ve her zaman olduğu gibi yine bu fonu sadece kampanyan için harcayacaksın. Kamuoyu yoklamalarının senin lehine yükseldiğini rmekten memnunuz ve görünüşe göre kampanya idarecilerin paramızı etkin biçimde harcıyorlar."

"Hızlı kazanıyoruz."

Yaşlı adam, "Sana telefonda da bahsettiğim gibi," dedi. "Bu gece altı kişiyi daha sen'inle görüşmeye ikna ettim."

"Mükemmel." Sexton zamanını çoktan bu görüşmelere göre ayarlamıştı.

Yaşlı adam Sexton'a bir dosya uzattı. "Bilgileri burda. Çalış. Bilhassa endişelerini anladığından emin olmak istiyorlar. Senin sempatik olduğunu görmek istiyorlar. Onlarla kendi evinde görüşmeni tavsiye ederim."

"Evim mi? Ama ben genel ikle..."

"Senatör, bu adamlar şimdiye dek görüştüklerinin toplamından kat kat fazla kaynaklara sahip şirketler işletiyorlar. Bu adamlar büyük balık ve çok ihtiyatlı davranıyorlar. Kazanacak ve bu yüzden kaybedecek daha çok şeyleri var. Onları seninle görüşmeye ikna etmek için çok çalıştım.

Özel olarak ağırlanmak isteyeceklerdir. Özel bir ihtimam."

Sexton hemen başını sal adı. "Kesinlikle. Görüşmeler için evimi ayarlayabilirim."

"Elbette tam gizlilik isteyeceklerdir."

"Ben de öyle yapacağım."

Yaşlı adam, "İyi şanslar," dedi. "Eğer bu gece işler iyi giderse, son görüşmen olabilir. Bu adamlar tek başlarına Sexton kampanyasını yukarı taşıyabilirler."

Bu sözler Sexton'ın çok hoşuna gitmişti. Kendinden emin bir tavırla adama gülümsedi.

"Şansın da yardımıyla dostum, seçim zamanı geldiğinde, hepimiz zafer ilan edeceğiz."

"Zafer mi?" Yaşlı adam şeytani gözlerle Sexton'a doğru eğilerek, yüzünü buruşturdu. "Seni Beyaz Saray'a sokmak zaferin sadece ilk adımı senatör. Galiba bunu unutmuşsun."

14

On sekiz dönüm bahçelik arazinin içinde, sadece el i bir metre uzunluğunda ve yirmi beş metre enindeki Beyaz Saray, dünyadaki en küçük başkanlık konutlarından biridir. Mimar James Hoban'ın kubbe çatılı, parmaklıklılı ve girişi sütunlu, kutumsu taş yapı planı, açık tasarım yarışmasında onu "çekici, asil ve kul anışlı" diye öven jüri tarafından seçilmişti. Başkan Zach Herney üç buçuk yıldır Beyaz Saray'da bulunmasına rağmen, buradaki avizeler, antikalar ve silahlı denizciler labirentinin içinde kendini nadiren evinde hissediyordu. Ama şu anda Batı

Kanadı'na doğru ilerlerken üstüne bir zindelik geldiğini ve pelüş halının üstünde neredeyse ağırlıksızmış gibi yürüdüğünü hissetti. Başkan yaklaşırken Beyaz Saray çalışanları başlarını

kaldırıp baktılar. Herney elini kaldırıp hepsini ismiyle selamladı. Ona nazikçe karşılık vermelerine karşın, selamlarına itaatkâr ve zoraki bir gülümseme eşlik etti.

"Günaydın Sayın Başkan."

"Sizi görmek ne kadar güzel Sayın Başkan."

"İyi günler efendim."

Başkan ofisine doğru yürürken, arkasından fısıldaştıklarını sezindi. Beyaz Saray'ın içinde bir isyan hazırlığı vardı. Geçen birkaç hafta 1600 Pennsylvania Bulvarı'nda yaşanan düş kırıklığı, Herney'nin kendisini kaptan Bligh -mürettebatı ayaklanma hazırlığı yapan, zor durumdaki bir gemiyi yönetiyordugibi hissetmeye başlamasına neden olan bir noktaya doğru itiyordu. Başkan onları suçlamıyordu. Personel gelecek seçimde onu desteklemek için yorucu saatler boyunca çalışmıştı ve sonra Başkan birdenbire topu elinden kaçırmıştı.

Herney kendi kendine, yakında anlarlar, dedi. Yakında kahraman yeniden ben olacağım.

Personelini bu kadar uzun süre olanlardan habersiz bıraktığı için vicdan azabı duyuyordu ama gizlilik

son derece önemliydi. İş, sır saklamaya gelince, Beyaz Saray Washington'daki en zayıf halkaydı.

Oval Ofis'in önündeki bekleme odasına varan Herney, sekreterini neşeyle selamladı. "Bu sabah çok hoş görünüyorsun Dolores."

Kadın, onun gündelik kıyafetlerini onaylamadığını açığa vuran bir ifadeyle, "Siz de öyle efendim," dedi.

Herney sesini alçalttı. "Benim için bir görüşme ayarlamamı istiyorum."

"Kiminle efendim?"

"Tüm Beyaz Saray personeliyle."

Sekreteri başını kaldırıp baktı. "Tüm personel e mi efendim? 145'iyile birden mi?"

"Aynen öyle."

Tedirgin olmuşa benziyordu. "Peki. Görüşmeyi... Toplantı Odası'nda ayarlayayım?"

Herney başını iki yana sal adı. "Hayır. Ofisimde ayarla."

67

Şimdi kadın bakakalmıştı. "Tüm personeli Oval Ofis'te mi görmek istiyorsunuz?"

"Kesinlikle."

"Hepsini aynı anda mı efendim?"

"Neden olmasın?" Saati on altıya ayarla."

Sekreter bir akıl hastasıyla alay edercesine başını sal adı. "Peki efendim. Peki toplantı neyle ilgili olacak?"

"Bu akşam Amerikalılara çok önemli bir duyurum olacak. İlk önce kendi personelimin duymasını istiyorum."

Sekreterin yüzünde, sanki içten içe bu anın gelmesinden korkuyormuş gibi, karamsar bir ifade belirdi. Sesini alçalttı.

"Efendim, yarıştan geri mi çekiliyorsunuz?"

Herney bir kahkaha patlattı. "Kesinlikle hayır Dolores! Vites büyütüyorum."

Sekreter şüpheyle baktı. Medya raporları Başkan'ın seçimleri kaybettiğini söylüyordu.

Başkan güven telkin edici biçimde göz kırptı. "Dolores, geçen birkaç yıl içinde benim için muhteşem bir iş çıkardın ve gelecek dört yıl boyunca o muhteşem işini yapmaya devam edeceksin. Beyaz Saray bizde kalacak. Söz veriyorum."

Sekreteri inanmak istiyormuş gibi bakıyordu. "Çok güzel efendim. Personele bildireceğim. Saat on altıda."

Zach Herney Oval Ofis'ten içeri girerken, tüm personelinin küçük odaya tıkiştığını görünce gülümsemekten kendini alamadı. Bu muazzam ofise geçen yıl ar süresince pek çok isim takılmış

olsa da -Yüznumara, Kamış Kovuğu, Clinton'ın Yatak Odası- Herney'nin en sevdiği "İstakoz Kapanı"ydı. En uygunu buydu. Oval Ofis'ten içeri ne zaman bir yabancı girse, yön duygusunu kaybederdi. Odanın simetrisi, hafifçe kavisli duvarlar, ustaca gizlenmiş giriş çıkışlar, ziyaretçileri sersemletip başını döndürürdü. Oval Ofis'teki bir toplantının ardından saygın ziyaretçi, genelikle Başkan'la tokalaşmak için ayağa kalkar ve doğruca dolaplardan birine toslardı. Herney ise görüşmenin nasıl geçtiğine bağlı olarak ya misafiri zamanında durdurur ya da kendisini rezil etmesini zevkle izlerdi.

Herney, Oval Ofis'teki en çarpıcı görüntünün, odanın oval halısına işlenmiş renkli Amerikan kartalı olduğunu düşünürdü. Kartalın sol pençesi bir zeytin dalı, sağ pençesi ise bir deste ok kavıyordu.

Dışarıdan çok az kimse, barış zamanlarında kartalın yüzünü sola -zeytin dalına- çevirdiğini bilirdi.

Ama savaş zamanlarında kartal mucizevi bir şekilde sağa dönerdi; oklara doğru. Bu küçük salon hilesinin ardındaki mekanizma, Beyaz Saray çalışanları arasında sessiz spekülasyonlara neden oluyordu, çünkü geleneksel olarak hileyi sadece Başkan ve Saray idaresinin başındaki kişi bilirdi.

Herney, esrarengiz kartalın ardındaki gerçeğin hayal kırıklığı yaratacak kadar basit olduğunu keşfetmişti. Odanın altındaki küçük bir kilerde ikinci oval halı duruyordu ve temizlikçi gece yarısı

halıları değiştiriyordu. Şimdi Herney, sol tarafa bakan barışçıl kartala göz gezdirirken, senatör Sedgewick Sexton'a karşı başlatacağı küçük savaşın onuruna belki de halıları değiştirmesi gerektiğini düşünüyordu.

15

ABD Delta Gücü, her türlü eylem için kanunla başkanlık tarafından dokunulmazlık verilmiş tek saldırı timiydi.

Başkanlık Karar Yönergesi 25 (BKY 25) Delta Gücü komandolarına, orduyu şahsi menfaat sağlamakta, polis teşkilatının dahili görevlerinde ya da onaylanmamış gizli operasyonlarda kul anan kimselere uygulanacak cezaları belirleyen 1876 Posse Comitatus Kanunu da dahil olmak üzere, "tüm yasal sorumluluklardan muafiyet" sağlar.

69

Delta Gücü üyeleri, Fort Bragg, Kuzey Carolina'da bulunan Özel Operasyonlar Komutanlığı'na(Special Operations Command) bağlı özel bir teşkilat olan Savaş Tatbikat Mangası'ndan (STM) özenle seçilirler. Delta Gücü komandoları eğitilmiş katil erdir; SWAT

operasyonlarında, rehine kurtarmada, ani baskınlarda ve gizli düşman güçlerinin bertaraf edilmesinde uzmandırlar.

Delta Gücü görevleri yüksek seviyede gizlilik gerektirdiğinden, geleneksel çok rütbeli komuta zinciri, "tek-başlı" idare -birimi dilediği gibi yönetme yetkisine sahip tek bir idareci- ile yer değiştirmiştir. Bu idareci genelikle görevi başarıyla yürütebilecek nüfuza ve yeterli rütbeye sahip askeri ya da siyasal ağırlıklı kişidir. Delta Gücü görevleri, başlarındaki kişinin kimliği fark etmeksizin, en üst seviyeden kabul edilirler ve bir kez tamamlandıktan sonra Delta Gücü askerleri görev hakkında bir daha asla konuşmazlar; ne kendi aralarında, ne de Özel Operasyonlar'daki komutanlarıyla.

Uç. Savaş. Unut.

Seksen ikinci paralelin üstünde konuşlanan Delta Gücü o an ne uçuyor, ne de savaşıyordu.

Sadece gözlüyorlardı.

Delta-Bir şimdilik bunun alışılmadık bir görev olduğunu itiraf etmek zorundaydı ama kendisinden yapmasını isteyecekleri şeylere şaşırılmamayı uzun zaman önce öğrenmişti. Geçen beş yıl süresince, Ortadoğu'da rehine kurtarma, Birleşik Devletler'de çalışan terörist topluluklarını saf dışı

bırakma ve hatta dünya çevresindeki pek çok tehlikeli erkek ve kadını yok etme operasyonlarında görev almıştı.

Henüz geçen ay Delta Gücü, Güney Amerikalı kötü bir uyuşturucu patronunun kalp krizinden ölmesine sebep olmak için uçan mikrobotu kul anmıştı. Damar daraltan etkili bir ilaç

içeren çapraz kıl 1 titanyum iğnesiyle hazırlanmış mikrobotu kul anan Delta-İki, aygıtı ikinci kattaki pencereden adamın evine sokmuş, yatak odasını bulmuş ve sonra adam uyurken onu omzundan iğneyle vurmuştu. Adam göğsündeki ağrıyla uyanmadan önce mikrobot pencereden dışarı çıkmış

ve "karaya konmuştu" Kurbanın eşi hastaneyi aradığında Delta Gücü çoktan eve doğru uçuyordu.

Kapı kırılmamış, içeri girilmemişti. Doğal sebeplerden bir ölüm. Mükemmel bir iş olmuştu.

Henüz geçenlerde, özel görüşmelerini izlemek için ünlü bir senatörün ofisine yerleştirilen bir başka mikrobot, renkli bir cinsel ilişkinin görüntülerini kaydetmişti. Delta Gücü bu göreve kendi aralarında "düşman hattının ardındaki yanaşma" diyorlardı.

Şimdi ise, son on gündür gözetleme görevi gerekçesiyle bu çadırın içine kapanmış olan Delta-Bir, görevin bitmesini bekliyordu.

Saklanmaya devam et.

Yapıyı gözetle: içeriği ve dışarıyı.

Beklenmedik her türlü gelişmeyi komutanına bildir.

Delta-Bir, vazifeleriyle ilgili hiçbir duygu beslememek konusunda eğitilmişti. Yine de görev, takımıyla birlikte ona ilk anlatıldığında, kalp atışlarını hızlandırmıştı. Briefing "yüz yüze"

yapılmamıştı; güvenli elektronik kanal ar vasıtasıyla verilmişti. Delta-Bir, bu görevden sorumlu idareciyle hiç karşılaşmamıştı.

Saati diğerleriyle eşzamanlı öttüğünde, Delta-Bir proteinli kuru yemeğini yiyordu. Birkaç saniye içinde, yanındaki CrypTalk haberleşme cihazının uyarı sinyali çaldı. Yaptığı işi bırakarak, konuşma aygıtının ahizesini eline aldı. Diğer iki adam sessizce bakıyorlardı. Vericiye konuşarak,

"Delta-Bir," dedi.

Ağızdan çıkan iki kelime o anda, cihazın içindeki ses tanıma programı tarafından doğrulandı.

Kelimelerin her birine atanan şifreli bir referans numarası, uydu aracılığıyla arayana gönderiliyordu. Arayan kişinin tarafındaki benzer bir cihaz numaraları deşifre ederek, daha önceden programlanmış bir sözlük yardımıyla yeniden kelimelere çeviriyordu.

71

Ardından, kelimeler sentetik bir sesle dile geliyordu. Toplam gecikme süresi ise seksen salise idi.

Operasyonu denetleyen kişi, "İdareci konuşuyor," dedi. CrypTalk'un robotumsu ses tonu ürkütücüydü; suni ve cinsiyetsiz. "Operasyon statünüz nedir?"

Delta-Bir, "Her şey planlandığı gibi devam ediyor," diye yanıt verdi.

"Mükemmel. Zaman planında güncel eme yapıyoruz. Bu akşam Doğu saatiyle yirmide bilgi halka duyuruluyor."

Delta-Bir kronografını kontrol etti. Sadece sekiz saat kaldı. Buradaki işi yakında sona erecekti. Bu moral vericiydi.

İdareci, "Başka bir gelişme daha var," dedi. "Sahneye yeni bir oyuncu girdi."

"Ne yeni oyuncusu?"

Delta-Bir dinledi. İlginç bir kumar. Orada birileri oyunu sonuna kadar götürmeye kararlıydı. "Sizce güvenilir biri mi?"

"Çok yakından takip edilmeli."

"Peki ya sorun çıkarsa?"

Hattaki ses hiç tereddüt etmedi. "Aynı emirler geçerli."

16

Rachel Sexton bir saatten fazladır kuzeye uçuyordu. Yolculuk boyunca, kısa bir süreliğine görünüp kaybolan Newfoundland dışında F-14'ün altında sudan başka bir şey görmemişti.

Yüzünü ekşiterek, sanki neden su olmak zorunda, diye düşündü. Rachel yedi yaşında buz pateni yaparken, donmuş gölün üstündeki buzla birlikte suya batmıştı. Yüzeyin altında hapsolmuş bir haldeyken öleceğine emindi. Rachel'ın su yutmuş vücudunu kavrayıp hızla çekerek güvenliğe çıkaran, annesinin güçlü el eri olmuştu. O ıstıraplı dayanıklılık denemesinin ardından Rachel sudan korkar olmuştu; belirgin bir açık deniz korkusu, özelikle de soğuk olursa.

Bugün, Kuzey Atlantik'ten başka bir şey göremeyen Rachel'ın korkuları su yüzüne çıkmıştı.

Pilot Grönland'ın kuzeyindeki Thule Hava Kuvetleri Üssü'yle rotasını tayin edene dek Rachel ne kadar ızzağa gittiklerini fark etmemişti. Kutup Dairesi'nin üstünde miyim? Bu bilinç tedirginliğini arttırdı. Beni nereye götürüyorlar? NASA ne buldu? Az sonra aşağıdaki mavi-gri manzarada binlerce bembeyaz noktacık belirdi.

Buzdağları.

Rachel buzdağlarını hayatında daha önce sadece bir kere, annesi onu altı yıl önce Alaska'ya yapılan bir anne-kız gemi seyahatine ikna ettiğinde görmüştü. Rachel sayısız başka kara seyahati seçeneği önermişti annesi ısrarcıydı. "Rachel, tatlım," demişti. "Bu gezegenin üçte ikisi sularla kaplı ve er ya da geç bununla baş etmeyi öğrenmelisin." Bayan Sexton, güçlü bir kız evlat yetiştirmeye niyetli, ileri görüşlü bir New England'lıydı. Bu gemi seyahati, Rachel ile annesinin birlikte yaptıkları son yolculuk olmuştu.

Katherine Wentworth Sexton. Rachel ani ve şiddetli bir yalnızlık duygusuna kapıldı. Anılar, uçağın dışında uğuldayan rüzgâr gibi geri gelmişler Her zaman olduğu gibi duygularını altüst ediyorlardı.

En son telefonda konuşmuşlardı. Şükran Günü sabahı. karla kaplı O'Hare Havaalanı'ndan telefon açan Rachel, "Üzgünüm anne" demişti. "Ailemizin Şükran Günü'nü asla birbirinden ayrı

geçirmediğini biliyorum. Galiba bu ilk olacak."

Rachel'ın annesi adeta yıkılmıştı. "Seni görmeyi o kadar istiyordum ki."

"Ben de anne. Babamla birlikte hindi ziyafeti çekerken benim havaalanı yemeklerinden yediğimi düşünün."

73

Hatta bir sessizlik olmuştu. "Rachel sen buraya gelinceye kadar söylemeyecektim ama baban bu yıl eve gelemeyecek kadar çok işi olduğunu söylüyor. Hafta sonu D.C.'deki süitte kalacak."

"Ne!" Rachel'ın şaşkınlığı hemen öfkeye dönüşmüştü.

"Ama bu Şükran Günü! Senato açık değil ki! İki saatten az yolu var. Seninle olması gerekirdi!"

"Biliyorum. Yorgunluktan bittiğini söylüyor... araba kul anamayacak kadar yorgunmuş. Bu hafta sonunu bitirilmemiş işlerini hal etmekle geçirmeye karar vermiş."

İş mi? Rachel'ın bundan şüphesi vardı. Daha olası bir tahmin, senatör Sexton'ın başka bir kadını

hal edeceğiydi. Gizli tutmasına rağmen, yıl ardır karısına ihanet ediyordu. Bayan Sexton aptal değildi ama kocasının ilişkileri daima ikna edici mazeretler ve aldattığı imasının hakaret olduğu iddiasıyla sona ererdi. Bayan Sexton sonunda acısını gömmenin çaresin görmezden gelmekte bulmuştu. Rachel, annesini boşanmaya teşvik ettiği halde, Katherine Wentworth Sexton sözünün arkasında duran bir kadındı. Rachel'a, ölüm bizi ayırana kadar, demişti. Baban, beni seninle mesut etti -güzel bir kız evlat- ve bu yüzden ona minnet duyuyorum. Yaptıkları yüzünden bir gün daha yüksek bir merciye hesap vermek zorunda kalacak.

Havaalanındaki Rachel'ın öfkesi patlama noktasındaydı. "Ama bu, Şükran Günü'nde yalnız kalacağın anlamına geliyor!" Midesinin bulandığını hissediyordu. Şükran Günü'nü evden ayrı

geçiren senatör alışılmadık bir durumdu, söz konusu babası bile olsa.

Bayan Sexton hayal kırıklığına uğramış ama kararlı bir sesle, "Şey..." dedi. "Tüm bu yemeklerin çöpe atılmasına gönlüm razı olmaz. Ann Teyze'ne giderim. Bizi her zaman Şükran Günü'ne davet etmiştir. Şimdi onu arayacağım."

Rachel'ın suçluluk duygusu biraz olsun azalmıştı. "Tamam. Mümkün olan en kısa sürede eve geliyorum. Seni seviyorum anne."

"İyi uçuşlar tâtlım."

Rachel'ın bindiği taksi o akşam Sextonların lüks konağının garaj yoluna girdiğinde saat 22.30'du.

Rachel hemen o an ters giden bir şeyler olduğunu anlamıştı. Garaj yolunda üç polis arabası

duruyordu. Ve onlarca haber karavanı. Evin tüm ışıkları yanıyordu. Rachel kalbi hızla atarak içeri girdi. Kapıda onu bir Virginia eyalet polisi karşıladı. Neşesiz bir yüzü vardı. Hiç bir şey söylemesine gerek yoktu. Rachel anlamıştı. Bir kaza olmuştu.

Memur, "Yirmi beş numaralı yol, donan yağmur yüzünden kaygandı," dedi. "Anneniz yoldan çıkarak ağaçlıklı dağ geçidine düşmüş. Üzgünüm çarpma anında ölmüş."

Rachel'ın vücudu taş kesmişti. Haberi alır almaz eve dönen babası, oturma odasında küçük bir basın konferansı vererek dünyaya, eşinin aile arasındaki Şükran Günü yemeğinden dönerken araba kazasında öldüğünü duyuruyordu.

İçini çekerek ağlayan Rachel, müdahale etmeye hazır bekliyordu.

Babası yaşla dolu gözlerle medyaya, "Keşke," dedi. "Bu hafta sonu evde olsaydım. O zaman bu asla olmazdı."

Babasına duyduğu kin her geçen saniye artan Rachel, bunu yıl ar önce düşünmeliydin, diye ağlıyordu.

O andan itibaren Rachel kendini babasından, Bayan Sexton'ın asla yapmadığı şekilde soyutladı.

Senatörün farkında olduğu söylenemezdi. Birden merhum eşinin mal varlığını başkanlık adaylığı

için harcamakla meşgul biri haline gelmişti. Acıyanların para teklif etmesi bile gururunu incitmiyordu. Ne acıdır ki senator şimdi, üç yıl sonra, uzaktan bile Rachel'ın hayatını yapayalnız kılıyordu. Babasının Beyaz Saray yarışı, Rachel'ın bir erkekle tanışıp aile kurma hayal erini belirsiz bir zamana erteliyordu. Rachel "Başkan'ın kızı" henüz kendi kulvarlarındaiken, fırsattan istifade etme ümidiyle gözünü güç hırsı bürümüş Washington'lı âşıklarla uğraşmak yerine sosyal hayattan elini eteğini çekmeyi daha kolay buluyordu.

75

F-14'ün dışında gün ışığı azalmaya başlamıştı. Kuzey Kutbu'nda kış ayları sona eriyordu; sürekli karanlık vakti. Rachel devamlı gece topraklarına doğru uçtuğunu fark etti. Geçen dakikalarla birlikte güneş, ufkun ardında kairak tamamen kayboldu. Kuzeye doğru devam ederlerken, buzulumsu berrak havada bembeyaz asılı duran ay belirdi. Çok aşağılardaki okyanus dalgaları

parıldıyor, buzdağları ise koyu renkte bir etamin üstüne serpiştirilmiş elmaslar gibi görünüyordu.

Rachel sonunda kara parçasının bel i belirsiz şeklini seçebildi. Ama beklediği bu değildi. Uçağın önünde, karlarla kaplı muazzam büyüklükte dağlar uzanıyordu.

Aklı karışan Rachel, "Dağlar mı?" diye sordu. "Grönland'ın kuzeyinde dağlar mı var?"

Onun kadar şaşırılmış görünen pilot, "Görünüşe göre öyle," dedi.

F-14 burnunu aşağı verirken Rachel tuhaf bir ağırlıksızlık hissine kapıldı. Kulaklarındaki çınlamaya rağmen, pilot kabininde yinelenen elektronik vızıltı sesini duyabiliyordu. Bel i ki pilot bir tür rota belirleyici sinyale kilitlemiş, onu takip ediyordu. Bin metrenin altına indiklerinde Rachel, aşağıdaki ay ışığının aydınlattığı çarpıcı araziye baktı. Dağların eteklerinde geniş ve karlı bir düzlük uzanıyordu. Plato, okyanusa dikey inen buzlu bir kayalıkla birdenbire son bulana dek, denize doğru yaklaşık on beş kilometre ilerliyordu. Rachel işte o anda gördü. Dünyanın herhangi bir yerinde şimdiye dek gördüğü hiçbir şeye benzemiyordu. ilk başta ay ışığının oyunu sandı. Ne gördüğünü tam manasıyla çıkaramadan, gözlerini kısarak karla kaplı alana baktı. Uçak alçaldıkça görüntü netleşiyordu.

Tanrı aşkına nedir bu?

altlarındaki plato çizgiliydi... sanki birisi karı üç dev simli şeritle renklendirmiş gibi. Parlayan çizgiler kıyıdaki kayalıkla paraleldi. Uçak yüz el i metreye indiğinde optik yanılsama kendini bel i etti. Üç simli şerit her biri otuz metre genişliğinde derin oluklardı. Oluklara dolan sular donmuş ve

platoda paralel ilerleyen simli kanal ara benzemişti. Aralarındaki beyaz yığınlar ise, kümelenmiş karın oluşturduğu setlerdi. Platoya doğru alçalırlarken uçak ağır türbülans nedeniyle sal anıp sıçramaya başladı. Rachel iniş takımlarının gürültülü bir şangırtıyla açıldığını duydu ama hâlâ iniş çizgisini göremiyordu. Pilot, uçağa hâkim olmaya çalışırken Rachel dışarı göz attı ve kar setlerinin üstüne yerleştirilmiş yanıp sönen iki elektronik ışık gördü. Pilotun yapmaya çalıştığını anladığında dehşete düştü.

"Buza mı iniş yapıyoruz?" diye sordu.

Pilot cevap vermedi. Dikkatini şiddetli rüzgâra vermişti. Uçak iyice alçalıp buz kanalına doğru inerken Rachel midesinin bıçaklandığını hissetti. Uçağın her iki yanında yüksek kar kümeleri vardı. Dar kanalda yapılacak en ufak hatanın ölüm anlamına geleceğini bilen Rachel nefesini tuttu. Sal anan uçak kar setlerinin arasında daha da alçaldığında türbülans birden durdu.

Rüzgârdan iyice korunan uçak, burun üstüne güvenle indi. Tomcat'in arka yardımcı motorları

gürleyerek uçağı yavaşlattılar. Rachel nefesini verdi. Jet, yüz metre kadar ilerledikten sonra, buzun üstünde boyanmış kırmızı çizgide durdu. Sağ taraftaki manzara, ay ışığının aydınlattığı bir kar duvarından başka bir şey değildi; kar setin kenarı. Sol taraftaki manzara da benzerdi. Rachel sadece ön camdan bir şeyler görebiliyordu... sonsuz bir buz vadisi.

Kendini ölü bir gezegene inmiş gibi hissetti. Buzun üstündeki çizgi dışında hayat belirtisi yoktu.

Rachel, onu sonra duydu. Uzaklardan yaklaşan bir başka motor sesi duyuldu. Ses perdesi yüksekti. Araç belirene dek ses gittikçe arttı. Bu, buz oluklarından onlara doğru gelen büyük, çok paletli bir kar traktörüydü. Yüksek ve cılız araç, döner ayaklar üstünde iştahını bileyerek üzerlerine doğru gelen, uzun boylu bilimkurgu böceklerine benziyordu. Şasinin 77

üstünde, bir dizi projektörle yolunu aydınlatan, plastik camdan kapalı bir kabin vardı. Araç, F-14'ün tam yanında sarsılarak durdu. Plastik cam kabinin kapısı açıldı ve merdivenden aşağıdaki buzun üstüne birisi indi. Baştan aşağı, ona şişirilmiş havası veren beyaz, kabarık bir tulum giymişti. Bu garip gezegende en azından birilerinin yaşadığını görerek rahatlayan Rachel, Mad Max, Pil sbury Dough Boy ile karşılaşır, diye düşündü.

Adam, F-14 pilotuna kapağı açmasını işaret etti.

Pilot isteneni yerine getirdi.

Pilot kabini açıldığında, içeri giren esinti Rachel'ın kemiklerini anında iliklerine kadar dondurdu.

Kapat lanet kapağı!

Aşağıdaki kişi ona, "Bayan Sexton?" dedi. Amerikan aksanıyla konuşuyordu. "NASA adına size hoş geldiniz diyorum."

Rachel titriyordu. Binlerce teşekkür.

"Lütfen emniyet kemerinizi çözün, kaskınızı uçakta bırakın ve gövdedeki köprübaşını kul anarak aşağı inin. Sorunuz var mı?"

Rachel, "Evet," diye bağırdı. "Hangi cehennemdeyim?"

17

Marjorie Tench -Başkan'ın başdanışmanı- uzun bir yaratık iskeletiydi. Bir seksenlik sıksa vücudu, Erector Set maket oyuncaklarının parçalarını andırıyordu. İki duyusuz gözle delinmiş parşömen kâğıdına benzeyen bir cildin oluşturduğu fesat yüzü, orantısız vücudunun üstünde duruyordu. El i bir yaşında olmasına rağmen, yetmişinde gösteriyordu. Tench, Washington'daki siyaset meydanında bir tanrıça sayılırdı. Gözle görünmeyen ayrıntıları görebilen analitik yeteneklere sahip olduğu söylenirdi. Dışişleri Bakanlığı'nın İstihbarat ve Araştırma Büroları'nda geçen görev süresi ona keskin ve kıvrak bir zekâ kazandırmıştı. Ne yazık ki Tench'in politik bilgisine eşlik eden soğuk mizacına pek çokları en fazla birkaç dakika dayanabilirdi. Marjorie Tench süper bir bilgisayar kafasına sahipti ve tabi onun sıcaklığına. Yine de Başkan Zach Herney kadının kişisel tuhaflıklarına tavizvermekte hiç güçlük çekmiyordu. Kadının zekâsı ve çalışkanlığı Herney'yi tek başına birinciliğe çıkarmaya yeterdi.

Onu Oval Ofis'e buyur etmek için ayağa kalkan Başkan, "Marjorie," dedi. "Senin için ne yapabilirim?" Ona oturacak yer göstermedi. Bilindik sosyal kibarlıklar, Marjorie Tench gibi kadınlara göre değildi. Eğer canı oturmak isterse, dilediği gibi otururdu.

"Personel e bu akşamüstü saat on altıda toplantı yapacağımı duydum." Sesi sigaradan çatal aşmıştı. "Mükemmel."

Tench odada gezinince, Herney, onun beyninin içindeki karmaşık çarkların dönmeye başladığını sezindi. Başkan müteşekkirdi. Marjorie Tench, NASA keşfini tam manasıyla anlayan az sayıdaki seçkin başkanlık çalışanından biriydi. Ayrıca onun siyasetteki bilgeliği, Başkan'ın stratejisini belirlemesine yardımcı oluyordu.

Tench öksürürken, "CNN'deki tartışma bugün saat on üçte," dedi. "Sexton'la ağız dalaşına kimi gönderiyoruz?"

Herney gülümsedi. "Yeniyetme bir kampanya sözcüsü."

"Avcıya" asla büyük bir lokma göndermeyerek onu şaşırtma taktiği, münazara tarihi kadar eskiydi.

Boş gözlerini onunkilere diken Tench, "Benim daha iyi bir fikrim var" dedi. "Bırakbu işi ben hal edeyim."

Zach Herney'nin başı aniden yukarı kalktı. "Sen mi?" Ne düşünüyor bu kadın? "Marjorie, senin işin medyaya çıkmak değil. Ayrıca yayın gün ortasında yapılacak. Başdanışmanımı göndermem ne tür bir mesaj verecekk? Paniklediğimiz görüntüsünü çizecektir."

"Kesinlikle."

Herney, onu inceledi. Tench ne tür bir çapraşık plan kuruyor olursa olsun, Herney, onun CNN'e çıkmasına asla izin vermeyecekti.

79

Marjorie Tench'e bir bakan, onun sahne arkasında çalıştığını anlardı. Tench korkutucu görüntüye sahip bir kadındı. Başkan'ın Beyaz Saray mesajını iletmesini istediği türden bir yüz değildi.

"CNN'deki bu tartışmaya ben katılıyorum," diye yineledi. Bu kez sor'muyordu.

Artık huzursuzlaşan Başkan, "Marjorie," diye kıvırmaya çalıştı. "Sexton'ın kampanyası, senin CNN'e çıkmanı Beyaz Saray'ın korktuğuna delil sayacaktır. Asıl silahımızı erkenden çıkarmak, bizi çaresiz gösterecektir."

Kadın sessizce başını sal ayarak bir sigara yaktı. "Ne kadar çaresiz görünürsek, o kadar iyi."

Ardından gelen altmış saniye süresince Marjorie Tench, Başkan'ın alt kadrodan bir kampanya çalışanı yerine neden onu CNN'deki tartışmaya göndermesi gerektiğini açıkladı. Tench anlatmayı

bitirdiğinde Başkan hayretle bakmaktan başka bir şey yapamadı.

Marjorie Tench bir kez daha siyasette dâhi olduğunu kanıtlamıştı.

18

Milne Buzul Katmanı, Kuzey Yarıküre'deki en geniş yüzer buz kütesidir. Arktikteki El esmere Adası'nın kuzey kıyısından geçen seksen ikinci paralelin yukarısında bulunan Milne Buzul Katmanı, altı kilometre genişliğindedir ve kalınlığı dokuz yüz metrenin üzerindedir.

Buz traktörünün plastik cam bölmesine çıkan Rachel, onu ön koltukta bekleyen parka, eldivenler ve traktörün havalandırmasından gelen ısı için minnettardı. Dışarıda ise, buz pisti üstündeki F-14'ün motorlar gürlüyor, uçak uzaklaşıyordu.

Rachel panikle başını kaldırdı. "Gidiyor mu?"

Yeni ev sahibi başını sal ayarak traktöre bindi. "Siteye sadece teknik personel ve NASA acil destek takımı üyeleri girebilirler."

F-14 güneşsiz gökyüzüne doğru havalınırken Rachel aniden kendi başına bırakıldığı hissine kapıldı.

Adam, "Burdan IceRover'a bineceğiz," dedi. "Müdür bekliyor."

Rachel önlerindeki gümüşü patıkaya göz bezdirerek. NASA müdürünün orada ne halt ettiğini tahmin etmeye çalıştı.

Birtakım manivela kol arını kavrayan NASA'lı adam, "Sıkı tutunun," diye bağırdı. Araç, öğütme hırlamaları çıkararak, ordu tankları gibi olduğu yerde doksan derece döndü. Şimdi yüzünü kar setin yüksek duvarına çevirmişti. Dik yükseltiye bakan Rachel korkuya kapılmıştı. Elbette niyeti bu değildi.

"Sal an yuvarlan!" Şoför debriyaja basınca, araç doğruca yükseltiye doğru ilerledi. Rachel bastırılmış bir çığlık atarak, sıkıca tutundu. Yükseltiye çarptıklarında, çivili paletler kara tutundu ve garip araç tırmanmaya başladı. Rachel, geriye devrileceklerinden emindi ama paletler eğimden yukarı çıkarken kabin tuhaf biçimde Yere paralel kalmayı haşarıyordu. Dev araç setin tepesine çıktığında şoför aracı durdurdu ve yumruklarını sıkıca yolcusuna neşeyle baktı. "Bunu bir de Sui'de dene! Şok sistemi tasarımını Mars Pathfinder'dan alıp bu bebeğe ekledik. Mükemmel iş gördü."

Rachel benzi atmış bir halde başını sal adı. "Muhteşem."

Artık kar setin üstünde duran Rachel, anlaşılmaz manzarayı seyretti. Önlerinde bir büyük set daha vardı, ondan sonra dalgalı şekil er birdenbire sona eriyordu. İleride ise buz, hafifçe eğimli bir genişliğe katışıyordu. Ayışığının altındaki buz katmanı, daralarak dağların içine sokulduğu yere kadar uzanıyordu.

Dağları işaret eden şoför, "Bu, Milne Buzulu," dedi. "Ordan başlayıp şu an üstünde durduğumuz geniş deltaya kadar uzanır."

Şoför motora yeniden gaz verdiğinde, araç bu sefer dik tümsekten aşağı inerken Rachel sıkıca tutundu. Aşağı indiklerinde bir başka

81

buz nehrinin üstünden geçip diğer sete tırmandılar. Tepeye varıp sonra hemen diğer taraftan aşağı indiklerinde pürüzsüz bir buz katmanının üstünde kaydılar ve buzulu ezerek ilerlemeye başladılar.

Önünde buzdan başka hiçbir şey göremeyen Rachel, "Ne kadar yol var?" diye sordu.

"Yaklaşık üç kilometre ilerde."

Rachel'a uzak gelmişti. Dışarıdaki rüzgâr, IceRover'ı durmaksızın yumrukluyor, sanki onları denize yuvarlamak istercesine plastik camı sarsıyordu.

Şoför, "Bu katabatik rüzgâr," diye seslendi. "Alışsan iyi edersin!" Bu, bölgede katabatik -Yunanca aşağı doğru akan- denen, kıyıda esen sürekli sert rüzgârlar olduğunu açıkladı. Aralıksız rüzgâra, buzul yüzeyinden aşağı sel suları gibi esen soğuk rüzgâr sebep oluyordu. Şoför kahkaha atarak,

"Burası," dedi. "Dünyada cehennemin karlarla kaplı olduğu tek yer!"

Rachel dakikalar sonra uzaklardaki bulanık şekli -buzun üstünde yükselen devasa beyaz bir kubbe-

görmeye başladı. Gözlerini ovuşturdu, Ne biçim bir?...

Adam, "Buralarda iri Eskimolar var galiba, ha, ne dersin?" diye espri yaptı.

Rachel yapıya anlam vermeye çalıştı. Küçültülmüş bir Houston Gök Rasat Kulesi'ne benziyordu.

Adam, "NASA bunu bir buçuk hafta önce yerleştirdi," dedi. "Şişirilebilir çok kademeli pleksipolisorbata. Parçaları şişir, birbirine tuttur, tüm yapıyı buza mihla ve tel erle bağla. Büyük yuvarlak bir çadıra benziyor ama aslında NASA'nın bir gün Mars'ta kul anmayı ümit ettiği taşınabilir mesken prototipi. Biz buna habiküre diyoruz."

"Habiküre mi?"

"Evet, anladın mı? Çünkü tam bir küre değil, sadece habi-küre."

Rachel gülümsedi ve şimdi daha yakından görünen buzul ar üstündeki garip binaya baktı. We NASA henüz Mars'a gitmediğinden, siz de onun yerine burda uyku partisi veriyorsunuz, öyle mi?"

Adam güldü. "Aslına bakarsan ben Tahiti'yi tercih ederdim, ama nerede kalacağıma kader karar verdi."

Rachel tereddütle yapıyı inceledi. Kirli beyaz dış yüzeyi, karanlık gökyüzüyle tezat oluşturuyordu.

IceRover yapıya yaklaştı ve kubbenin yan tarafında, şimdi açılmakta olan küçük bir kapının önünde durdu. İçeriden gelen ışık demeti, karın üstüne döküldü. Birisi dışarı çıktı. Cüssesini daha da iri gösteren ve onu ayıya benzeten, siyah bir kazak giymiş hantal bir devdi. IceRover'a doğru hareket etti. Dev adamın kim olduğuna dair Rachel'ın hiç şüphesi yoktu: Lawrence Ekstrom, NASA müdürü.

Şoförün yüzünde teselli edici bir gülümseme belirdi. "Cüssesine aldanma. Adam korkak farenin tekidir."

Ekstrom'un, kurduğu hayal erin önünde duranların kafalarını koparmakla ün saldıgını gayet iyi bilen Rachel, daha çok bir kaplan gibi diye düşündü. Rachel IceRover'dan aşağı indiğinde rüzgâr neredeyse onu yere devirecekti. Kabanına iyice sarınarak kubbeye doğru ilerledi. NASA müdürü, eldivenli dev pençesini ileri uzatarak onu yarı yolda karşıladı.

"Bayan Sexton. Geldiğiniz için teşekkür ederim."

Rachel anlamsızca başını sal adı ve uğuldayan rüzgârı bastırmak için haykırdı.

"Samimi olmak gerekirse beyefendi, başka seçim şansım olduğunu sanmıyorum."

Buzulun bin metre ilerisinde duran Delta-Bir, kızılötesi dürbünüyle NASA müdürünün Rachel Sexton'ı kubbeden içeri alışı izledi.

NASA müdürü Lawrence Ekstrom, insan irisi, yanağından kan damlayan ve İskandinav tanrısı gibi hırçın görünümlü biriydi. Kirpi gibi

83

sarı saçları askeri tarzda kısa kesilmiş, iri burnunun üstü damarlarla örülmüştü. Taş gözleri sayısız uykusuz gecenin ağırlığıyla sarkmıştı. NASA'ya atanmadan önce Pentagon'da sözü

geçen bir uzay strateji uzmanı ve operasyon danışmanı olan Ekstrom, hırçınlığı kadar, önündeki görev her ne olursa olsun kendini tartışmasız biçimde adamasıyla tanınırdı.

Rachel Sexton habikürenin içine doğru Lawrence Ekstrom'u takip ederken kendini esrarengiz ve yarı saydam koridorlar labirentinde buldu. Labirent ağı, gergin tel ere asılmış mat plastik örtülerle örülmüş gibiydi. Labirentin zemini yoktu, üstüne ulaşım amaçlı kauçuk şeritler serilmiş bir buz kütlesi. Karyola ve kimyasal tuvaletlerin bulunduğu basit bir ikamet alanını geçtiler.

Habikürenin içindeki hava, her ne kadar sıkışık mahal elerde yaşayanlara eşlik eden birbirine karışmış kokuların potpurişiyle ağır olsa da, bereket versin ki sıcaktı. Koridordaki gevşek gerilim kablolarından sarkan çıplak ampul ere güç veren elektrik kaynağı olduğu anlaşılan bir jeneratörün bir yerlerden vınlama sesi geldi.

Onu belirsiz bir yere doğru götüren Ekstrom, "Bayan Sexton," diye homurdandı. "Size karşı

baştan açık olmak istiyorum." Sesinin tonundan Rachel'i misafir olarak ağırlamaktan hiç de memnun olmadığı anlaşılıyordu. "Burdasınız, çünkü Başkan burda olmanızı istedi. Zach Herney, benim arkadaşım ve NASA'nın sadık bir destekleyenidir. Ona saygı duyuyorum. Ona borçluyum.

Ve ona güveniyorum. Ona içerlediğim zamanlarda bile emirlerini sorgulamam. Şunu bilmenizi istiyorum, ortada bir terslik olmaması, Başkan'ın sizi bu konuya dahil etmekteki şevkine ortak olduğum anlamına gelmiyor."

Rachel bakmaktan başka bir şey yapamıyordu. Dört bin beş yüz kilometre yolu bu türden bir misafirperverlik için mi kat ettim? Adamın Martha Stewart olmadığı ortadaydı. Altta kalmayan Rachel, "Hatırınız kalmasın," diye atıldı.

"Ben de Başkan'ın emriyle geldim. Bana burda bulunma sebebim açıklanmadı. Bu yolculuğu iyi niyetle yaptım."

Ekstrom, "İyi," dedi. "O zaman lafımı sakınmayacağım."

"Tebrikler, çok iyi başlangıç yaptınız."

Rachel'ın sert cevabı müdürü sarsmış gibiydi. Yürüyüşü bir süreliğine yavaşladı ve gözleriyle onu inceledi. Sonra, adeta çözülen bir yılan gibi uzun bir nefes vererek atışmaya devam etti.

Ekstrom, "Şunu iyi bilin ki," diye başladı. "Ben istemesem de, gizli bir NASA projesi için burda bulunuyorsunuz. Direktörü, NASA personelini çenesi düşük çocuklar gibi göstererek küçük

düşürmekten hoşlanan UKO'nun bir temsilcisi olmakla birlikte, benim kuruluşumu yok etmeyi kendine görev edinmiş bir adamın kızıdır. Aslında bu NASA'nın en şaşaalı zamanı olacaktı; kadın ve erkek çalışanlarım son zamanlarda pek çok eleştirinin hedefi oldular ve bu zafer anını

kesinlikle hak ediyorlar. Ne yazık ki, babanız tarafından yayılan bir şüphecilik fırtınası yüzünden NASA kendini, çalışkan personelinin tüm ilgiyi bir avuç gelişigüzel seçilmiş sivil bilim adamı ve bizi yok etmeye çalışan bir adamın kızıyla paylaşmak zorunda kaldığı bir durumda buluyor."

Rachel, ben babam değilim, diye haykırmak istedi ama NASA'nın başındaki kişiyle politika tartışmanın zamanı değildi. "Ben btraya ilgi çekmek için gelmedim efendim."

Ekstrom dik dik baktı. "Başka seçeneğiniz kalmayabilir."

Bu ima Rachel'i çok şaşırtmıştı. Başkan Herney kendisine "kamusal" açıdan yardım edeceğine dair açık bir şey söylememiş olsa da, Wil iam Pickering Rachel'ın siyasi bir piyon olabileceğine dair kuşkularını kesinlikle ortaya dökmüştü.

Rachel, "Burda ne yaptığımı öğrenmek istiyorum," dedi.

"Sizin kadar ben de öyle. Bu bilgiye sahip değilim."

"Anlayamadım?"

"Siz geldiğiniz anda Başkan benden size keşfimizi her yönüyle anlatmamı istedi. Bu gösteride hangi rolü üstlenmenizi istediği sizinle onun arasında."

85

"Bana Yer Gözlem Sistemi'nizin bir keşifte bulunduğundan bahsetti."

Ekstrom, ona göz ucuyla şöyle bir baktı. "YGS Projesi'ni ne kadar iyi biliyorsunuz?"

"YGS, dünyayı farklı yol ardan -okyanus haritalama, jeolojik fay analizleri, kutup buzlarının erimesinin gözlemlenmesi, fosil yakıt rezervlerinin saptanması- inceleyen beş NASA uydusundan oluşan takımın adı."

Sesinden etkilenmediği anlaşılan Ekstrom, "Güzel," dedi. "O haldd YGS takımına yapılan son ilaveyi de biliyorsunuzdur, öyle değil mi?. KYYT deniliyor."

Rachel başını salladı. Kutupsal Yörüngeli Yoğunluk Tarayıcısı, küresel ısınmanın etkilerini ölçmek için tasarlanmıştı. "Bildiğim kadarıyla KYYT kutup buzul arının kalınlığını ve katılığını ölçüyor."

"Dağrusu öyle. Büyük sahaların bileşik yoğunluk taramasını yapma ve buzdaki yumuşaklık anomalilerini saptamak için tayf kanalı teknolojisinden faydalanıyor."

Rachel, bileşik yoğunluk taramasını iyi biliyordu. Yeraltı ultrasonu gibi bir şeydi. UKO uydularını, Doğu Avrupa'da toprağın altındaki yoğunluk değişikliklerini araştırmak ve toplu mezar alanlarını

saptamak için benzer teknoloji kul anmışlar ve bu da Başkan'a etnik temizliğin devam ettiğini ispatlamıştı.

Ekstrom, "İki hafta önce, KYYT şu buz kütesinin üstünden geçerken, görmeyi beklemediğimiz bir yoğunluk anomalisi tespit etti. Yüzeyin altmış metre altında, katı buz kütesine mükemmelce gömülmüş, yaklaşık üç metre çapında şekilsiz bir kürecik gördü."

Rachel, "Su cebi miydi?" diye sordu.

"Hayır. Sıvı değil. Tuhaftır ki, bu anomali etrafındaki buzdan daha katıydı. "

Rachel duraksadı. "O halde,, kaya parçası gibi bir şey miydi?"

Ekstrom başını sal adı. "Kesinlikle."

Rachel son noktayı koyacak cümleyi bekledi. Ama asla gelmedi. NASA buzda büyük bir kaya parçası bulunduğu için mi buradayım?

"KYYT bu kayanın yoğunluğunu hesaplayana dek beyecana kapılmamıştık. İncelemesi için buraya hemen bir takım gönderdik. Sonunda, altımızdaki buzun içindeki kayanın, El esmere Adası'nda bulunan tüm kaya türlerinden çok daha yoğun olduğu anlaşıldı. Aslına bakarsanız, altı

yüz el i kilometre yarıçapında bulunan tüm kaya türlerinden daha yoğun."

Rachel ayaklarının altındaki buza göz gezdirirken, dev kayanın aşağıda bir yerde olduğunu hayal etti.

"Yani birisi onu buraya getirmiş mi diyorsunuz?"

Ekstrom bel i belirsiz eğleniyar gibiydi. "Kaya sekiz tondan daha ağır. Katı buzun altmış metre altında gömülü, yani üç yüz yıldan fazla süredir el değmeden orda duruyor."

Rachel nöbet bekleyen iki silahlı NASA çalışanı arasından geçerek, müdürü uzun, dar bir koridorun girişine doğru izlerken yorulduğunu hissetti, Rachel, Ekstrom'a kısa bir bakış attı.

"Sanırım taşın burdaki varlığının, ve tüm bu gizliliğin mantıklı bir açıklaması vardır."

Ekstrom ifadesiz bir yüzle, "Son derece mantıklı bir açıklaması var," dedi.

"KYYT'nin bulunduğu kaya parçası bir göktaş." "

Koridorda aniden duran Rachel, müdüre bakakaldı. "Bir göktaş mı?" Üstünden adeta bir hayal kırıklığı dalgası geçti. Göktaş, Başkan'ın büyük propagandasının yanında oldukça hafif kalıyordu.

Bu göktaş tek başına NASA'nın geçmişte yaptığı tüm harcamaları ve hataları mazur mu gösterecekti. Herney ne sanıyordu? Göktaşları yeryüzünde en nadir bulunan taşlardı ama NASA sürekli göktaşları bulup dururdu.

Önünde dimdik duran Ekstrom, "Bu göktaşı şimdiye dek bulunanların en irisi," dedi. "Bin yedi yüzlerde Kuzey Buz Denizi'ne düştüğü belirlenen daha büyük bir göktaşının parçası olduğuna inanıyoruz. Okyanustaki çarpışmanın etkisiyle Milne Buzul Katmanı'na düşen fırlatma taşlardan biri olabilir ve büyük olasılıkla geçen üç yüz yıl süresince üzerine yağın karla yavaşça gömüldü."

87

Rachel kaşlarını çatı. Bu buluş hiçbir şeyi açıklamıyordu. Çaresiz durumdaki NASA ile Beyız Sarayın sahnelediği şişirilmiş bir tanıtıma tanık olduğu yolundaki şüpheleri giderek artıyordu.

NASA'nın yeri yerinden oynatacak zaferinden hatırı sayılır bir fayda elde etmeye çalışan iki gayretli kurum.

Ekstrom "Fazla etkilenmiş benzemiyorsunuz," dedi.

"Sanırım ben... başka bir şey bekliyordum."

Ekstrom'un gözbebekleri küçüldü. "Bu büyüklükteki bir göktaşına çok ender rastlanır Bayan Sexton. Dünyada daha büyük sadece birkaç tane var."

"Anlıyorum ki..."

"Ama bizi heyecanlandıran bu göktaşının büyüklüğü değildi."

Rachel başını kaldırıp baktı.

Ekstrom, "Bitirmeme izin verirseniz," dedi. "Bu göktaşının daha önce herhangi bir göktaşında rastlanmayan bazı şaşırtıcı özel ikler gösterdiğini öğreneceksiniz. Büyük ya da küçük."

Koridorun sonunu gösterdi. "Şimde beni takip ederseniz, sizi bu buluşu tartışma konusunda daha yetkili biriyle tanıştıracam."

Rachel'in aklı karışmıştı. "NASA müdüründen daha yetkili biriyle mi?"

Ekstrom mavi gözlerini onunkilere dikti. "Daha yetkili Bayan Sexton, üstelik kendisi bir sivil.

Profesyonel bir veri analiz uzmanı olduğunuz için verilerinizi tarafsız bir kaynaktan almayı tercih edeceğinizi düşündüm."

Tuş, Rachel pes etmişti.

Müdürü dar koridorda, yol arı siyah, kapalı bir perdeyle kesilinceye kadar takip etti. Rachel perdenin arkasından diğer taraftaki dev bir açık alanda yankı yapan sayısız sesin çıkardığı

karmakarışık mırıltıları duyabiliyordu.

Müdür tek kelime etmeden uzanıp perdeyi yana çekti. Rachel parlak ışıqla neredeyse kör oluyordu.

Tereddütle adım atıp parıldayan alana gözlerini kısarak baktı. Gözleri ışığa alıştığında önünde uzanan dev odaya baktı ve dehşet içinde nefes aldı.

"Tanrım," diye fısıldadı. Burası neresi böyle ?

20

Washington D.C. yakınlarındaki CNN prodüksiyon tesisi, Atlanta'daki Turner Yayın Sistemi genel merkezlerini uydu aracılığıyla dünyaya bağlayan 212 stüdyodan biridir.

Senatör Sedgewick Sexton'ın limuzini park yerine çektiğinde, saat 13.45 idi. Sexton araçtan inip girişe doğru ilerlerken halinden memnundu. O ve Gabriel e, heyecanlı bir tebessüm takınmış, şişko göbekli bir CNN yapımcısı tarafından karşılandı.

Yapımcı "Senatör Sexton" dedi. "Hoşgeldiniz. haberler harika. Beyaz Saray'ın size tartışma ortağı olarak kimi gönderdiğini az önce öğrendik." Ypımcı nahoş bir şekilde sırıttı. "umarım hazırlıklı gelmişsinizdir."

Yapım odasının camından içeriyi gösterdi. Camdan bakan senatör az kalsın yere düşecekti.

Sigarasının dumanlarının ardından siyasetteki en çirkin yüz ona bakıyordu. Gabriel e "Marjorie Tench mi?"deyiverdi." Bu kadının burda ne işi var."

Sexton'ın hiçbir fikri yoktu ama sebebi her ne olursa olsun, onun burada bulunuşu muhteşem bir haberdı. Başkan'ın çaresizlik içinde olduğunun açık bir kanıtı idi. Başkanışmanını cepheye başka neden göndermiş olabilirdi ki? Başkan Zach Herney büyük kozlarını oynuyor, Sexton ise bu fırsatı memnuniyetle değerlendiriyordu. Düşman ne kadar büyük olursa o kadar zor düşer.

89

Senatörün, Tench'in zorlu bir rakip olacağına hiç şüphesi yoktu ama, kadına bir göz atan Sexton, Başkan'ın karar verirken ciddi bir hata yaptığını düşünmekten kendini alamadı. Marjorie Tench'in iğrenç bir görüntüsü vardı. İyice yayıldığı koltuğunda oturup sigarasını içiyor, sağ kolu ruhsuz bir ritimle ince dudaklarına doğru gidip gelirken, karnını doyuran dev bir peygamberdevesini andırıyordu.

Sexton, Tanrım, diye düşündü. Bu suratın radyodan dışarı çıkmaması lazım. Sedgewick Sexton, Beyaz Saray başdanışmanının karamsar fotoğrafını dergide gördüğünde, Washington'daki en güçlü yüzlerden birine baktığına inanmamıştı.

Gabriel e, "Bundan hoşlanmadım," diye fısıldadı.

Sexton, ona pek kulak asmadı. Önüne çıkan fırsatı düşündükçe, hazzı artıyordu. Tench'in medya kaçırın yüzünden daha da sevindirici olan, saldığı ündü: Marjorie Tench, Amerika'nın gelecekteki

liderlik rolünü sadece teknolojik üstünlükle koruyabileceğini iddia ediyordu. Hükümetin ileri teknoloji A&G programlarının ve en önemlisi NASA'nın hararetli bir destekleyicisiydi. Pekçokları, Başkan'ın gözden düşen uzay dairesinin arkasında böylesine sağlam durmasının sebebinin, Tench'in perde arkasındaki baskısı olduğuna inanıyordu. Sexton, NASA'yı desteklemek konusundaki kötü tavsiyelerinden ötürü Başkan'ın Şimdi Tench'i cezalandırdığından şüphelendi.

Baş danışmanını kurtlara yem olarak mı atıyor?

Camın arkasından Marjorie Tench'i inceleyen Gabriel e Ashe, huzursuzluğunun arttığını hissetti.

Bu kadın cin gibi akıl ıydı ve beklenmedik bir hamleydi. Bu iki gerçek içgüdülerini telaşlandırıyor. Bu kadının NASA konusundaki görüşleri düşünüldüğünde, Başkan'ın, senatör Sexton'la yüzleşmeye onu göndermesi pek akıl ıca sayılmazdı. Ama Başkan kesinlikle aptal değildi. İçinden bir ses Gabriel e'e bu tartışma programının kötü gideceğini söylüyordu.

Gabriel e, senatörün salyalarının aktığını hissedebiliyordu ama bu onun kaygısını dindirmeye yetmedi. Sexton kendinden emin olduğu zamanlarda ipin ucunu kaçırabiliyordu. NASA meselesinin kamuoyu yoklamalarında oylarını artırıcı etkisi olmuştu ama Gabriel e, Sexton'ın son zamanlarda gereğinden fazla bastırıldığını düşünüyordu. Tek yapmaları gereken maçı

bitirmekken, nakavt olan adaylar yüzünden pek çok kampanya kaybedilmişti.

Yapımcı yaklaşan kanlı karşılaşma için sabırsızlanıyordu. "Sizi hazırlayalım senatör."

Sexton stüdyoya yöneldiği sırada, Gabriel e, onu kolundan yakaladı. "Aklından ne geçtiğini biliyorum," diye fısıldadı.

"Akıl ı ol. Çizmeyi aşma."

"Çizmeyi aşmak mı? Ben mi?" Sexton siritti.

"Unutma, bu kadın işinde çok iyi."

Sexton, ona manalı bir ifadeyle tebessüm etti. "Ben de öyle."

21

NASA habiküresinin mağaramsı ana salonu, dünyanın neresinde olursa olsun alışılmadık bir manzara sayılırdı. Ancak Kuzey Kutbu'ndaki buz katmanının üstünde bulunduğu gerçeği, Rachel Sexton'ın durumu özümsemesini daha da güçleştiriyordu. Başını kaldırıp birbirine geçmiş beyaz üçgen desteklerle örülü fütürist kubbeye bakan Rachel, dev bir sanatoryumun içine girdiğini hissetti. Duvarlar, nöbetçi gibi duran halojen lamba ordusunun çevrelediği buz zemine doğru eğimli bir biçimde iniyor, yukarı doğru yayılan keskin ışık tüm odaya geçici bir parlaklık veriyordu.

Buz zeminin üstünde kıvrılan siyah köpük yol uklar, taşınabilir çalışma bölümlerinden oluşan labirentin arasındaki gezinti yol arını andırıyordu.

Elektronik cihazların ortasındaki otuz kırk beyaz önlüklü NASA çalışanı, neşe içinde ve heyecanlı ses tonlarıyla konuşuyordu. Rachel odadaki elektriği hemen algılamıştı. Bu, yeni bir keşfin heyecanıydı. Müdürle birlikte kubbenin dış kenarından ilerlerken, Rachel kendisini tanıyanların yüzündeki memnuniyetsizliği fark etti. hısıltıları yankı yapan boşluktan açıkça duyulabiliyordu.

Bu senatör Sexton'un kızı değil mi?

Burada ne halt ediyor?

Müdürün onunla konuştuğuna bile inanamıyorlardı! Rachel, babasının her yerden sal anan büyü yapılmış görmeyi bekliyordu. Bununla birlikte havada sadece husumet kokusu yoktu; Rachel bir de içten içe kendini beğenmişlik yaptıklarını hissediyordu. Sanki NASA son gülenin kim olacağını şimdiden biliyor gibiydi.

Müdür Rachel'ı, bir adamın tek başına bilgisayar önünde oturduğu çalışma bölümüne kadar bir dizi masanın arasından geçirdi. Diğerlerinin giydiği kalın NASA elbiselerinin yerine bu adam siyah balıkçı yaka kazak, kalın fitil i kadife pantolon ve kaba denizci ayakkabıları giymişti. Arkası

dönüktü. Müdür yabancıнын yanına gidip onunla konuşurken Rachel'dan beklemesini istedi. Bir süre sonra balıkçı yaka kazak giyen adam cana yakın bir edayla başını sal ayıp bilgisayarını

kapatmaya koyuldu. Müdür, ona döndü.

"Artık sizinle Bay Tol and ilgilenecek," dedi. "Kendisi de Başkan'ın yeni çalışanlarından biridir, bu sebeple iyi anlaşacağınızı tahmin ediyorum. Ben size daha sonra katılacağım."

"Teşekkürler."

"Michael Tol and'ı tanıyorsunuz, değil mi?"

Beyni hâlâ akıl almaz ortamı algılamaya çalışan Rachel, omuzlarını silkti. "İsim çağrışım yapmadı."

Balıkçı yaka kazaklı adam sırtıtarak yanına geldi. "Çağrışım yapmadı mı?" Dostane ve tınısı olan bir sesi vardı. "Gün boyunca duyduğum en iyi haber. Demek kimse üstünde ilk intiba bırakma fırsatı yakalayamayacağım."

Başını kaldırıp gelen kişiye baktığında, Rachel olduğu yere çakıldı kaldı. Adamın yakışıklı yüzünü bir bakışta tanımıştı. Onu Amerika'daki herkes tanıyordu.

Adam elini sıkarken kızarmış bir yüzle, "Ah," dedi. "Siz şu Michael Toland'sınız."

Başkan, NASA keşfinin doğruluğunu kanıtlamak için birinci sınıf sivil bilim adamlarını işe aldığını söylediğinde, Rachel hayalinde el erinde hesap makineleriyle bir grup kartaloz yürüyen beyin canlandırmıştı. Michael Tol and bu fikrin antiteziydi. Modern Amerika'da en çok tanınan bilim adamlarından biri olan Tol and, izleyicileri büyüleyici okyanus olaylarıyla -sualtı volkanları, üç metrelik deniz kurtları, katil dalgalar- yüzyüze getiren, Amazing Seas isimli haftada bir yayınlanan bir belgesel sunuyordu. Medya Tol and'ın bilgisini, mütevazı coşkusu ve Amazing Seas Programı'nı liste yapan macera düşkünlüğünü vurgulayarak, onu Jacques Cousteau ile Carl Sagan arasında biri gibi göstererek göklere çıkarıyordu. Eleştirmenlerin çoğu, Tol and'ın haşin yakışıklılığıyla alçakgönüllüğünün bayan seyircileri arasındaki popüleritesini zedelediğini itiraf ediyordu.

Kelimeleri ağzında geveleyerek konuşan Rachel, "Bay Tol and..." dedi. "Ben Rachel Sexton."

Tol and şirin ve çarpık bir tebessümle karşılık verdi. "Merhaba Rachel. Bana Mike de."

Rachel'ın hiç de alışık olmadığı biçimde ağzı dili bağlanmıştı. Duyuları aşırı yüklenmişti...

habiküre, göktaş, sırlar, beklenmedik şekilde bir televizyon yıldızıyla yüz yüze gelmek. Telafi etme çabasıyla

"Sizi burda görmek beni şaşırttı," dedi. "Başkan, bana NASA keşfinin doğruluğunu onaylayacak sivil bilim adamlarını işe aldığını söylediğinde, sanırım benim bekllediğim..." Tereddüt etti.

93

"Gerçek bilim adamları mıydı?" Tol and sırıttı.

Yerin dibine geçen Rachel kızardı. "Bunu söylemek istemedim."

Tol and, "Endişelenme," dedi. "Buraya geldiğimden beri tek duyduğum bu."

Daha sonra onlara katılacağına söz veren müdür, izin isteyerek yanlarından ayrıldı. Şimdi Tol and meraklı bir bakışla Rachel'a dönmüştü. ! "Müdür bana babanızın senatör Sexton olduğunu söyledi, doğru mu?"

Rachel başını sal adı. Ne yazık ki.

"Düşman hattının ötesinde bir Sexton casusu mu var?"

"Savaş hattı her zaman olduğunu sandığınız yerde değildir."

Garip bir sessizlik oldu.

Rachel aceleyle, "Söylesenize," dedi.

"Dünyaca ünlü bir okyanus bilimcinin, bir avuç NASA füze bilim adamıyla buzul arda ne işi var?"

Tol and kendi kendine güldü. "Doğrusunu isterseniz, Başkan'a çok benzeyen biri benden kendisine bir iyilik yapmamı istedi. Cehennemine git, diyecektim ama kendimi, 'Peki efendim,' derken buldum."

Rachel sabahtan beri ilk kez güldü. "Kulübe hoş geldin."

Ünlülerin çoğu gerçek yaşamda görüldüğünden daha kısa olduğu halde, Rachel, Michael Tol and'ın daha uzun olduğunu düşünüyordu. Kahverengi gözleri televizyonda görüldüğü kadar zeki ve ateşliydi. Ayrıca sesinde aynı tutarlı sıcaklık ve coşku duyuluyordu. Kirk beş yaşlarında görünen atletik yapıdaki Michael Tol and'ın kalın tel i siyah saçları dağınık perçemler halinde alına düşüyordu. Belirgin bir çenesi ve kendinden emin olduğunu gösteren kaygısız bir tavrı

vardı. Rachel'ın elini sıktağında, nasır tutmuş avuç içinin pütürleri tipik bir "narin" televizyoncu değil de, işin başında bizzat araştırma yapan usta bir denizci olduğunu düşündürmüştü.

Tol and utangaç bir sesle, "Doğrusunu söylemek gerekirse, bilimsel dağarcığım yerine halkla ilişkiler becerilerimden ötürü işe alındığımı düşünüyorum. Başkan buraya gelip kendisi için bir belgesel yapmamı istedi." dedi.

"Bir belgesel mi? Göktaşı hakkında mı? Ama siz okyanus bilimcisisiniz."

"Ben de kendisine aynen böyle söyledim! Ama bana göktaşı belgeseli yapan birilerini tanımadığımı söyledi. Benim bu işle ilgilenmemin, keşfi için güvenilirlik sağlayacağını söyledi.

Anlaşıldığı kadarıyla bu akşam keş ilan etmek üzere vereceği büyük basın konferansında benim belgeselimi kul anmayı planlıyor."

Ünlü bir sunucu. Rachel, iş üstündeki Zach Herney'nin kurnaz siyasi manevralarını tahmin edebiliyordu. NASA sıklıkla halkın anlamayacağı şekilde konuşmakla suçlanıyordu. Amerikalıların zaten tanıdığı ve bilimle ilgili konularda güvendiği usta bir bilim iletişimcisini kendi saflarına çekmişlerdi.

Tol and kubbenin çapraz köşesinde, basın alanının kurulduğu duvarı işaret etti. Buzun üstünde mavi bir halı, televizyon kameraları, medya ışıkları ve sürüyle mikrofonla dolu uzun bir masa vardı. Birisi sahne perdesi olarak, dev bir Amerikan bayrağı asıyordu.

Tol and, "Bu akşam için," diye açıkladı. "NASA müdürüyle, önde gelen bazı bilim adamları

Başkan'ın saat yirmide ulusa seslenişine eşlik etmek için uydu aracılığıyla Beyaz Saray'a bağlanacaklar."

Zach Herney'nin bu duyurudan NASA'yı tamamıyla dışlamak niyetinde olmadığını öğrenmekten memnun olan Rachel, uygundur, diye düşündü. Rachel içini çekerek, "Peki," dedi. "Bu göktaşıyla ilgili bu kadar özel ne olduğunu birisi sonunda bana anlatacak mı?"

Kaşlarını yukarıya kaldıran Tol and, gizemli bir şekilde gülümsedi.

"Aslında bu göktaşıyla ilgili bu kadar özel olan şey anlatılmaz, görülür."

Rachel'a yan taraftaki iş bölümüne doğru kendisini takip etmesini işaret etti "Burdaki adamın size gösterebileceği pek çok örnek var."

95

"Örnek mi? Sizde bu göktaşının örnekleri mi var?"

"Kesinlikle. bayağı örnek delip çıkardık. Doğrusu NASA'yı buluşun önemi konusunda heyecanlandıran ilk nüve örnekleriydi."

Neyle karşılaşacağını tahmin edemeyen Rachel, Tol and'ı çalışma alanına kadar takip etti. Boş görünüyordu. Taş örnekleri, çap pergel eri ve diğer tanı aletleriyle darmadağın bir masanın üstünde bir fincan kahve duruyor, hahvenin buharı tütüyordu.

Etrafına bakınan Tol and, "Marlinson!" diye seslendi. Cevap gelmedi. Yüzünü buruşturarak içini çekip Rachel'a döndü. "Herhalde kahvesine krema bulmaya çalışırken kayboldu. Ben bu adamla Princeton'da doktora yaptım, inanın kendi kaldığı yurttan bile kayboluyordu. Şimdi astrofizik dalında Ulusal Bilim Madalyası sahibi. Çok başarılı."

Rachel'ın jetonu geç düştü. "Marlinson mı? Herhalde ünlü Corky Marlinson'dan bahsetmiyorsunuz değil mi?"

Tol and kahkaha attı. "Bizzat kendisi."

Rachel çok şaşırılmıştı. "Corky Marlinson burda mı?" Marlinson'ın yerçekimi alanları hakkındaki fikirleri UKO uydu mühendisleri arasında efsane olmuştu. "Marlinson, Başkan'ın işe aldığı sivil er arasında mı?"

"Evet, gerçek bilim adamlarından biri."

Rachel gerçek doğrudur diye düşündü. Corky Marlinson hem zeki hem de saygı duyulan biriydi.

Tol and, "Corky hakkındaki inanılmaz paradoks ise," dedi. "Alfa er boğa olan mesafeyi milimetresine kadar bildiği halde kendi kravatını bağlayamaması."

Yakından yumuşak ve genizden gelen bir ses, "Ban kliplilerden kul anıyorum" diye seslendi.

"Kul anışlılık, tarzdan önce gelir Mike. Siz Hol ywood tipleri bunları anlamazsınız!"

Sadece dörtyüz kuzey enleminin güneyinden gözlemlenebilen üçlü yıldız. Yerden gözlemlendiğinde gökyüzünün en parlak üçüncü yıldızı olarak görülür.

Rachel ile Tol and, elektronik aygıtların arkasından beliren adama yüzlerini döndüler. Top gibi yuvarlak başından dökülmeye yüz tutmuş saçlarıyla mavi gözlü buldog köpeğine benzeyen, bodur ve

tombul biriydi adam. Tol and'ı Rachel'la yan yana görünce olduğu yerde kaldı. "Ah Tanrım, Mike! Bu işe yaramaz Kuzey Kutbu'nda bile muhteşem kadınlarla tanışabiliyorsun.

Biliyorum, ben de televizyona çıkmalıyım!"

Michael Tol and'ın mahcup olduğu aşikârdı. "Bayan Sexton, lütfen Marlinson'ı mazur görün.

Nezaket konusundaki eksikliğini, evrenimiz hakkında tamamen gereksiz, ayrıntılı bilgilerle doldurmaya çalışıyor."

Corky yaklaştı. "Şeref duydum bayan. İsminizi tam anlayamadım."

"Rachel," dedi. "Rachel Sexton."

Corky neşeli bir edayla, nefesi kesilmiş gibi yaptı. "Şu dar görüşlü, ahlaksız senatörle ilgisi yoktur umarım!"

Tol and geriye doğru çekildi. "Corky, aslına bakarsan senatör Sexton Rachel'ın babası."

gülmeyi bırakan Corky, kamburunu çıkardı. "Biliyor musun Mike, bayanlar konusunda şansımın gülmeyişine şaşmamak gerek."

22

Ödül ü astrofizikçi Corky Marlinson, Rachel ile Tol and'ı kendi çalışma bölümüne sürükleyerek, aletleriyle taş örneklerini elden geçirmeye başladı. Adam iyice sıkıştırılmış, patlamak üzere bir sivilceymiş gibi hareket ediyordu.

heyecandan titreyen bir sesle,

"Pekâlâ," dedi. "Bayan Sexton, otuz saniyelik Corky Marlinson göktaşı sunusunu izlemek üzeresiniz."

Tol and, Rachel'a sabret manasında göz kırptı. "Ona karşı hoşgörülü olun. Adam gerçekten aktör olmak istiyordu."

"Ya evet, Mike da saygı duyulan bir bilim adamı olmak istemişti."

Corky bir ayakkabı kutusunu karıştırıp içinden taş örnekleri çıkardı ve 97

masanın üstüne yaydı. "Bunlar, dünyada bulunan göktaşlarının üç ana sınıfını oluşturuyor."

Rachel örneklere baktı. Hepsi de golf topu büyüklüğünde garip küremsi cisimlere benziyordu. Her biri kesitini görmek amacıyla ortadan ikiye bölünmüştü.

Corky, "Tüm göktaşlarında," dedi. "Farklı miktarlarda nikel-demir alaşımları, silikatlar ve sülfidler bulunur. Biz bunları metal-silikat oranlarına göre sınıflandırırız."

Rachel, Corky Marlinson'ın göktaşı "sunusunun" otuz saniyeden fazla süreceğini düşünmeye başlamıştı bile.

Parlak, siyah-kehribar renginde bir taşı gösteren Corky, "Bu ilk örnek, demirli bir göktaşı. Çok ağır.

Bu küçük şey Antarktika'ya birkaç yıl önce iniş yaptı," dedi.

Rachel göktaşını inceledi. Kesinlikle başka bir dünyaya aitmiş gibi görünüyordu; dış kabuğu yanmış ve kararmış, ağır, grimsi bir demir topağı. Corky, "Bu kavrulmuş dış katmana füzyon kabuk denir," dedi. "Meteor atmosferimize düşerken meydana gelen aşırı ısının sonucudur. Tüm göktaşlarında bu kavrulma görülür." Corky hemen diğer örneğe geçti. "Bu diğeri ise, taşsı-demirli göktaşı dediğimiz türden."

Rachel örneği incelerken, onun da dış yüzeyinin kavrulmuş olduğunu fark etti. Ama bu örneğin açık yeşil bir rengi vardı ve kesiti, açılı parçacıklardan oluşan renkli bir kaleydoskopu andırıyordu.

Rachel, "Hoş," dedi.

"Şaka mı yapıyorsunuz, muhteşem!" Corky yaklaşık bir dakika yeşil parıltıya neden olan yüksek magnezyum silikatından bahsettikten sonra heyecanla üçüncü ve son örneği alarak, Rachel'a uzattı.

Rachel son göktaşını avucunun içinde tuttu. Bu, grimsi kahve rengiyle granite benziyordu.

Dünyadaki taştan daha ağır geliyordu ama çok da değil. Normal bir taş olmadığının tek göstergesi, füzyon kabuk, yanık yüzeyiydi.

Corky bitiriş cümlelerini kurarak, "Buna taşsı göktaşı denir. En sık rastlanan göktaşı bu sınıftandır.

Yeryüzünde rastlanan göktaşlarının yüzde doksanından fazlası bu kategoriye girer," dedi.

Rachel şaşırmişti. Göktaşlarını hep ilk örnek gibi hayal etmişti; metalik tuhaf görünümlü topaklar.

Elindeki göktaşı hiç de dünya dışındanmış gibi görünmüyordu. Kavrulmuş dış yüzeyi hesaba katılmazsa, kumsalda pekala üstüne basıp geçebileceği bir şey gibiydi.

Şimdi Corky'nin gözleri heyecanla açılmıştı. "Burda, Milne'de buzun altına gömülü olan göktaşı, taşsı bir göktaşı; elinizde tuttuğunuza çok benziyor. Taşlı göktaşları, nerdeyse yeryüzündeki volkanik taşlarla aynıdır. Bu yüzden fark edilmeleri zordur. Genelikle hafif silikatların karışımıdır. Feldispat, magnezyum silikati, piroksen. Fazla ilgi çekici değil."

Örneği ona geri uzatan Rachel, bence de, diye düşündü. "Bu, birinin şömineye bırakıp yaktığı bir taşta benziyor."

Corky gülmekten katıldı. "Hem de ne şömine! Şimdiye dek yapılmış en güçlü fırın bile, göktaşı atmosferimize çarptığında oluşan ısının yanından geçemez. Harap olurlar!"

Tol and, Rachel'a duyarlı bir şekilde tebessüm etti. "Bu daha iyi kısmı. Göktaşı örneğini Rachel'dan alan Corky, "Şunu düşünün," dedi. "Bu küçük şeyin bir ev büyüklüğünde olduğunu hayal edin." Örneği başının üstüne kaldırdı. "Pekâlâ... Bu şimdi uzayda... güneş sistemimizde süzülüyor. Uzayın eksi yüz santigrat derecelik soğukunda buz tutmuş."

Göktaşının El esmere Adası'na geliş canlandırmasını daha önce de görmüş olduğu anlaşılan Tol and, kendi kendine gülüyordu.

Corky örneği aşağı indirmeye başladı. "Göktaşımız dünyaya hareket ediyor... iyice yaklaşıyor.

Yerçekimi alanına giriyor, hızlanıyor hızlanıyor."

Rachel Corky'nin yerçekimi gücünü taklit ederek örneği hızlandırmasını seyretti.

Corky ansızın, "Artık çok hızlı hareket ediyor," dedi: "Saniyede altı kilometreden daha hızlı; saatte el i yedi bin altı yüz kilometre. Yer kabuğunun 135 kilometre üstündeyken göktaşı atmosferde sürtünme

etkisine maruz kalır." Corky örneği buza doğru indirirken, şiddetlice sal ıyordu. "Yüz kilometrenin altına düştüğünde kor haline gelmiştir. Artık atmosfer yoğunluğu artmıştır ve sürtünme etkisi muazzamdır! Yüzeyin maddeler ısıdan erirken, göktaşının etrafındaki hava parlamaya başlar." Corky yanma ve cızırdama sesleri çıkarıyordu. "Artık sekseninci kilometredeki sınırı geçmiştir ve dış yüzey bin sekiz yüz santigrat derecenin üstünde ısınmıştır!"

Rachel, başkanlığın ödül ü astrofizikçisini göktaşını daha da şiddetle sal arken ve çocukça, tükürüklü ses efektleri çıkarırken seyrettiğine inanamıyordu.

"Altmış kilometre!" Corky artık bağırıyordu. "Göktaşımız atmosfer duvarıyla karşılaşır. Hava çok yoğundur! Hızımı yerçekimi gücünden yüz kat fazla oranda keser!" Corky gıcırtilı bir fren sesi çıkarıp düşüş hızını aniden yavaşlattı. "Göktaş bir anda soğur ve parlama sona erer. Karanlık uçuş başlar. Göktaşının yüzeyi sertleşerek ergimişten, kavrulmuş füzyon kabuk haline geçer."

Rachel, Corky öldürücü darbeyi -yeryüzüyle çarpışma anını- sahnelemek üzere çömelirken, Tol and'ın esnediğini duydu.

Corky, "Artık dev göktaşımız atmosferin aşağı kısımlarında sıçrayarak ilerlemektedir..." Dizleri üstünde dururken, hafifçe yan yatırdığı göktaşıyla yere doğru kavis çizdi. "Kuzey Buz Denizi'ne yönelir... geniş açıyla... düşerken... sanki okyanusun üstünden kayıp geçecek gibidir, düşmeye devam eder... ve..." Örneği buza değdirdi. "BAM!"

Rachel yerinde sıçradı.

"Çarpışma etkisi kıyamet gibidir! Göktaş patlar. Parçacıkları okyanus üstünde sıçrayıp dönerek etrafa uçuşurlar." Corky şimdi örneği ağır çekimde, hayali bir okyanus üzerinde Rachel'in ayaklarına doğru yuvarlayıp döndürüyordu. "İçlerinden biri, bir yandan dönerken El esmere Adasına doğru kaymaya devam eder..." Örneği ayağının dibine kadar getirdi. "Okyanus üstünde zıplayarak, karaya konar." Göktaşını yukarı kaldırdı ve ayakkabısının burnu üstünde ilerleterek, bileğinin başladığı yere kadar yuvarlayıp durdu. "Ve sonunda, karla buzun onu atmosferik erozyondan koruyarak çarçabuk kaplayacağı Milne Buzul Katmanı'nın üstünde durdu."

Corky gülümseyerek ayağa kalktı.

Rachel'in ağzı açık kalmıştı. Etkilendiğini gösterir biçimde güldü.

"Şey Dr. Marlinson, bu açıklama son derece..."

Corky, "Anlaşılır mıydı?" diye sordu.

Rachel gülümsedi. "Tek kelimeyle."

Corky örneği ona geri uzattı. "Kesite bakın."

Rachel bir süre, hiçbir şey görmeden taşın içini inceledi.

Tol and sıcak ve kibar bir sesle, "Işığa tutun," dedi. "Ve yakından bakın."

Rachel taşı gözlerine iyice yaklaştırarak, başının üstündeki göz kamaştırıcı halojen lambalarına doğru tuttu. Artık görüyordu; taşın içinde parıldayan minik metalik yuvarlaklar. Her biri en fazla bir milim çapındaki yuvarlaklardan düzinelercesini, miniskül cıva damlaları gibi kesite yayılmışlardı.

Corky "Bu küçük baloncuklara gökkumu" denir," dedi. "Ve onlara sadece göktaşlarında rastlanır."

Rachel gözlerini kısıp yuvarlaklara baktı. "Doğrudur, ben dünyadaki taşlarda hiç böyle bir şey görmedim."

Corky, "Görmeyeceksiniz de!" diye üsteledi. "Gökkumları, yeryüzünde bulunmayan jeolojik bir yapıdır. Bazı gökkumları son derece eskidir; belki de evrende ilk meydana gelen materyal er onlardı. Bazı gökkumlarıysa daha gençtir, mesela elinizdeki gibiler. Bu göktaşındaki gökkumları

sadece 190 milyon yıl öncesine ait."

"Yüzdoksan milyon yıla genç mi diyorsunuz?"

101

"Yaa öyle işte! Kozmolojik dilde bu daha dün demek. Ama burdaki asıl önemli nokta, bu örnekte gökkumlarının bulunması, göktaşı olduğunun kesin kanıtı."

Rachel, "Tamam," dedi. "Gökkumları kesin kanıt. Anladım."

Göğsünü şişirip içini çeken Corky, "Ve son olarak," dedi. "Eğer füzyon kabuk ve gökkumları sizi ikna etmezse, biz astronomların bunun göktaşı olduğunu ispatlamasının kusursuz bir yöntemi var."

"Varlığı mı?"

Corky ilgisiz bir edayla omuzlarını silkti. "Sadece bir petrografik polarlayıcı mikroskobu, bir X-ışını flüorişi spektrometre, bir nötron etkinleştirme çözümleyici ya da mıknatıs kuvveti oranları hesaplamak için indüksiyon gücü iki katına çıkarılmış plazma spektrometre kul anıyoruz."

Tol and inler gibi bir ses çıkardı. "Artık hava atmaya başladı. Corky aslında, bir taşın göktaşı olduğunu kimyasal içeriğini ölçerek kanıtlayabiliriz demeye çalışıyor."

Corky, "Bana bak okyanus adamı!" diye çıkıştı. "Bilimi bilim adamlarına bırakalım, olmaz mı?"

Ardından hemen Rachel'a döndü. "Dünyadaki taşlarda nikel mineraline, ya son derece yüksek ya da son derece düşük oranlarda rastlanır; orta karar diye bir şey yoktur. Göktaşlarındaysa, nikel içeriği orta seviyelerdedir. İşte bu yüzden bir örneği tahlil ettiğimizde, nikel içeriği ortalama miktarlardaysa, biz şüphe duymadan bu örneğin bir göktaşı olduğunu söyleyebiliriz."

Rachel çileden çıkmaya başladığını hissetti. "Pekâlâ beyler, füzyon kabuk, gökkumları, ortalama

miktarda nikel, tüm bunlar taşın uzaydan geldiğini kanıtlıyor. Anlayabiliyorum." Örneği Corky'nin masasına bıraktı. "Ama ben neden burdayım?"

Corky hatırı sayılır bir şekilde soluk aldı. "NASA'nın aşağıda buzun altında bulduğu göktaşının bir örneğini görmek ister misiniz?"

"Ömrüm tükenmeden mümkünse."

Corky bu sefer göğsündeki cepten küçük, disk şeklinde bir taş çıkardı. Yaklaşık bir santim kalınlığındaki taşın şekli müzik CD'leri gibiydi. Ayrıca Rachel'ın az önce gördüğü taşsı göktaşıyla aynı yapıda görünüyordu.

"Bu, dün kestiğimiz nüve örneğinden bir parça." Corky diski Rachel'e uzattı.

Yeri yerinden oynatacak bir görüntüsü yoktu. Daha önce gördüğü örnek gibi, turuncumsu beyaz renkte ağır bir taşı. Kenarın bir bölümü siyah ve yanıktı, göktaşının dış yüzeyine ait bir bölüm olduğu anlaşılıyordu.

"Füzyon kabuğu görüyorum," dedi.

Corky başını sal adı. "Evet, bu örnek göktaşının dış yüzeyine yakın bir yerden alındı, bu yüzden kabuğa ait bazı kısımlar var."

Diski ışığa tutan Rachel, minik metalik taneleri fark etti. "Ayrıca gökkumlarını da görüyorum."

Corky heyecanlı bir sesle

"Güzel," dedi. "Size bu şeyi petrografik polarlayıcı mikroskobundan geçirdiğim için orta miktarlarda nikel içerdiğini de söyleyebilirim; dünyaya ait bir taş değil. Tebrikler, elinizde tuttuğunuz taşın uzaydan geldiğini doğrulamış bulunuyorsunuz."

Rachel şaşkın bir halde başını kaldırdı.

"Dr. Marlinson, bu bir göktaşsı zaten uzaydan gelmesi gerekiyor. Burda benim anlamadığım bir şey mi var?"

Corky ile Tol and birbirlerine bilmiş bilmiş baktılar. Elini Rachel'ın omuzuna koyan Tol and,

"Arkasını çevir," diye fısıldadı.

Rachel diğer tarafı görebileceği şekilde diskin arkasını çevirdi. Neye baktığını anlaması bir saniyesini almıştı.

Ardından gerçek Rachel'a kamyon gibi çarptı.

İmkânsız, diye yutkunurken taşa baktı ve kendi bildiği imkansız kelimesinin manasının sonsuza dek değiştiğini fark etti. Dünyadaki denginde sıradan sayılabilecek ama göktaşında bulunması

akla hayale gelmeyecek bir şey taşın içinde gömülüydü.

"Bu..." Rachel kelimeyi telaffuz etmekte güçlük çekerek kekeliyordu. Bu... bir böcek! Bu göktaşında bir böcek fosili var!"

103

Hem Tol and'ın, hem de Corky'nin yüzüne neşe gelmişti. Corky, "Bravo," dedi.

Rachel'ı kaplayan duygu fırtınası bir süre nutkunun tutulmasına neden oldu. Ama şaşkınlığı

yaşarken bile bu fosilin, sorulara hiç mahal bırakmaksızın bir zamanlar yaşayan biyolojik bir organizma olduğunu anlayabiliyordu. Taşa dönüşmüş iz yaklaşık sekiz santim uzunluğundaydı v bir çeşit büyük kanatlı ya da sürüngen böceğin alt kısmına benziyordu: Koruyucu bir dış

tabakanın altında, armadil o zırhlarındaki gibi parçalara ayrılmışa benzeyen, yedi çift eklem bacak toplanmıştı.

Rachel sersemlediğini hissetti. "Uzaydan gelen bir böcek..."

Corky, "O bir eşbacaklı," dedi. "Böceklerin üç çift bacağı olur, yedi değil."

Rachel, onu duymamıştı bile. Önündeki fosili incelerken başı dönüyordu.

Corky, "Sırt kabuğunun, dünyadaki tespit böceklerinin zırh kabukları gibi parçalı olduğunu açıkça görebilirsiniz, ama kuyruk benzeri iki uzantısı yüzünden daha çok bite benziyor."

Rachel'ın zihni Corky'nin söylediklerini dikkate almıyordu. Türlerin sınıflandırılmasının konuyla ilgisi yoktu. Şimdi bulmacanın parçaları yerine oturmaya başlamıştı... Başkan'ın gizlilik telaşı, NASA'nın heyecanı... Göktaşının içinde bir fosil var! Bir bakteri ya da mikrop değil, gelişmiş bir hayat biçimi! Evrende başka bir yerde yaşam olduğunun kanıtı!

23

CNN'deki tartışma başlayalı on dakika olmuştu ve senatör Sexton neden hiç endişelenmediğini daha iyi anlıyordu. Marjorie Tench rakip olarak gereğinden fazla büyütülmüştü. Başdanışman amansız bir zekâya sahip olduğu yönündeki ününe rağmen, zorlu bir rakip olmaktan çıkıp kurbanlık koyun konumuna düşmeye başlamıştı.

Sohbetin başlarında Tench, senatörün geçmiş hayatında kadınlara karşı davranışlarını ön plana çıkararak üstünlük sağlamıştı ama senatör tam pençesine düşmek üzereyken Tench düşüncesiz bir hata yapmıştı. Vergileri arttırmadan senatörün eğitim hayatındaki gelişmelere nasıl fon sağlayacağını sorgularken, Sexton'ın NASA'yı sürekli günah keçisi ilan ettiğini küçümseyici bir tavırla ima etmişti. NASA Sexton'ın daima konuşmanın sonlarına doğru değinmek istediği bir konu olmasına rağmen, Marjorie Tench kapıyı erken açmıştı. Salak!

Sexton hiç ara vermeden, "NASA'dan bahsetmişken," dedi sıradan bir ifadeyle: "NASA'nın kısa süre

önce yaşadığı başka bir başarısızlık yüzünden zor zamanlar geçirdiğiyle ilgili duyduğum dedikodular için bir yorum yapabilir misiniz?"

Marjorie Tench kılını bile kıpırdatmadı. "Üzgünüm ama ben böyle Nir dedikodu duymadım."

"Yani, yorum yok mu?"

"Korkarım yok."

Sexton, onu gözüyle adeta yedi. Medya dünyasında "yorum yok" demek "sanık suçludur" manasına geliyordu.

Sexton, "Anlıyorum," dedi. "Peki ya Başkan'la NASA müdürü arasında gizli ve acil bir toplantı yapıldığı söylentileri?"

Tench bu sefer şaşırılmış görünüyordu. "Hangi toplantıdan bahsettiğinizi anlayamadım. Başkan'ın pek çok toplantısı olur."

"Elbette olur." Sexton, ona doğrudan saldırmaya karar vermişti. "Bayan Tench, siz uzay dairesini destekliyorsunuz, öyle değil mi?"

Sexton'ın anlamsız tartışmalarından usanmış gibi bir ses çıkaran Tench içini çekti.

"Amerika'nın teknolojik üstünlüğünü korumanın önemine inanıyorum; bu ister askeri, ister istihbarat, isterse telekomünikasyon alanında olsun. NASA kesinlikle bu viryonun bir parçasıdır.

Evet."

Sexton yapım odasında Gabriel e'in ona geri çekilmesini söyleyen gözlerini görebiliyordu ama kan kokusu almaya başlamıştı.

"Merak ediyorum efendim, Başkan bu hasta kurumu sizin tesirinle mi hiç durmadan destekliyor acaba?"

107

Tench başını iki yana sal adı. "Hayır. Başkan'ın kendisi de NASA'ya kesin bir biçimde inanır.

Kendi kararlarını kendisi verir."

Sexton kulaklarına inanamıyordu. Az önce Marjorie Tench'e, NASA'ya sağlanan fon konusundaki suçlamaların bir kısmını üstlenerek, Başkan'ı temize çıkarması için şans tanımıştı. Bunu yapmak yerine Tench topu doğrudan Başkan'a atmıştı. Başkan kendi kararlarını kendisi verir. Sanki Tench kendini zor durumdaki bir kampanyadan soyutluyor gibiydi. Şaşırılmamak gerekirdi. Ama ortalık yatıştıktan sonra Marjorie Tench kendine iş aramak zorunda kalacaktı.

Sonraki birkaç dakika süresince Sexton ile Tench soruları sorularla sıvıştırdılar. Tench konuyu değiştirmek için birkaç başarısız girişimde bulunurken, Sexton, onu NASA bütçesi konusunda sıkıştırmaya devam etti.

Tench, "Senatör," diye çıkıştı. "NASA bütçesini kısmak istiyorsunuz ama ileri teknolojiye çalışan kaç kişinin işini kaybedeceğini biliyor musunuz?"

Sexton neredeyse kadına kahkahalarla gülecekti. Washington'da kabul edilen en zeki beyin hu kadına mı ait? Tench'in ülke nüfusbilimi hakkında mutlaka bir şeyler öğrenmesi gerekiyordu. İleri teknolojiye çalışanlar, çalışkan işçilerin sayısıyla mukayese edildiğinde önemsiz kalırdı.

Sexton saldırıya geçti. "Biz burda milyarlar kurtarmaktan bahsediyoruz Marjorie, eğer bunun sonucunda bir avuç NASA bilim adamı BMW'lerine atlayıp başka bir yerde iş bulmak zorunda kalacaklarsa kalsınlar. Ben harcama konusunda sıkı davranmaya ant içtim."

Marjorie Tench, sanki bu son yumruktan sersemlemiş gibi sustu.

CNN sunucusu araya girdi. "Bayan Tench? Bir tepki verecek misiniz?"

Kadın sonunda boğazını temizleyip konuştu. "Sanırım Bay Sexton'un kendisini NASA karşıtı ilan etmeye bu kadar hevesli olduğunu gördüğüme şaşırıdım."

Sexton gözlerini kıstı. İyi denemeydi bayan. "Ben NASA karşıtı değilim ve suçlamaya içerledim.

Ben sadece NASA bütçesinin, Başkan'ınızın aşırıya kaçmış harcamaları onayladığını bel i ettiğini söylüyorum. NASA uzay mekiğini beş milyara yapabileceğini söylemişti; on iki milyara mal oldu.

Uzay istasyonunu sekiz milyara inşa edebileceklerini söylediler; şimdmi yüz milyar oldu."

Tench, "Amerikalılar liderdir," diye karşılık verdi. "Çünkü bizler yüksek hedefler bel er, zor zamanlarda bu hedeflere bağlı kalırız."

"Bu mil i gurur nutku bana işlemiyor Marge. NASA geçen iki yıl içinde kendisine ayrılan miktarı üç

kez aştı ve kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırarak, hatalarını düzeltmek için Başkan'dan para dilendi. mil i gurur bu mu? Mil i gururdan bahsetmek istiyorsan; okul ardan bahsedelim. Genel sağlık koşul arından bahsedelim. Fırsatlar ülkesinde büyüyen akıl ı çocuklardan bahsedelim. Mil i gurur budur!"

Tench sinirle parladı. "Size açık bir soru sorabilir miyim senatör?"

Sexton cevap vermedi. Sadece bekledi.

Kadının bilerek seçilmiş kelimeleri beklenmedik bir yiğitlikle ağzından dökülüverdi. "Senatör eğer size, NASA mevcut harcamaları yapmadan uzayı keşfedemeyeceğimizi söylersem, uzay dairesini toptan kaldırmaya mı çalışırsınız?"

Soru, Sexton'ın kucağına düşen bir kaya etkisi yaratmıştı. Belki de Tench o kadar aptal değildi.

Sexton'ı "kaçamak cevaplarla" zayıf noktasından yakalamıştı. Kaçamak cevaplar veren rakibi hangi tarafta olduğunu açıklamaya ve bir daha değiştirmemek üzere tek bir tarafı tutmaya zorlayan, ustalıklı hazırlanmış bir evet/hayır sorusuydu.

Sexton içgüdüsel olarak yan çizmeye çalıştı. "Ben eminim ki, uygun bir yönetimle NASA, uzayı bugünkünden çok daha az maliyetle..."

"Senator Sexton, soruya cevap verin. Uzayı keşfetmek tehlikeli ve maliyetli bir iştir. Yolcu uçağı yapmaya benzer. Bu işi ya doğru düzgün yaparız ya da hiç yapmayız. Çok fazla riski vardır.

Sorum hâlâ geçerli: Eğer siz Başkan olursanız ve NASA harcamalarını mevcut seviyede tutmakla ABD uzay programını tamamıyla kaldırmak arasında karar verme aşamasına gelerseniz, hangisini tercih edersiniz?"

108

Kahretsin. Sexton başını kaldırıp camın ardındaki Gabriel e'a baktı. Yüzündeki ifade Sexton'ın zaten bildiği bir şeyi haykırıyordu. Sen ant içtin. Açık ol. Boş laf konuşma. Sexton çenesini yukarı

kaldırdı. "Evet. Eğer bu kararla karşı karşıya kalırsam, NASA'nın mevcut bütçesini doğrudan eğitim sistemimize aktarırdım. Çocuklarımız benim için uzaydan önce gelir."

Marjorie Tench'in yüzünde tam bir şok ifadesi vardı. "Afal adım biraz. Doğru mu duydum? Başkan olarak, bu ülkenin uzay programını kaldırmaya mı teşebbüs edeceksiniz?"

Sexton öfkeden patlamak üzereydi. Artık Tench kelimeleri onun ağzına tıkmaya başlamıştı. Karşı çıkmaya çalıştı ama Tench zaten konuşuyordu.

"Yani diyorsunuz ki senatör, insanı aya götüren kurumla işinizi bitireceksiniz."

"Ben uzay yarışının sona erdiğini söylüyorum! Zaman değişti. Artık Amerikalıların günlük yaşamlarında NASA'nın kritik bir rolü yok, ama buna rağmen varmış gibi fon sağlamaya devam ediyoruz."

"Demek ki geleceğimizin uzayda olduğuna inanmıyorsunuz?"

"Elbette gelecek uzayda, ama NASA bir dinazor! Bırakın uzayı özel sektör keşfetsin.

Washington'lı bir mühendisin Jüpiter'in milyar dolarlık resmini çekmek istediği her sefer, Amerikalı

vergi mükel efleri cüzdanelerini çıkarmak zorunda kalmamalı. Amerikalılar artık dev maliyetler karşılığında çok az şey geri veren, modası geçmiş bir kuruma fon sağlamak için çocuklarının

geleceğini feda etmekten bıkmış usandı!"

Tench dramatik bir şekilde içini çekti. "Karşılığında çok az şey mi? SETI Programı Dünya Dışı

Zekâ Araştırması(The Search for Extraterrestrial Intelligence) dışında, NASA dev karşılıklar verdi."

Sexton, SETI bahsinin Tench'in ağzından kaçtığına inanamıyordu. Büyük gaf. Hatırlattığın için teşekkürler. NASA'nın girdiği en derin para çukuruydu. NASA bazı hedeflerini değiştirmiş ve projeyi "Kökler(origins) ile yeniden isimlendirip estetik ameliyat yapmaya çalışmış olsa da, bu kumarda hâlâ kaybediyordu.

Açılışı yapan Sexton, "Marjorie," dedi. "Sadece lafi sen açtığın için SETI'den bahsedeceğim."

Tench'in bunu duymaya neredeyse hevesli olduğunu görmek tuhaftı.

Sexton boğazını temizledi. "Pek çok kişinin, NASA'nın otuz beş yıldır ET'yi aradığından haberi yok. Bu pahalı bir hazine avı; uydu çanağı orduları, dev telsizler, karanlıkta oturup boş kasetleri dinleyen bilim adamlarına ödenen milyonluk maaşlar. Utandırıcı bir kaynak sarfiyatı."

"Siz yukarda bir şey olmadığını mı söylüyorsunuz?"

"Eğer başka bir hükümetin bir kurumu otuz beş yılda kırk beş milyon dolar harcayıp da, tek bir sonuç elde edemezse onu çoktan sepetlerlerdi diyorum." Sexton ifadesinin iyice anlaşılması için biraz durdu. "Otuz beş yılın ardından sanırım artık dünya dışı bir yaşam bulmayacağımız aşikâr."

"Peki ya yanılıyorsak?"

Sexton gözlerini devirdi. "Ah, Tanrı aşkına, Bayan Tench, eğer yanılıyorsam kel emi keserim."

Marjorie Tench kuşkucu gözlerini Senatör Sexton'a dikti. "Bu söylediğinizi unutmayacağım senatör." İlk defa gülüyordu. "Sanırım hepimiz öyle:"

On kilometre mesafedeki Oval Ofis'te Başkan Zach Herney televizyonu kapatıp kendine bir içki doldurdu. Senatör Sexton, tıpkı Marjorie Tench'in vaat ettiği gibi yemi yutmuştu... hem de hepsini.

109

24

Rachel Sexton elindeki fosil eşmiş göktaşına ağzı hayretten açık biçimde sessizce bakarken, Michael Tol and bir tür sevince kapıldığını hissetti. Kadının yüzündeki duru güzel ik yerini masum bir şaşkınlık ifadesine bırakmıştı. Hayatında ilk kez Noel Baba'yı gören küçük bir kızın ifadesi.

Neler hissettiğini çok iyi anlıyorum, diye düşündü. Tol and kırk sekiz saat önce aynı şekilde dumura uğramıştı. Hayretten küçük dilini yutmuştu. Göktaşının bilimsel ve felsefi anlamları şimdi bile onu şaşırtıyor, doğa hakkında şimdiye dek inandığı her şeyi yeniden düşünmeye zorluyordu.

Tol and'ın oşinografik keşifleri pek çok bilinmeyen derin deniz türlerini kapsıyordu ama bu "uzay böceği" bambaşka bir çığır açmıştı. Hol ywood'un dünya dışı yaratıkları küçük yeşil adamlar gibi gösterme eğilimine rağmen, astrobiyologlar ve bilim tutkunlarının tümü, yeryüzünde böceklerin sayısı ve intibak kabiliyetleri göz önüne alınırsa, dünya dışında sadece böcek benzeri yaşam türleri bulunabileceği konusunda hemfikirdiler. Böcekler eklembacaklılar filum(zoolojide grup) üyesiydiler; sert dış gövdeye ve eklemli bacaklara sahip yaratıklar. Bilinen 1.25 milyon ve sınıflandırılması gereken beş yüz bin türü olduğu tahmin edilen dünya "böcekleri", diğer tüm hayvan türlerinin bileşiminden daha fazlaydı. Gezegende yaşayan türlerin yüzde 95'ini ve biyokütlenin yüzde 40'ını oluşturuyorlardı. Fakat böceklerin bol uçu, elastikiyetleri kadar etkileyici değildi. Antarktika'daki kar piresinden Ölüm Vadisi'ndeki akrebe kadar böcekler ölümcül ısı

farklılıklarında, çorak şartlarda ve hatta basınç altında bile rahat bir yaşamı sürdürüyorlardı. Ayrıca evrende bilinen en ölümcül etkiye maruz kalmışlardı... radyasyon. 1945'teki bir nükleer denemenin ardından, hava kuwetleri yetkilileri radyasyondan koruyan tulumlarını kuşanarak bölgeyi incelemişler ve sanki hiçbir şey olmamış gibi etrafta gezinen karafatmalarla karıncalar görmüşlerdi. Astronomlar bir eklembacaklının, koruyucu dış kabuğu sayesinde, başka hiçbir şeyin yaşayamayacağı miktarda radyasyon bulunan gezegenlere mükemmel uyum sağlayabileceklerini fark etmişlerdi. Tol and, galiba astrobiyologlar haklıydı, diye düşündü. ET bir böcek.

Rachel'ın bacakları tutmamaya başlamıştı. "Ben, buna... inanamıyorum." derken elindeki fosili döndürüp duruyordu. "Hiç düşünmezdim ki."

Tol and sırtarak, "Sindirmek için kendine biraz zaman tanı," dedi. Bacaklarımı yeniden hissetmek yirmi dört saatimi aldı."

Onların yanına doğru yürüyen alışılmamış derecede uzun boylu Asyalı adam, "Bakıyorum da aranızda yeni biri katılmış," dedi.

Corky ile Tol and, adamın gelişiyile adeta ezilmişlerdi. O büyülü an bozulmuştu.

Adam kendini tanıtarak, "Dr. Wailee Ming," dedi. "UCLA paleontoloji başkanı."

Diz hizasındaki devetüyü paltosunun altına giydiği ortamla uyumsuz papyonunu sürekli çekiştiren adam, Rönesans aristokrasisinin kendini beğenmiş tavrını taşıyordu. Bel i ki Wailee Ming, resmi görünüşünü bozacak en ufak bir kusura taviz vermeyen biriydi.

"Ben Rachel Sexton." Ming'in pürüzsüz avucunu sıkarken, Rachel'ın eli titriyordu. Ming bel i ki, Başkan'ın işe aldığı sivil erden biriydi.

Paleontolog, "Bayan Sexton," dedi. "Bu fosil hakkında bilmek istediklerinizi size anlatmaktan mutluluk duyacağım."

Corky, "Ve bilmek istemediğiniz pek çoklarını," diye sızlandı.

Ming parmağını papyonuna götürdü. "Paleontolojik uzmanlığım nesli tükenmiş eklembacaklılar ve ilkel örümcek türleri üzerine. Bu organizmanın en etkileyici özel iği hiç şüphesiz..."

Corky, "Başka bir gezegenden olması," diyerek sözünü kesti.

Ming kaşlarını çatıp boğazını temizledi. "Bu organizmanın en etkileyici özel iği, Darwin Kuramı yeryüzü taksonomi ve sınıflandırma sistemine mükemmel uyması."

111

Rachel başını kaldırıp baktı. Bu şeyi sınıflandırabiliyorlar mı? "Yani familya, filum, türler gibi şeylerden bahsediyorsunuz değil mi?"

Ming, "Kesinlikle," dedi. "Bu tür eğer yeryüzünde bulunmuş olsaydı Isopoda grubuna göre sınıflandırılır ve yaklaşık iki bin bit türüyle aynı sınıfa girerdi."

"Bit mi?" dedi. "Ama bu çok büyük."

"Taksonomi boyutlarla ölçülmez. Evcil kedilerle kaplanlar birbiriyle akrabadır. Sınıflandırma fizyolojiyle ilgilidir. Bu açıkça bir bit türü Yassı vücuduyla yedi çift bacağı var, ayrıca üreme kesesi tespih böcekleri, top böcekleri ve deniz zararlılarıyla aynı. Diğer fosil erde daha fazla özel ik görmek..."

"Diğer fosil er mi?"

Ming, Corky ile Tol and'a bir göz attı. "Bilmiyor mu?"

Tol and başını iki yana sal adı.

Birden Ming'in yüzü neşeyle parladı. "Bayan Sexton, iyi kısmı henüz duymadınız."

Ming'in estireceği rüzgârı ondan çalmaya çalışan Corky, "Başka fosil er de var," diye araya girdi.

"Bir sürü." Hızla geniş kahverengi bir zarfı karıştıran Corky, katlanmış büyük bir kâğıt çıkardı.

Rachel'ın önünd masanın üstüne açtı. "Birkaç nüve çıkardıktan sonra, aşağıya X-ışını kamera sarkıttık. Bu, kesitin grafiksel açılımı."

Rachel masanın üstündeki X-ışını çıktısına baktı ve o anda oturma ihtiyacı hissetti. Göktaşının üç boyutlu kesiti, bu böceklerden düzinelercesiyle doluydu.

Ming, "Paleolitik kanıtlar genelikle yoğun konsantrasyonlarda bulunur," dedi. "Çoğunlukla çamur kayarak organizmaları toplu halde yakalar ve tüm yuvayı ya da topluluğu örter."

Corky sıırıttı. "Göktaşındaki koleksiyonun bir yuvayı temsil ettiğini düşünüyoruz." Çıktıdaki böceklerden birini işaret etti. "We bir de anne var." Bahsedilen örneğe bakan Rachel'ın ağzı bir karışık açık kaldı. Böcek yaklaşık altmış santim uzunluğundaydı.

Corky, "İri bir kız değil mi?" dedi.

Rachel afal amış bir halde başını sal arken, uzak bir gezegende dolaşan ekmek somunu büyüklüğündeki bitleri hayal etti.

Ming, "Yeryüzündeki böcekler yerçekimine maruz kaldıkları için nispeten küçük kalıyorlar. Dış kabuklarının katlanabileceğinden daha fazla hüüyemiyorlar. Ama yerçekiminin daha az olduğu bir gezegenedekiler daha büyük boyutlara ulaşabilirler," dedi.

Örneği Rachel'ın elinden alıp cebine atan Corky, "Akbaba büyüklüğünde sivrisinekleri ezdiğinizi hayal edin," dedi.

Ming kaşlarını çattı. "Umarım onu çalmıyorsundur!"

Corky, "Sakin ol!" dedi. "Bunun geldiği yerde sekiz ton daha var."

Rachel'ın analitik zekâsı önünde duran veriler arasında mekik dokuyordu. "Ama uzaydaki hayat nasıl bu kadar dünyadakinin benzeri olur? Yani bu böceğin Darwin Kuramı sınıflandırmaya uyduğunu söylemişsiniz değil mi?"

Corky, "Mükemmel biçimde," dedi. "Ayrıca, ister inanın, ister inanmayın pek çok astronom dünya dışındaki hayatın yeryüzündekine çok benzer olacağını ileri sürmüştü."

Rachel, "Ama neden?" diye sordu. "Bu türler bambaşka bir çevreden geliyor."

"Panspermia." (Kozmik hipotez) Corky'nin yüzünde geniş bir tebessüm vardı.

"Anlayamadım?"

"Panspermia, yaşamın buraya başka bir gezegenden gelerek yeşerdiği teorisidir."

Rachel ayağa kalktı. "Fazlası beni aşar."

Corky, Tol and'a döndü. "Mike, ilksel denizlerden sen iyi anlarsın."

Tol and konuşma sırasının kendine geçmesine memnun olmuşa benziyordu. "Bir zamanlar dünyada yaşam yoktu Rachel. Sonra birden hatta adeta bir gecede yaşam patlak verdi. Pek çok biyolog yaşamın ilksel denizlerdeki elementlerin ideal bir karışımının sonucunda başladığını

düşünür.

113

Ama bunu laboratuvar ortamında asla canlandıramadık, bu yüzden din âlimleri bu başarısızlığı

Tanrı'nın varlığının ispatı olarak kabul ettiler Yani Tanrı ilksel denizlere dokunmadan ve onlara

yaşam aşlamadan, hayat var olamazdı."

Corky, "Ama biz astronomlar," dedi. "Dünyada birdenbire patlak veren hayat için başka bir açıklama bulduk."

Artık neden bahsettiklerini anlayan Rachel, "Panspermia," dedi. Panspermia teorisini daha önce duymuştu ama ismini bilmiyordu. "Bir göktaşının ilksel çorbaya düşüp dünyaya mikrobik hayatın ilk tohumlarını getirdiği teorisi."

Corky, "Tam isabet," dedi. "Ve burdan süzülerek, hayata geçtiler."

Rachel, "O zaman bu doğruysa, yeryüzünün altındaki eski hayat formlarıyla dünya dışı hayat formları birbiriyle benzer olacaktır," dedi.

"Çifte tam isabet."

İçeriğini tam manasıyla kavramakta hâlâ güçlük çeken Rachel, panspermia, diye düşündü. "Yani bu fosil evrenin başka bir yerinde hayat olduğunu kanıtlamakla kalmıyor, panspermia'yı da kanıtlamış oluyor, dünyadaki yaşamın tohumlarının evrenin başka bir yerinden geldiğini."

"Üçüncü tam isabet." Corky coşkulu bir edayla başını sal adı. "Teknik açıdan hepimiz dünya dışı yaratıklar olabiliriz." Parmaklarını başının üstüne götürerek anten gibi tuttu, gözlerini şaşkınlıkla yaptı ve dilini bir tür böcek gibi sal adı.

Tol and acıklı bir tebessümle Rachel'a baktı. We bu adam da bizim: evrimimizin tepe noktası."

25

Rachel Sexton bir yanında Michael Tol and'la habikürede yürürken, etrafında hayal gibi bir sis bulutunun döndüğünü hissediyordu. Corky ve Ming tam arkalarından takip ediyorlardı.

Dikkatle ona bakan Tol and, "Sen iyi misin?" diye sordu.

Rachel, ona şöyle bir bakıp bel i belirsiz tebessüm etti. "Teşekkürler. sadece.. bu kadarı çok fazla."

NASA'nın 1997'deki utanç verici keşfini hatırladı: ALH84001. NASA bunun, bakteriyel hayata ait fosil izleri içeren Mars'tan gelen bir göktaşı olduğunu iddia etmişti. Ne yazık ki NASA'nın zaferini ilan ettiği basın toplantısından sadece birkaç hafta sonra sivil bilim adamları, taştaki "hayat işaretlerinin" yeryüzüyle temastan kaynaklanan kerojenden başka birşey olmadığını kanıtlarıyla ortaya çıktı. Bu gafin ardından NASA'nın güvenilirliği büyük bir sekteye uğradı. New York Times kurumun kısaltmasıyla alay ederek yeni bir açılım getirmişti: NASA-NADİREN ASIL SONUÇLAR

ALINIR.

Aynı baskıda paleobiyolog Stephen Jay Gould ALH84001 ile ilgili sorunları kısaca toparlayarak, kesin bir kemik ya da kabuk gibi "katı" olmak yerine kimyasal ve dolaylı olduğuna dikkati çekmişti.

Ama şimdi Rachel, NASA'nın çürütülemez bir kanıt bulduğunu fark etmişti. Hiçbir şüpheli bilim adamı ileri çıkıp da, bu fosil eri sorgulayamazdı. NASA artık sözde mikroskobik bakterilerin bulanık, büyütülmüş fotoğraflarının pazarlamasını yapmıyordu; çıplak gözle görülebilen biyoorganizmaların bulunduğu göktaşı örneklerini ortaya koyuyordu. Otuz santimlik bitler!

Rachel çocukluğunda, David Bowie'nin "Mars'tan gelen örümceklerle ilgili bir şarkısının hayranı

olduğunu hatırlayınca kendini gülmekten alamadı. Erdişi İngiliz pop starın, astrobiyolojinin en önemli anlarından birini önceden tahmin ettiği, herhalde çok az kimsenin aklına gelirdi. Şarkının dizeleri Rachel'in aklından geçerken, Corky arkadan aceleyle koşturup yanına geldi.

"Mike belgeseliyle havasını daha atmadı mı?"

Rachel, "Hayır ama duymak isterim," diye cevap verdi.

Corky, Tol and'ın sırtına bir şaplak indirdi.

"Hadi bakalım oğlum. tarihindeki en önemli anı Başkan'ın neden şnorkel i bir TV yıldızına emanet ettiğini anlat ona."

115

Tol and homurdandı. "Corky biraz müsaade eder misin?"

İkisinin arasına giren Corky, "İyi, o zaman ben anlatırım," dedi. "Bayan Sexton, Başkan'ın bu akşam göktaşıyla ilgili bir basın konferansı vereceğini herhalde biliyorsunuzdur. Dünyanın yarısı

kıt zekâlılardan oluştuğundan, Başkan, Mike'ın sahneye çıkıp her şeyi anlayacakları şekilde açıklamasını istedi."

Tol and, "Teşekkürler Corky," dedi. "Çok güzeldi." Rachel'a baktı "Corky aslında şunu söylemeye çalışıyor. Bahsi geçen birçok bilimsel veri olduğundan Başkan, göktaşı hakkında kısa bir görsel belgeselin, çoğu astrofizik dalında derece sahibi olmayan Amerikalıya bilgiyi daha iyi anlamaları için yardımcı olacağını düşündü."

Corky, Rachel'a, "Başkan'ımızın sıkı bir Amazing Seas hayranı olduğunu öğrendiğimi söylemiş

miydin?" dedi. Alaycı bir nefretle başını iki yana sal adı. "Zach Herney -özgür dünyanın lideri- zor bir günün ardından deşarj olabilmek için sekreterine Mike'ın programını kaydettiriyor."

Tol and omuzlarını silkti. "Ne diyebilirim, adam zevk sahibi."

Rachel şimdi Başkan'ın ne kadar ustaca bir plan yaptığını daha iyi anlıyordu. Siyaset bir medya oyunuydu ve Rachel, ekranda görünecek Michael Tol and'ın basın konferansına getireceği coşkuyla, bilimsel güvenilirliği şimdiden hayal edebiliyordu. Zach Herney, küçük NASA başarısını

onaylattırarak için en mükemmel adamı işe almıştı. Ülkenin en tepedeki televizyoncu bilim şahsiyetiyle, pek çok saygıdeğer sivil bilim adamı açıklama yapınca, şüpheciler Başkan'ın verilerine meydan okumakta zorlanacaklardı.

Corky, "Mike belgeseli için biz sivil erden ve NASA'daki en iyi uzmanlardan kanıt topladığı video çekimlerini yaptı bile. Listesinde bir sonraki kişi olduğunuza dair Ulusal Madalyam üstüne bahse girerim," dedi.

Rachel dönüp ona baktı. "Ben mi? Siz neden bahsediyorsunuz? Benim bir ehliyetim yok. Ben bilgi irtibatı sağlıyorum o kadar."

"O halde Başkan, sizi neden buraya gönderdi?"

"Henüz banâ söylemedi."

Corky'nin dudaklarında neşeli bir tebessüm belirdi.

"Siz verilerin ayıklanıp derlenmesiyle ilgilenen bir Beyaz Saray bilgi irtibatısınız, değil mi?"

"Evet, ama bilimsel alanda değil."

"Ayrıca NASA'yı uzayda paraları boşuna harcamakla suçlayan kampanyayı başlatan adamın kızımanız, doğru mu?"

Rachel ardından ne geleceğini kestirebiliyordu.

Ming, "İtiraf etmeniz gerekir ki Bayan Sexton," diye söze karıştı. "Sizin vereceğiniz onay, bu belgesele farklı bir güvenilirlik boyutu kazandıracaktır. Başkan, sizi buraya gönderdiyse, bir şekilde rol almanızı istiyor demektir".

Rachel bir kez daha Wil iam Pickering'in, onu kul anacakları konusundaki endişelerini hatırladı.

Tol and saatine baktı. Habikürenin orta yerini işaret ederek; "Yerimizi alsak iyi olacak," dedi.

"Yakındır."

Rachel, "Ne yakındır?" diye sordu.

"Çıkarma zamanı. NASA göktaşını yüzeye çıkaracak. Her an yukarı çıkarabilirler."

Rachel iyice sersemlemişti. "Siz gerçekten sekiz tonluk taşı katı buzun altmış metre altından mı çıkaracaksınız?"

Corky oldukça neşeli görünüyordu. "Böyle bir keşfi NASA'nın buzun altında bırakacağını düşünmüyordunuz, öyle değil mi?"

"Hayır, ama..." Rachel habikürenin içinde herhangi bir büyük ölçekli kazı aletinin izine rastlamamıştı.

"NASA göktaşını nasıl çıkarmayı planlıyor ki?"

Corky'nin göğsü kabardı. "Sorun değil. Füze uzmanlarıyla dolu bir odadasınız."

Rachel'a bakan Ming, "Saçmalama," diyerek Corky'yi küçümsedi. "Dr. Marlinson başkasının yaptığı işle böbürleniyor. İşin gerçeği, göktaşını olduğu yerden çıkarmak konusunda burdaki herkes çuval adı. Tutarlı bir çözüm öneren Dr. Mangor oldu."

117

"Ben Dr. Mangor'la tanışmadım."

Tol and, "New Hampshire Üniversitesi'nden bir buzul uzmanı," dedi.

"Başkan'ın işe aldığı dördüncü ve son sivil bilim adamı. Ve Ming bu koonuda haklıydı, işi çözen Mangor oldu."

Rachel, "Tamam," dedi. "Peki bu adam ne önerdi?"

Ming rahatsız olmuş gibi bir ses tonuyla, "Kadın," diye düzeltilti. "Dr ' Mangor bir kadın."

Corky, "Tartışılır," diye sızlandı. Rachel'a baktı. Ve bu arada, Dr. Mangor sizden nefret edecek."

Tol and, Corky'ye öfkeli bir bakış fırlattı.

"Ama öyle!" diye kendini savundu Corky. "Rekabetten nefret edecek."

Rachel hiçbir şey anlamıyordu. "Affedersiniz? Rekabet mi?"

Tol and, "Sen ona bakma," dedi. "Ne yazık ki Corky'nin tam bir ahmak olduğu gerçeği Ulusal Bilim Komitesi'nin gözünden kaçmış. Dr. Mangor ile iyi anlaşılırsınız. Kendisi bir profesyoneldir.

Dünyadaki en önemli buzul uzmanlarından biri sayılıyor. Buzul hareketlerini incelemek için birkaç yıl Antarktika'da yaşadı."

Corky, "Tuhaf," dedi. "Ben UNH kampusunda biraz huzur ve sükunet için bağış toplayıp onu oraya gönderdiklerini duymuştum."

Söylenenleri üstüne alındığı anlaşılan Ming, "Dr. Mangor orda nerdeyse ölüyordu, bunun farkında mısınız acaba?" diye çıkıştı. "Bir fırtınada kayboldu ve bulunana kadar beş hafta boyunca ayıbalığı yağıyla yaşadı."

Corky, Rachel'a, "Benim duyduğum kadarıyla kimse aramamış," diye fısıldadı.

Limuzinle CNN stüdyosundan Sexton'ın ofisine kadar olan yol Gabriel e Ashe'e çok uzun geldi.

Camdan dışarı bakarken tartışmayı düşündüğü anlaşılan senatör, karşısında oturuyordu.

Gülümseyerek ona dönen Sexton, "Tench'i akşamüstü yayınlanan bir televizyon programına gönderdiler," dedi. "Beyaz Saray panikte."

Gabriel e tarafsız bir edayla başını sal adı. Marjorie Tench arabasına binip giderken, kadının yüzünde halinden hoşnut bir tatmin ifadesi sezmişti. Bu onu endişelendiriyordu.

Sexton'ın cep telefonu çalınca, almak için elini cebine daldırdı. Siyasilerin çoğu gibi senatörün de, arayan kişilerin önemine göre kendisine ulaşabilecekleri telefon numaraları arasında bir hiyerarşi vardı. Şimdi arayan kişi listenin en başında yer alıyordu; arama Sexton'ın özel hattına yapılmış, Gabriel e'nin bile aramaya cesaret edemediği bir hatta.

Arayan kişi, isminin melodik yapısını vurgulayarak, "Senatör Sedgewick Sexton," diye ahenkli bir ses çıkardı.

Gabriel e limuzinin sesi yüzünden arayanı duyamıyordu, ama Sexton dikkatle dinliyor, heyecanla cevap veriyordu. "Harika. Aramanıza çok sevindim. Benim için saat on sekiz uygun olabilir. Süper.

Burda D.C.'de bir dairem var. Özel. Rahattır. Sizde adres var değil mi? Tamam. Sabırsızlıkla sizle görüşmeyi bekliyorum. O halde, akşam görüşmek üzere."

Halinden memnun görünen Sexton, telefonu kapattı.

Gabriel e, "Yeni bir Sexton hayranı mı?" diye sordu.

"Hızla çoğalıyorlar," dedi. "Bu adam ağır toplardan."

"Öyle olmalı. Onunla dairenizde mi buluşacaksınız?" Sexton genelikle dairesinin kutsal mahremiyetini, saklanacak tek bölgesini koruyan bir aslan gibi savunurdu.

Sexton omuzlarını silkti. "Evet. Onunla şahsi münasebete girmem gerektiğini düşündüm. Bu adam yarışın son evresinde çıkar sağlayabilir. bu kişisel bağlantıları kurmaya devam etmem gerekiyor, bilirsin. Her şey itimat meselesi."

Sexton'ın günlük program defterini çıkararak Gabriel e başını sal adı.

"Takviminize işlememi ister misiniz?"

"Gerek yok. Zaten bu akşam evde vakit geçirmek istiyordum."

Akşama ait sayfayı bulan Gabriel e, Sexton'ın kendi elyazısıyla zaten kapatılmış olduğunu gördü.

Büyük harflerle "K.G." yazıyordu. Sexton bunu kişisel mesele, kritik gece veya kimseyle görüşme manasında yazmış olabilirdi; hangisi olduğunu kimse bilemezdi. Senatör zaman zaman kendine bir "K.G." akşamı düzenleyip dairesinde geçirir, telefonları fişten çeker ve yapmaktan en çok keyif aldığı şeyin tadını çıkarırdı; eski dostlarıyla konyağını yudumlayıp o gece için siyaseti unutmuş gibi davranmak.

Gabriel e şaşkın bir ifadeyle ona baktı. "Demek işin daha önceden planlanmış K.G. zamanını engel emesine izin vereceksiniz? Çok etkilendim."

"Bu adam beni vaktim olan bir akşam yakaladı. Onunla bir süre konuşacağım. Bakalım ne diyecek."

Gabriel e bu gizemli arayanın kim olduğunu sormak istedi ama Sexton'ın bilhassa açık davranmadığı bel i oluyordu. Gabriel e burnunu ne zaman işin içine sokmaması gerektiğini öğrenmişti.

Çevre yolundan çıkıp Sexton'ın ofis binasına yöneldikleri sırada Gabriel e bir kez daha Sexton'ın defterinde K.G. harflerinin yazıldığı saate baktı ve tuhaf biçimde Sexton'ın bu kişinin arayacağını bildiği hissine kapıldı.

27

NASA habiküresinin ortasındaki buz, sondaj platformuyla Eyfel Kulesi'nin tuhaf bir maketinin karışımına benzeyen, on metre yüksekliğindeki üç ayaklı bir yapı iskelesi kaplamıştı. Devasa göktaşını çıkarmakta nasıl kul anılacağını kestiremeyen Rachel, cihazı inceliyordu. Kulenin altında pek çok vinç, kalın cıvatalarla buza sabitlenmiş çelik levhalara tutturulmuştu. Vinçlere takılmış çelik kablolar, kulenin tepesindeki bir dizi makaradan geçiyordu. Buradan dimdik aşağı

inen kablolar, buza açılmış dar deliklere sarkıyordu. İri cüsseli NASA adamları sırayla vinçleri sıkıştırıyorlardı. Her sıkışın ardından kablolar, adamlar denir alıyormuş gibi birkaç santim yukarı çekiliyordu. Diğerleriyle birlikte kazı bölgesine yaklaşırken, bir şeyleri iyice anlamadığım kesin, diye düşündü. Adamlar göktaşını sanki buzun içinden öylece kaldırıyorlardı.

Yakınlardan gelen bir kadın sesi, "GERİLİMİ EŞİTLEYİN! LANET OLSUN!" diye bağırdı.

Rachel dönüp baktığında, yağa bulanmış parlak sari kar kıyafetleri içinde ufak tefek bir kadın gördü. Arkası dönüktü ama Rachel buna rağmen operasyondan onun sorumlu olduğuna hiç

şüphe duymadı. Klipsli defterine notlar alan kadın, nefret edilen bir eğitim subayı gibi ileri geri yürüyordu.

"Bana yorulduk demeyin bayanlar!"

Corky, "Hey Norah, zaval ı NASA oğlanlarına patronluk yapmaktan vazgeç de gel biraz benimle flört et," diye seslendi.

Kadın arkasını bile dönmedi. "Sen misin Marlinson? O cılız sesini her yerde tanırım. Ergenlik çağına erişince bir daha gel."

Corky, Rachel'a döndü. "Norah cazibesıyla bizi ısıtıyor."

Hâlâ notlar alan Dr. Manger, "Seni duydum, uzay çocuğu," diye çıkıştı.

"Ve eğer popoma bakıyorsan şunu bil ki, bu kar pantolonları üstüne on beş kilo ekliyor."

Corky, "Merak etme," diye seslendi. "Beni çılgına çeviren senin o yünlü mamut popon değil, sevimli kişiliğin."

"Yeme beni."

Corky yeniden güldü. "Harika haberlerim var Norah. Galiba Başkan'ın işe aldığı tek kadın sen değilsin."

"Yapma be. Seni işe aldı ya."

Tol and lafi devraldı. "Norah? Biriyle tanışmak için biraz vaktin var mı?"

121

Tol and'ın sesini duyan Norah hemen yaptığı işi bırakıp arkasına döndü. O katı tavrı anında yok olmuştu. "Mike!" Neşeli bir ifadeyle yanına koşturdu. "Birkaç saattir seni görmüyorum."

"Belgeseli düzenliyordum."

"Benim bölümüm nasıl?"

"Göz alıcı ve çok güzel görünüyorsun."

Corky, "Özel efektler kul andı," dedi.

Yorumu duymazdan gelen Norah, kibar fakat mesafeli bir tebessümle Rachel'a döndü. Tekrar dönüp Tol and'a baktı.

"Umarım beni aldatmıyorsundur Mike."

Tol and'ın sert yüzü onları tanıştıırken hafifçe kızardı. "Norah, seni Rachel Sexton'la tanıştırmak istiyorum. Bayan Sexton haber alma teşkilatında çalışıyor ve Başkan'ın isteği üzerine burda bulunuyor. Babası senatör Sedgewick Sexton."

Tanışmanın ardından Norah'nın yüzüne şaşkın bir ifade gelmişti.

"Bunu anlamış gibi bile yapmayacağım." Rachel'a tokalaşması için gevşek bir el uzatırken, eldivenini bile çıkarmadı.

"Dünyanın tepesine hoş geldiniz."

Rachel gülümsedi. "Teşekkürler." Sesinin sertliğine rağmen Norah Mangor'ın şirin ve yaramaz bir siması oluşuna şaşırmişti. Kısa kesilmiş kahverengi saçlarının arasında griler vardı. Gözleriye derin ve keskindi.. iki buz kristali. Kendinden emin duruşu Rachel'in hoşuna gitmişti.

Tol and, "Norah," dedi. "Ne yaptığını Rachel'a anlatacak birkaç dakikan var mı?"

Norah kaşlarını yay gibi yukarı kaldırdı. "Siz ikiniz birbirinizi ilk adlarınızla çağırmaya başladınız demek? Vay vay vay."

Corky homurdandı. "Sana söylemiştim Mike."

Tol and ile diğerleri kendi aralarında konuşup arkadan gelirlerken, Norah Mangor,,Rachel'a kulenin çevresini gösteriyordu.

Norah bir yandan eliyle gösterirken, "Ayakların altındaki buzda açılmış delikleri görüyor musun?"

diye sordu. Mesafeli ses tonu şimdi işine duyduğu şevkleyumuşamıştı.

buzdaki deliklere göz gezdiren Rachel başını sal adı. Her biri yaklaşık otuz santim çapındaydı ve içine birer çelik kablo sokulmuştu.

"Bu delikleri, göktaşından örnekler çıkartıp röntgenini çektiğimiz zaman açmıştık. Şimdiyse aynı

delikleri, boşluklara ağır iş dişlilerini yerleştirmek ve göktaşına vidalamak için kul anıyoruz. Ayrıca her bir delikten otuz metrelik şerit kablolar sarkıtıp vida başlarını sanayi kancalarına taktık.

Şimdide göktaşını vinçle yukarı kaldırıyoruz. Yüzeze çıkarmaları bu bayanların saatlerini alacak ama çıkıyor işte."

Rachel, "Ben tam anladığıma emin değilim," dedi. "Göktaşı binlerce ton buzun altında. Onu nasıl kaldırılıyorsunuz?"

Norah, yapı iskelesinin tepesinden aşağı üçlü ayakların altındaki buza düşen kırmızı ışık huzmesinin çıktığı yeri işaret etti. Rachel bunu daha önce görmüştü ama bir çeşit optik gösterge olduğunu düşünmüştü; nesnenin gömülü olduğu yeri işaret eden bir ibre.

Norah, "Bu bir galyum arsenid yarı iletken lazer," dedi.

İşık huzmesine daha yakından bakan Rachel, minik bir delik açtığını ve buzun derinliklerinde parladığını gördü.

Norah, "Çok sıcak bir ışın," dedi. "Göktaşını kaldırırken ısıtıyoruz."

Rachel, kadının planının basitliğini kavradığında oldukça etkilenmişti. Norah lazer ışınını aşağı

vererek, göktaşına çarpıncaya dek buz eritmişti. Lazer ışınıyla erimeyecek kadar yoğun olan göktaş, lazerin ısısını emip ısınıyor ve etrafındaki buz eritiyordu. NASA çalışanları göktaşını

yukarı çektiklerinde ısınmış taş, yukarı doğru yapılan basınçla birleştiğinde etrafındaki buzları

eritiyor ve yüzeye çıkmak için kendine yol açıyordu. Göktaşının üstünde biriken erimiş su ise taşın kenarlarından süzülerek aşağıdaki boşluğu dolduruyordu. Donmuş tereyağını kesen sıcak bir bıçak gibi.

123

Norah vinçlerin üstündeki NASA çalışanlarını gösterdi. "Jeneratörler bu yükü kaldıramaz, o yüzden insan gücü kul anıyorum."

İşçilerden biri, "Yalan!" diye lafa karıştı. "İnsan gücü kul anıyor, çünkü terlediğimizi görmek hoşuna gidiyor!"

Norah, "Sakin ol" diye çıkıştı. "İki gündür soğuk aldık diye işten kaytarıyorsunuz kızlar. Şimdi çekin bakalım."

İşçiler güldü.

"Peki bu işaretler ne işe yarıyor?" Rachel, kulenin etrafına gelişi güzel yerleştirilmiş gibi duran, otoyol ardakilere benzeyen turuncu konileri gösterdi. Rachel benzer konileri kubbenin farklı köşelerinde de görmüştü.

Norah, "Çok önemli bir buzul bilimi aleti," dedi. "Onlara BBBK diyoruz. `Buraya basarsan bileğini kırarsın'ın kısaltılmışı." İşaretlerden birini kaldırıncaya, buzulun derinliklerindeki dipsiz bir kuyuya inen daire şeklindeki delik meydana çıktı. "Basmamak lazım." İşareti yerine koydu. "Yapısal sürekliliği incelemek için buzulun her yerinde delikler açtık. arkeolojide olduğu gibi, bir nesnenin kaç yıldır gömülü olduğu, yüzeyin ne kadar altında yattığından anlaşılır. Ne kadar aşağıdaysa, o kadar uzun zamandır orda demektir. Bu yüzden buzun altında bir nesne bulunduğunda, üstünde ne kadar buz biriktiğine bakarak, nesnenin oraya geliş tarihini belirleyebiliriz. Yaptığımız tarihlendirmenin doğruluğundan emin olmak için, buz katmanının farklı yerlerini inceleyerek, bölgenin depremle yarılmayla, heyelanla ve diğer etkenlerle bozulmamış tek bir tabaka halinde bulunduğunu teyit ederiz."

"Peki bu buzul nasıl görünüyor?"

Norah, "Pürüzsüz," dedi. "Tek parça halinde, mükemmel bir taş. Hiçbir kusurlu çizgi ya da buzul kaybı yok. Bu göktaş 'sabit düşüş' dediğimiz türden. 1716'da yeryüzüne indiğinden beri hiç el değmemiş ve bozulmamış."

Rachel duyduklarını biraz geç anlamıştı. "Tam olarak hangi yıl düştüğünü biliyor musunuz?"

Norah soruya şaşırmış gibiydi. "Elbette. Beni bu yüzden çağırdılar. Buzu okurum." Yakınlarda duran

silindir şeklindeki buz tüplerini gösterdi. Saydam telefon direklerine benziyorlardı ve parlak turuncu renkte etiketle işaretlenmişlerdi. "Bu buz nüveleri donmuş jeolojik kayıtlar." Rachel'i tüplerin yanına götürdü. "Yakından bakarsan buzdaki katmanları görebilirsin."

Rachel eğildi. Gerçekten de tüpün parlaklık ve berraklık açısından ince farklılıklar gösteren sayısız buz katmanlarından oluştuğunu görebiliyordu. Katmanlar kâğıt inceliğinden yarım santim kalınlığa kadar çeşitlilik gösteriyordu.

Norah, "Her kış buzul ara aşırı miktarda kar yağar;" dedi. "Ve her bahar bir çözülme olur. Bu yüzden her mevsim yeni bir sıkışık katman görürüz. En üstten -yani en son kıştan- başlayarak aşağı doğru sayarız."

"Ağaçtaki halkaları saymak gibi."

"O kadar basit değil Bayan Sexton. Unutmayın ki biz, onlarca metre uzunluğundaki katmanları

ölçüyoruz. Değerlendirme yapmak için iklim bilimsel işaretleri okumamız gerekir: yağış miktarı, havadaki kirlilik ve benzer şeyler."

Tol and ile diğerleri şimdi onlara katılmışlardı. Tol and, Rachel'a gülümsedi. "Buz hakkında çok şey biliyor, öyle değil mi?"

Rachel tuhaf bir biçimde onu gördüğüne sevinmişti. "Evet, harika biri."

Tol and, "Ve son olarak, Dr. Mangor'ın verdiği 1716 tarihi kesinlikle doğru," dedi. "Biz buraya gelmeden önce NASA çarpışma için aynı yılı tespit etti. Dr. Mangor kendi nüvelerini çıkarttı, kendi incelemelerini yaptı ve NASA'nın yaptığı işi onayladı."

Rachel etkilenmişti.

Norah, "We ne tesadüftür ki," dedi. "Eski kâşifler 1716 yılında Kuzey Kanada semalarında parlak bir ateş topu gördüklerini iddia etmişlerdi. göktaşına keşif liderinin anısına Jungersol Meteoru adı verildi."

125

Corky, "Yani, nüve tarihiyle tarihi kayıtların birbiriyle örtüşmesi, Jungersol'ın 1716'da gördüğünü belirttiği aynı göktaşının bir parçasına baktığımızı kanıtlamış oluyor," diye ekledi.

NASA işçilerinden biri, "Dr. Mangor!" diye seslendi. "Ön kanca görünmeye başladı."

Norah, "Tur sona erdi mil et," dedi. "Şimdi gerçeklik zamanı." Katlanan bir sandalye alıp üstüne çıktı ve var gücüyle bağırды. "Herkesin dikkatine, beş dakika içinde yüzeye çıkıyor!"

Kubbenin her bir yanındaki bilim adamları, yemek ziline tepki veren Pavlov köpekleri gibi yaptıkları

işi bıraktılar ve kazı alanına koşturdular. Norah Mangor el erini kalçalarına koyup hâkimiyet alanına göz geezdirdi. "Pekâlâ, Titanik'i çıkartalım bakalım."

28

Çoğalan kalabalığın içinde ilerleyen Norah, "Kenara çekilin!" diye haykırdı. İşçiler dağıldılar.

Kontrolü ele alan Norah, kabloların hizalarıyla gerginliklerini inceleyerek havasını attı.

NASA çalışanlarından biri, "Kaldırın!" diye bağırdı. Adamlar vinçleri sıkılaştırınca, kablolar delikten bir metre daha yükseldi.

Kablolar yukarı doğru hareket ederken Rachel, kalabalığın bekleyiş içinde yavaş yavaş öne doğru ilerlediğini hissediyordu. Yanında duran Corky ile Tol and Noel çocuklarına benziyorlardı. Buzdaki deliğin arka tarafında beliren NASA müdürünün iri cüssesi, çıkarılış anını seyretmek için yerini aldı.

NASA çalışanlarından biri, "Makaralar!" diye bağırdı. "Öndekiler görünmeye başladı."

Deliklerden yükselen gri çelik kablolar yerini sarı zincirlere bırakmıştı.

"İki metre daha kaldı! Sal amayın!"

Yapı iskelesinin etrafındaki grup seansta ilahi bir hayalini görünmesini bekleyen izleyiciler gibi sessizliğe gömülmüşlerdi. Herkes ilk gören olmak için kıvranıyordu. Ardından Rachel onu gördü.

İncelen buz katmanının altından göktaşının dumanlı formu belirmeye başlamıştı. Dikdörtgen ve karanlık şekil, ilk başta bulanıktı ama buzları iterek yukarı çıktıkça belirginleşiyordu.

Bir teknisyen, "Daha sıkı!" diye bağırdı. Adamlar vinçleri sıkınca, yapı iskelesi gıcırdadı.

"Bir buçuk metre kaldı! Gerilimi eşit tutun!"

Rachel artık taşın üstündeki buzun, doğum yapmak üzere olan gebe bir hayvan gibi yukarı doğru esnediğini görebiliyordu. Tümseğin tepesinde lazerin girdiği noktanın etrafında, buzda ufak bir daire eriyerek açılmaya ve delik giderek büyümeye başlamıştı.

Birisi, "Rahim genişledi!" diye bağırdı. "Dokuz yüz santimetre!"

Huzursuz bir kahkaha sessizliği bozdu.

"Tamam, lazeri kapatın!"

Birisi bir düğmeye bastı ve ışın kayboldu. Ve sonra olay vuku buldu.

Dev kaya parçası, paleolitik bir tanrının öfkeli gelişi gibi yüzeyi dumanlar içinde kırdı. İri bir şekil buharların arasında buzdan çıktı. Vinçleri idare eden adamlar, taş tamamen buzdan kurtulup kaynayan su kuyusunun üstünde, kızgın bir halde sular damlatana dek asılmaya devam ettiler.

Rachel büyülediğini hissediyordu.

Kablolarda sal anırken sular damlatan göktaşının floresan ışığında parlayan girintili yüzeyi, taşlanmış kuru erik gibi buruşuk ve kararmıştı. Taşının bir ucu yuvarlak ve düzdü. Bu kısmın atmosferde yol alırken parçalanıp koptuğu anlaşılıyordu.

127

Kavrulmuş füzyon kabuğa bakan Rachel, göktaşının dünyaya doğru alev topu halinde hızla düştüğünü hayal edebiliyordu. Ama bu yüzyıl ar önce olmuştu. Şimdi ise yakalanan yaratık kablolardan sarkıyor ve vücudundan sular damlıyordu.

Av sona ermişti.

Bu olayın asıl dramatik yanı Rachel'a o anda dank etti. Önünde sal anan nesne başka bir dünyadan geliyordu, milyonlarca kilometre uzaktan. Ve içinde de insanın evrende yalnız olmadığının kanıtı vardı.

Bu anın coşkusu sanki herkesi aynı anda yakalamışçasına, kalabalık bir anda ıslık çalıp alkışlamaya başladı. Müdür bile kendini kaptırmış gibiydi. Çalışan erkek ve kadınların sırtına vurarak onları kutluyordu. Rachel onlara bakarken, birden NASA için sevindi. Geçmişte şansları

iyi gitmemişti. Sonunda bir şeyler değişmeye başlamıştı. Bu anı hak ediyorlardı.

Buzdaki derin delik artık habikürenin içindeki küçük bir yüzme havuzunu andırıyordu. Altmış

metre derinliğindeki havuzun erimiş suda oluşan yüzeyi, kuyunun buzlu duvarlarına bir süre çarptıktan sonra duruldu. Kuyunun su çizgisi buzul yüzeyinin yaklaşık bir metre altındaydı. Bu aykırılığa göktaşının eksilen kütlesiyle, buzun erirken azalma niteliği sebep oluyordu.

Norah Mangor derhal deliğin etrafına BBBK işaretlerini dizdi. Delik açıkça görülebildiği halde, fazla yakına giden meraklı biri kaza eseri içine düştüğünde sonuçları ölümcül olabilirdi. Kuyunun duvarları katı buzdan otuşuyordu, basacak yer yoktu ve yardım almaksızın dışarı tırmanmak imkânsızdı.

Lawrence Ekstrom buzun üstünde onlara doğru yürüdü. Hemen Norah Mangor'ın yanına gidip sıkıca tokalaştı.

"İyi iş başardınız Dr. Mangor."

Norah, "Yazılı övgü bekliyorum," diye cevap verdi.

"Alacaksınız." Müdür şimdi Rachel'a dönmüştü. Daha neşeli, daha rahatlamış görünüyordu.

"Söyler misiniz Bayan Sexton, profesyonel şüpheci ikna oldu mu?"

Rachel gülümsemekten kendini alamadı. "Afailadı demek daha doğru olur"

"Güzel. O halde beni takip edin."

Rachel, müdürü habikürenin karşı tarafında, sanayi tipi konteyneri andıran büyük metal bir karavanın yanına kadar izledi. Karavanın üstüne askeri kamuflaj desenleri boyanmış ve GTH harfleri basılmıştı.

Ekstrom, "Başkan'ı burdan arayacaksınız," dedi.

Rachel, Güvenli Taşınabilir Haberleşme, diye düşündü. Rachel barış zamanında NASA'nın kul anabileceğini hiç tahmin etmemiş olsa da, bu taşınabilir haberleşme araçları standart savaş alanı tertibatıydı. Ama Müdür Ekstrom'un geçmişi Pentagon'a dayanıyordu, bu yüzden bu türden oyuncaklar edinmesi olasıydı. GTH'nin başında dikilen iki silahlı nöbetçinin sert yüzü Rachel'da, dış dünyayla temas kurmanın sadece Müdür Ekstrom'un izniyle mümkün olabileceği hissini uyandırıyor.

Görünüşe bakılırsa kapsama alanı dışındaki sadece ben değilim.

Ekstrom karavanın dışındaki nöbetçilerden biriyle konuştuğundan sonra Rachel'a döndü. "İyi şanslar," dedi. Ve sonra gitti.

Nöbetçilerden biri karavan kapısına vurunca, kapı içeriden açıldı.

İçeriden çıkan bir teknisyen, Rachel'a girmesini işaret etti. Rachel, onu takip etti.

GTH'nin içi karanlık ve havasızdı. Rachel tek bir bilgisayar ekranının mavimtırak ışığında telefon tertibatının, telsizin ve uydu haberleşme cihazlarının yerini görebildi. Kapalı yer korkusuna kapılmış gibiydi. İçeride kış aylarında bodrumlarda hissedilen cinsten rutubetli bir hava hâkimdi.

"Lütfen buraya oturun Bayan Sexton." Teknisyen tekerlikli bir sandalye getirerek, Rachel'ı düz ekranlı monitörün karşısına oturttu. Önüne bir mikrofon yerleştirerek, başına büyük AKG

kulaklıklarından taktı.

Günlük şifre defterine baktıktan sonra teknisyen, yanında duran bir cihazın tuşlarına basarak uzun bir şifre girdi.

130

Rachel'ın önündeki ekrandı zaman ölçer belirdi.

00.60 SANİYE

Zaman ölçer geri sayıma başlayınca teknisyen hoşnut bir edayla başını sal adı. "Bağlantıya bir dakika:"

Arkasını dönüp çıkarken, kapıyı arkasından çarparak kapattı. Rachel sürgünün dışarıdan kilitlendiğini duydu.

Harika.

Altmış saniyelik saatin geri sayımını seyredip karanlıkta beklerken sabahtan beri ilk kez kendi başına kalabildiğini fark etti. Güne başlarken uyandığında kendisini nelerin beklediğine dair en ufak fikri yoktu.

Dünya dışı yaşam. Bugün artık, tüm zamanların en popüler efsanesi, efsane olmaktan çıkmıştı.

Rachel bu göktaşının, babasının kampanyası için ne kadar yıkıcı olacağını henüz fark etmeye başlıyordu. NASA'ya ayrılan fonun kürtaj haklarıyla, refahla ve toplum sağlığıyla hiç alakası

olmamasına rağmen babası bir alaka kurmuştu. Şimdi ise elinde patlayacaktı. Birkaç saat içinde Amerikalılar bir kez daha NASA zaferinin coşkusuna kapılacaklardı. Gözü yaşlı hayalperestler belirecekti. Bilim adamlarının ağzı açık kalacaktı. Çocukların hayal dünyası özgürlüğe kavuşacaktı. Bu olağanüstü an, dolar sarfiyatı mevzusunu gölgeleyecek ve önemsiz kılacaktı.

Başkan emsalsiz bir kahramana dönüşüp yükselirken, bu kutlamaların arasında ticarete yatkın senatör, maceraperest Amerikan ruhuna aykırı, dar görüşlü bir pinti gibi görünecekti.

Bilgisayardan uyarı sesi gelince Rachel başını kaldırdı.

00.05 SANİYE

Önündeki ekran birden titreşti ve bulanık bir Beyaz Saray amblemi belirdi. Kısa süre sonra bu resim yerini Başkan Herney'nin simasına bıraktı. Gözlerinde muzip bir ışıltıyla "Merhaba Rachel,"

dedi. "İlginç bir akşamüstü geçirdiğine eminim."

29

Senatör Sedgewick Sexton'ın ofisi, Kongre Binası'nın kuzeydoğusundaki C Caddesi'nde yer alan Philip A. Hart Senato Ofis Binası'ndaydı. Bina eleştirilenlerin ofis binasından çok hapisaneyeye benzettiği, beyaz dörtgenlerden oluşan neomodern bir kafes görünümündeydi. Gabriel e Ashe üçüncü katta, bilgisayarının önünde uzun bacaklarıyla ileri geri volta atıyordu. Ekranda yeni bir e-posta mesajı vardı. Bundan ne mana çıkartması gerektiğini kestiremiyordu.

İlk iki satırda şöyle yazıyordu:

SEDGEWICK CNN'DE ÇOK ETKİLEYİCİYDİ.

SANA BAŞKA HABERLERİM VAR.

Gabriel e son birkaç haftadır benzer mesajlar alıyordu. Gönderici adresi "" bölgesinden geliyormuş gibi görünse de sahteydi. Gizemli muhbirin Beyaz Saray'dan olduğu anlaşılıyordu ve bu kişi her

kimse son zamanlarda NASA müdürüyle Başkan arasındaki gizli saklı toplantının haberi de dahil olmak üzere, Gabriel e'a siyasetle ilgili her türlü bilgiyi sağlayan bir kaynak haline gelmişti.

Gabriel e ilk başlarda e-postalara karşı kuşkucu yaklaşmıştı ama daha sonradan verilen ipuçlarını kontrol ettiğinde, bilginin sürekli doğru çıkması onu şaşırtmıştı. NASA'nın aşırı harcamaları hakkındaki bilgiler, planlanan ağır maliyetli görevler, NASA'nın dünya dışı yaşam arayışının sonuç getirmediğine ve fazla bütçe ayrıldığına dair veriler, hatta NASA'nın oy verenleri Başkan'dan uzaklaştırdığına dikkat çeken dahili fikir anketleri.

Senatörün gözündeki değerini kaybetmemek için Gabriel e, ona Beyaz Saray'dan e-posta yoluyla yardım aldığını söylememişti. Bilgiyi ona "kaynaklarından birinden" geliyormuş gibi aktarmıştı.

131

Sexton ise her zaman takdir etmiş ve kaynağının kim olduğunu sormamıştı. Gabriel e senatörün, cinsel tavizler verdiğini düşündüğüne emindi. Ve ne yazık ki senatörü zırnık kadar rahatsız etmiyordu.

Adım atmayı bırakan Gabriel e bir kere daha gelen mesaja baktı. E-postaların içerdiği mana açıktı: Beyaz Saray'dan birisi, bu seçimleri senatör Sexton'ın kazanmasını istiyor ve NASA'ya saldırması için ona yardım ediyordu.

Ama kim? Ve neden?

Gabriel e, batan gemiden kaçan bir fare, diye düşündü. Bir Beyaz Saray çalışanının, Başkan'ın makamını kaybetmek üzere olduğunu görerek işini sağlama bağlamak ya da görev değişiminin ardından başka bir pozisyonda çalışmak için galip geleceğini gördüğü adaya iyilik yapması

Washington'da alışılmadık bir şey değildi. Görünüşe bakılırsa Sexton'ın zaferinin kokusunu alan biri, önceden yatırım yapmaya başlamıştı.

Gabriel e'nin ekranındaki mesaj sinirini bozuyordu Bugüne dek aldıklarına benzemiyordu. ilk iki satır onu fazla rahatsız etmemişti. Ama son iki satırda yazanlar rahatsız ediyordu: DOĞU RANDEVU KAPISI, 16.30

YALNIZ GEL.

Bilgi kaynağı daha önce hiç buluşmayı teklif etmemişti. Bununla birlikte Gabriel e yüz yüze görüşmek için gözlerden uzak bir yeri daha uygun buluyordu. Doğu Randevu Kapısı? Bildiği kadarıyla Washington'd sadece bir tane Doğu Randevu Kapısı vardı.

Beyaz Saray'ın önünde mi? Bir tür şaka mı bu?

Gabriel e e-posta yoluyla cevap veremeyeceğini biliyordu; yazdıkları hep iletilemedi mesajıyla geri dönüyordu.

Göndericinin isimsiz bir adresi vardı. Bu da şaşılacak bir şey değildi.

Sexton'a mı danışsam Ama hemen bu fikirden vazgeçti. Ayrıca bu e-postadan bâhsederse, ona diğer şeyleri de anlatması gerekecekti. Muhbirinin Gabriel e'a kendini güvende hissettirmek için gün ışığında ve kamuya açık bir yerde buluşmak istediğine karar verdi. Ayrıca bu kişi son iki haftadır ona yardım etmekten başka bir şey yapmamıştı. Bu kişi her kimse bir dost olduğu ortadaydı.

E-postayı son kez okuyan Gabriel e saate baktı. Bir saati kalmıştı.

30

Göktaş buzun içinden başarıyla çıkartıldığından beri NASA müdürünün huzursuzluğu azalmıştı.

Michael Tol and'ın çalıştığı bölüme doğru yürürken kendi kendine, şimdi her şey yerli yerine oturmaya başladı, diye düşündü. Artık bizi hiçbirşey durduramaz.

Televizyoncu bilim adamının arkasına kadar gelen Ekstrom, "Nasıl gidiyor?" diye sordu.

Başını bilgisayarından kaldıran Tol and, yorgun fakat heyecanlı görünüyordu. "Montaj kısmı nerdeyse bitti. Sizinkilerin çektiği filmlerden bazılarını yüklüyorum. Bitmesi yakındır."

"Güzel." Başkan, Ekstrom'dan, Tol and'ın belgeselini mümkün olan en kısa sürede Beyaz Saray'a göndermesini istemişti.

Başkan'ın bu projede Michael Tol and'ı kul anma isteğine şüpheyile bakmış olsa da, belgeselin bir kısmını görmek Ekstrom'un fikrini değiştirmişti. Televizyon yıldızının güçlü konuşma becerisi, sivil bilim adamlarıyla yapılan röportajlarla birleşince on beş dakikalık heyecan verici ve anlaşılır bir belgesele dönüşmüştü. Tol and NASA'nın başaramadığını kolayca elde etmişti; bilimsel bir keşfi, ukalalık taslamadan ortalama bir Amerikalının anlayacağı seviyede açıklamayı

Ekstrom, "Montajı bitirince basına ayrılan bölüme getir. Dijital kopyayı birisi Beyaz Saray'a aktarır," dedi.

"Peki efendim." Tol and işine geri döndü.

133

Ekstrom yürümeye devam etti. Kuzey duvarına geldiğinde habikürenin "basına ayrılan bölümü"nü düzgün biçimde kurulmuş olduğunu görmek onu yüreklendirdi. Buzun üstüne büyük mavi bir halı serilmişti. Halının ortasına, üstünde mikrofonların yer aldığı, önünde NASA amblemlili örtü sarkan uzun bir sempozyum masası yerleştirilmişti ve arka fonda dev bir Amerikan bayrağı

asılıydı. Tiyatro sahnesini tamamlamak üzere göktaş sempozyum masasının hemen önündeki bir kızıağın üstüne taşınmıştı. Ekstrom bu bölümde bir kutlama havası estiğini gördüğüne memnundu. Çalışanların çoğu göktaşın çevresine toplanmışlar, ateşin etrafındaki kampçılar gibi el erini sıcak nesneye uzatıyorlardı.

Ekstrom vaktin geldiğine karar verdi: Basına ayrılan bölgenin arkasındaki mukawa kutuların yanına gitti.

Kutuları o sabah Grönland'dan getirtmişti.

Hoplayıp zıplayan çalışanlara kutu bira dağıtırken, "İçkiler benden!" diye bağırdı.

Birisi, "Hey patron!" diye seslendi. "Teşekkürler! Hem de soğukmuş bunlar!"

Ekstrom gülümsedi. "Buzda beklettim."

Herkes güldü.

Yüzünü buruşturarak elindeki biraya bakan bir başkası,

"Durun birdakika!" diye bağırdı. "Bunlar Kanada malı! Vatanseverliğiniz nerde kaldı sizin?"

"Arkadaşlar burda bütçemiz kısıtlı. En ucuz bunları bulabildim."

Daha büyük bir kahkaha koştı.

NASA televizyon ekibinden biri megafona, "Sayın müşterilerin dikkatine" diye anons yaptı.

"Medya ışıklandırmasına geçmek üzereyiz. Geçici körlük yaşayabilirsiniz."

Birisi, "Ve karanlıkta öpüşmek yok," diye bağırdı. "Bu bir aile programı!"

Ekstrom, ekibi projektör ışıkları ve aydınlatmadaki son ayarlamaları yaparken, duyduğu esprilere keyifle gülüyordu.

"Medya ışıklandırmasına geçmeye beş, dört, üç, iki..."

Halojen ışıkları sönünce kubbenin içi aniden karardı. Birkaç saniye içinde tüm ışıklar sönmüştü.

Kubbeye kör bir karanlık hâkimdi.

Birisi şakayla çığlık attı.

Bir başkası gülerken, "Kim kışıma çimdik attı?" diye bağırdı.

Sadece kısa bir an süren karanlığı, medya ışıklarının güçlü parlaklığı deldi. herkes gözlerini kısmıştı. Dönüşüm artık tamamlanmıştı; NASA habiküresinin kuzey çeyrek dairesi bir televizyon stüdyosu haline gelmişti. Kubbenin geri kalan kısmı, geni4 bir samanlığı andırıyordu. Geri kalan kısımlardaki tek ışık, kavisli tavandan yansıyarak boş çalışma alanlarında uzun gölgeler meydana getiren medya ışıklarının zayıf uzantılarıydı.

Takımının göktaşı etrafında toplandığını görmekten mutluluk duyan Ekstrom karanlığa geçti.

Kendini, yılbaşında ağacın etrafında eğlenen çocuklarını seyreden bir baba gibi hissediyordu.

Önünde nasıl bir felaketin uzandığını hiç bilmeyen Ekstrom, bunu ne kadar çok hak ettiklerini bir tek Tanrı bilir, diye düşünüyordu.

31

Hava değişiyordu.

Yaklaşan mücadelenin acıklı habercisi katabatik rüzgâr, uğuldayarak esti ve Delta Gücü'nün sığınağına şiddetle çarptı. Fırtına kaplamalarını germeyi bitiren Delta-Bir, içerideki iki ortağının yanına gitti. Bunu daha önce yaşamışlardı. Yakında geçecekti.

Delta-İki mikrobottan gelen canlı video görüntülerini seyrediyordu.

"Şuna baksan iyi olur," dedi.

135

Delta-Bir yanına geldi. Kubbe, kuzey tarafındaki parlak aydınlık hariç karanlığa gömülmüştü.

Habikürenin geri kalanının sadece ana hatları görünüyordu. "Bir şey değil," dedi. "Bu akşam için televizyon ışıklandırmalarını test ediyorlar."

"Sorun ışıklandırma değil." Delta-İki buzun ortasındaki karanlık lekeyi işaret etti; göktaşının çıkartıldığı su dolu deliği. "Sorun bu."

Delta-Bir deliğe baktı. Etrafında hâlâ işaretler vardı ve suyun yüzeyi sakin görünüyordu. "Ben bir şey göremiyorum."

"Bir daha bak." Kumanda kolunu hareket ettirerek, mikrobotu deliğin üstüne doğru yönlendirdi.

Delta-Bir erimiş su havuzuna yakından bakınca, şaşkınlıkla geri çekilmesine neden olan bir şey gördü. "Bu da ne..."

Delta-Üç yanlarına gelip baktı. O da şaşırılmıştı. "Tanrım. Bu göktaşının çıkartıldığı çukur mu? Su böyle mi yapar?"

Delta-Bir, "Hayır," dedi. "Kesinlikle yapmaz."

32

Rachel Sexton Washington D.C.'den dört bin beş yüz kilometre uzakta büyük metal bir konteyner içinde oturduğu halde, kendini Beyaz Saray'a çağrılmış gibi baskı altında hissediyordu. Önündeki video telefonun ekranında Beyaz Saray'daki iletişim odasında başkanlık ambleminin önünde oturan Başkan Zach Herney'nin berrak görüntüsü vardı: Dijital ses bağlantısı kusursuzdu ve o saniyelik gecikmeler de olmasa, adamın yan odada oturduğu düşünülebilirdi.

Neşeli ve samimi bir görüşme yapıyorlardı. Başkan, NASA keşfi ve sözcü olarak büyüleyici Michael Tol and'ı kul anma tercihi hakkında Rachel'in olumlu düşüncelerine memnun olmuş

gibiydi. Başkan iyimser ve espritüel bir havadaydı.

Sesi biraz daha ciddileşen Herney, "Mükemmel bir dünyada bu keşfin tam anlamıyla bilimsel kabul edileceği konusunda hemfikir olduğuna eminim" dedi. Durup öne eğildi ve yüzü tüm ekranı

doldurdu. "Ne yazık ki mükemmel bir dünyada yaşamıyoruz ve ilan ettiğim anda NASA'nın zaferi bir siyaset maçına dönüşecek."

"Inandırıcı kanıtı ve açıklamasını yapmak için seçtiğiniz kişiyi düşününce halkın ya da muhalefetin bu keşfi, doğruluğu ispatlanmış bir gerçek olarak kabul etmekten başka bir şey yapabileceğini sanmıyorum."

Herney neredeyse üzgün bir ifadeyle güldü. "Siyasetteki muhaliflerim gördüklerine inanacaklardır Rachel. Ama beni asıl kaygılandıran, gördüklerinden hoşlanmayacak olmaları."

Rachel, babasının adını zikretmemek için Başkan'ın büyük bir özen gösterdiğini fark etmişti.

Sadece "muhalefetten" ve "siyasi muhaliflerden" bahsediyordu.

"Peki siz muhaliflerinizin siyasi sebeplerden ötürü bunun bir aldatmaca olduğunu haykıracaklarını mı düşünüyorsunuz?"

"Oyunun kuralı bu. Tek yapmaları gereken, bu buluşun NASA ile Beyaz Saray arasında uydurulmuş siyasi bir aldatmaca olduğunu söyleyerek kuşku uyandırmak. Bunun ardından kendimi sorgulamaların ortasında bulacağım. Gazeteler NASA'nın dünya dışında yaşam kanıtları

bulduğunu unutacak ve medya kendini aldatmacanın delil erini toplamaya adayacak Ama bu buluşa atılan iftira hem bilim, hem Beyaz Saray ve samimi olmak gerekirse hem de ülke için kötü

olacak."

"Siz de bu yüzden elinizde tam bir kanıt ve sivil bilim adamlarınıntasdiki olmadan duyuru yapmayı ertelediniz."

"Bu bilgiyi şüpheye hiç yorum bırakmayacak şekilde sunmayı amaçlıyorum. Bu buluşun layık olduğu lekesiz itibarı kazanmasını istiyorum. NASA bunu hak ediyor."

Rachel'in içgüdüleri kıpırdanmaya başlamıştı. Benden ne istiyor?

"Siz bana yardım etmek için eşsiz bir konumdasınız," diye devam etti. "Analiz uzmanlığındaki tecrübeleriniz ve rakibimle olan bağlarınız, bu buluş konusunda size muazzam bir güvenilirlik sağlıyor."

Rachel'ın gözü açılıyordu. Beni kul anmak istiyor... Tıpkı Pickering'in söylediği gibi.

Herney, "Bu keşfi, Beyaz Saray istihbarat irtibatım.. ve rakibimin kızı olarak bizzat desteklemenizi rica ediyorum," dedi.

İşte söylemişti. Apaçık ifade etmişti. Herney destek vermeme istiyor.

Rachel gerçekten de Zach Herney'nin bu türden siyasi nispetler yapmayacak biri olduğunu düşünmüştü. Rachel'ın kamu önünde destek vermesi, bu göktaşını babası için kişisel bir mesele haline getirecek ve senatör, kızının güvenilirliğini sarsmadan buluşun güvenirliliğine karşı saldırıya geçemeyecekti. Bu, "önce aileler" diyen bir adayın ölüm fermanı olurdu. Ekranı bakan Rachel,

"Samimi olmak gerekirse efendim," dedi. "Benden böyle bir şey istemenize çok şaşırdım."

Başkan bozulmuş gibiydi. "Yardım etmek sizi heyecanlandırır diye düşünmüştüm."

"Heyecanlanmak mı? Efendim, babamla yaşadığım sürtüşmeleri bir kenara bırakalım, bu isteğiniz beni çok müşkül bir duruma sokuyor. Kamunun gözleri önünde babamla başa baş bir mücadeleye girmeden de yeterince sorun yaşıyorum. Bu adamdan hoşlanmadığımı her ne kadar itiraf etsem de, o benim babam ve açıkçası kamu önünde beni ona karşı kul anmak size yakışmaz."

"Durun biraz!" Herney el erini havaya kaldırıp sal adı. "Kamu önünde olacağımı kim söyledi?"

Rachel duraksadı. "Saat yirmideki basın konferansında NASA müdürüne eşlik etmemi istediğinizi sandım."

Herney'nin kahkahası hoparlörlerde yankılandı. "Rachel, benim nasıl biri olduğumu sanıyorsun?"

Gerçekten de birisinin ulusal televizyonda babasını arkadan bıçaklamasını isteyeceğimi mi düşündün?"

"Ama dediniz ki..."

"NASA müdürünün bütün o ilgiyi baş düşmanının kızıyla paylaşmasını isteyeceğimi mi sandın?"

Seni küçümsemek istemem ama bu basın konferansı bilimsel bir sunum olacak.

Göktaşları, fosil er ya da buzul yapılarıyla ilgili bilgin bu olaya daha fazla güvenirlilik katar mı bilmiyorum."

Rachel kızardığını hissetti. "Ama o zaman... nasıl bir destek vermeme istiyorsunuz?"

"Konumuna daha uygun bir şey."

"Dinliyorum efendim."

"Sen benim Beyaz Saray istihbarat bağlantımsın. Mil i önem taşıyan meselelerde çalışanlarımı bilgilendirirsin."

"Çalışanların önünde mi destek vermemi istediniz?"

Yanlış anlaşma Herney'i hâlâ eğlendiriyor gibiydi. "Evet bunu istiyorum Fteyaz, Saray'ın dışında karşılaşacağım şüphecilik, kendi çalışanlarımla kıyaslandığında hiç kalır. Burda büyük bir isyanın ortasındayız. Beyaz Saray'ın içindeki güvenilirliğim çok sarsıldı. Çalışanlarım NASA'ya ayrılan fonu kesmem için bana yalvardılar. Onlara aldırış etmemem siyasi intihardı."

"Şu ana dek."

"Kesinlikle: Sabah da konuştuğumuz gibi bu buluşun zamanlaması siyasetin içindeki şüphelerde kuşku uyandıracak ve hiç kimse benim çalışanlarımın şu an olduğu kadar şüpheli olamaz. Bu yüzden bu bilgiyi ilk duyduklarında..."

"Çalışanlarınıza henüz göktaşından bahsetmediniz mi?"

"Sadece en kıdemli birkaç danışmanım biliyor. Bu keşfi sir olarak saklamak çok önemliydi."

Rachel hayrete düşmüştü. İsyân çıkmasına şaşmamak lazım. "Ama ben bu sahada çalışmıyorum. Göktaş pek de istihbaratla ilintili bir rapor

"Geleneksel anlamda değil ama her zaman yaptığın işin tüm unsurları mevcut; ayıklanması gereken karmaşık veriler, siyasi yönleri..."

"Ben göktaş uzmanı değilim efendim. Çalışanlarınıza NASA müdürü açıklama yaparsa daha iyi olmaz mıydı?"

139

"Şaka mı yapıyorsun? Burdaki herkes ondan nefret ediyor. Çalışanlarımın gözünde o, beni başarısız yatırımlara yönelten bir satıcıdan başkası değil."

Rachel ne demek istediğini anlıyordu.

"Peki Corky Marlinson? Astrofizik dalında Ulusal Bilim Madalyası var. Ona benden daha çok inanırlar."

"Benim çalışanlarım siyasetçi Rachel, bilim adamı değil. Sen Dr. Marlinson'la tanıştın. Bence müthiş biri ama beyninin sözel tarafını kul anmaya alışkın entelektüel erden oluşan takımına bir astrofizikçi açıklama yaparsa, sudan çıkmış balığa dönerler. Benim kolay anlaşılır birine ihtiyacım var. O kişi sensin Rachel. Çalışanlarım senin yaptığın işi biliyorlar, ayrıca soyadın dikkate alındığında,

çalışanlarımın dinleyebileceği tarafsız bir konuşmacı sayılırsın."

Rachel, Başkan'ın nazik tavrı karşısında yelkenlerinin suya indiğini hissediyordu.

"En azından isteğinizle, rakibinizin kızı olmamın bir bağlantısı olduğunu kabul ediyorsunuz."

Başkan mahcup bir edayla güldü. "Elbette var. Ama tahmin edebil ceğin gibi, kararın ne olursa olsun çalışanlarıma bir şekilde bu açıklama yapılacaktır. Sen bu iş için biçilmiş kaftansın Rachel. Bu açıklamayı yapmaya en yakışan kişi sensin ve ayrıca gelecek dönem çalışanlarımı Beyaz Saray'dan kovmak isteyen adamın çok yakın bir akrabasıdır. Her iki yönden de güvenilirliğin var."

"Satış işinde olmalıymışsınız."

"İşin doğrusu öyleyim. Baban da öyle. Ve dürüst olmak gerekirse karşılıklı bir anlaşma yapmak istiyorum."

Başkan gözlüklerini çıkarıp Rachel'a baktı. Rachel, babasındaki güçten bir miktar bu adamda da olduğunu hissetti.

"Senden bunu bir iyilik olarak rica ediyorum Rachel, üstelik yaptığın işin bir parçası olduğuna inanıyorum. Yanıtın nedir? Evet mi hayır mı? Çalışanlarıma bu konuyu açıklayacak mısın?"

Rachel GTH konteynerinde kapana kısıldığını hissetti. Emrivaki yapmakta üstüne yok. Video ekranındaki kararlılığı, dört bin beş yüz kilometre uzaktan bile kendini hissettiriyordu. Ayrıca hoşuna gitsin ya da gitmesin, bunun son derece mantıklı bir istek olduğunun da farkındaydı.

Rachel, "Ama şartlarım var," dedi.

Herney kaşlarını yukarı kaldırdı. "Ne gibi?"

"Çalışanlarınızla özel olarak görüşeceğim. Gazeteci olmayacak. Özel bir toplantı olmalı, tüm kamuoyu önünde destek vermeyeceğim."

"Söz veriyorum. Toplantı zaten çok özel bir yerde ayarlandı."

Rachel içini çekti. "Peki o halde."

Başkan'ın keyfi yerine gelmişti. "Çok güzel."

Rachel saatine baktığında, on altıyı geçtiğini görünce şaşırıldı. Sersemlemiş bir halde, "Bir saniye,"

dedi. "Saat yirmide canlı yayına çıkacaksınız. Hiç vaktimiz yok. Beni buraya gönderdiğiniz o garip aygıtın içinde bile Beyaz Saray'a ulaşmam en az birkaç saat alır. Ayrıca konuşacaklarımı

hazırlamam gerek ve..."

Başkan başını iki yana sal adı: "Sanırım yeterince iyi açıklayamadım. Bu açıklamayı, şu an

bulunduğun yerden video konferans aracılığıyla yapacaksın."

Rachel, "Ya," derken tereddüt içindeydi. "Saat kaç gibi düşünüyordunuz acaba?"

Herney sırtarak, "Sahi," dedi. "Şimdiye ne dersin? Burda herkes toplanmış, büyük ve boş bir televizyon ekranına bakıyor. Seni bekliyorlar."

Rachel'ın tüm vücudu gerildi. "Efendim, hiç hazırlıklı değilim. Mümkün olsaydı..."

"Onlara gerçeği söyle yeter. Bu ne kadar zor olabilir?"

"Ama..."

Başkan ekrana doğru eğilerek, "Rachel," dedi. "Sen veri toplayıp ileterek para kazanıyorsun. Bu senin işin. Orda neler olduğunu anlat yeter."

Video ileti cihazındaki bir düğmeye uzandı ama sonra durdu. "Ayrıca, sana iktidar mevkiini ayarladığım için sanırım memnun olacaksınız."

Rachel, onun ne demek istediğini anlamadı ama sormak için çok geç kalmıştı. Başkan düğmeyi 141

kaldırdı. Rachel'ın önündeki ekran bir süreliğine karardı. Görüntü yeniden geldiğinde, Rachel hayatında gördüğü en cesaret kırıcı manzaraya bakıyordu. Beyaz Saray Oval Ofisi tam önünde duruyordu. Tıklım tikişti. Herkes ayaktaydı. Tüm Beyaz Saray çalışanları orada gibiydi. Ve hepsi de ona bakıyordu. Rachel kendi görüntüsünün Başkan'ın masasının üstünde görüldüğünü fark etti. İktidar mevkiinden konuşacağım. Rachel şimdiden terlemeye başlamıştı. Beyaz Saray çalışanlarının yüzünden, Rachel'ı görmekten en az onun kadar şaşırdıkları anlaşılıyordu.

Çatlak bir ses, "Bayan Sexton?" diye seslendi.

Odadaki yüzleri tarayan Rachel, sonunda kimin konuştuğunu buldu Ön sırada oturmaya hazırlanan sırık gibi bir kadındı.

Marjorie Tench

Kadının kalabalığın içinde bile fark edilir bir görüntüsü vardı.

Halinden memnun bir sesle, "Bize katıldığınız için teşekkür ederim Bayan Sexton," dedi. "Başkan bize verecek haberleriniz olduğunu söyledi."

33

Paleontolog Wailee Ming özel çalışma bölümünde tek başına oturmuş, karanlığın keyfini çıkartıyordu. İçi, akşam yaşanacak olayın beklentisiyle doluydu. Yakında dünyanın en ünlü

paleontoloğu olacağım. Michael Tol and'ın belgeselde cömert davranarak, Ming'in yorumlarına bolca yer verm'iş olmasını umuyordu.

Ming yaklaşan şöhretin hayalini kurarken, ayaklarının altındaki buzun hafifçe sarsılması, yerinden sıçramasına sebep oldu. Los Angeles'ta yaşadığı için gelişen deprem sezgileri, yerdeki en ufak sarsıntılara karşı bile hassasiyetini arttırmıştı. Ama Ming o an için bu titreşimlerin son derece normal olduğunu hatırlayarak saçmaladığını düşündü. Derin bir nefes verirken, içinden sadece buzul ar parçalanıyor, diye geçirdi. Bu duruma hâlâ alışmamıştı. Birkaç saatte bir, buzul arın bir köşesinden dev bir buz kütlesi kopup denize düşerken, geceleri uzaklardan gümbürtü sesleri geliyordu. Norah Mangor buna güzel bir isim bulmuştu:

Yeni buzdağlarının doğumu..

Artık ayağa kalkmış olan Ming, kol arını esnetti. Habikürenin diğer tarafına bakınca, uzaklardaki televizyon ışıklarının altında bir kutlama hazırlığı yapıldığını gördü. Ming partilerden pek hoşlanan bir tip değildi, bu yüzden habikürenin diğer tarafına yöneldi.

Boş çalışma bölümlerinden oluşan labirent şimdi bir hayalet şehri andırıyordu. Kubbede kasvetli bir hava hâkimdi. İçeri giren serin esintiyi hisseden Ming, uzun devetüyü paltosunun düğmelerini ilikledi.

İleride göktaşının çıkarıldığı deliği görebiliyordu; tüm insanlık tarihin en muhteşem fosil erinin alındığı noktayı. Dev metal tripod toplanmıştı ve etrafi işaretlerle çevrili kuyu, geniş bir buz garajında dikkat edilmesi gereken derin çukur gibi, ortada tek başına duruyordu. Ming arada güvenli bir mesafe bırakarak, deliğin etrafında yürüdü ve soğuk su dolu altmış metrelik çukura baktı. Yakında sular yeniden donarak, orada herhangi birinin bulunduğu dair tüm izleri silecekti.

Ming, su havuzunun güzel bir manzara oluşturduğunu düşündü. Karanlıkta bile. Özelikle karanlıkta.

Ming bu düşüncenin hemen ardından duraksadı. Sonra anladı. Ters giden bir şeyler var.

Ming suya biraz daha yakından bakarken, az önceki hoşnutluğunun yerini aniden akıl karışıklığına bıraktığını hissetti. Gözlerini kırpıştırıp bir kez daha baktı ve bakışlarını hemen kubbenin karşı tarafına yöneltti... el i metre ötede, basına ayrılan bölgede kutlama yapan insanlara. Buldukları yerden onu karanlıkta göremeyeceklerini biliyordu.

143

Bunu birine söylemeliyim, öyle değil mi?

Ming, onlara ne söyleyeceğini düşünürken suya bir daha baktı. Acaba gördüğü görsel bir yanılsama mıydı? Tuhaf bir yansıma olabilir miydi? Emin olamayan Ming, işaretlerin önüne geçerek, deliğin kenarında çömeldi. Su seviyesi buz seviyesinin bir metre altındaydı. Daha iyi görmek için biraz daha yaklaştı. Evet, kesinlikle tuhaf bir şey vardı. Bunu anlamamak imkânsızdı

ama kubbedeki ışıklar kararana kadar kendini bel i etmemişti. Ming ayağa kalktı. Birisi mutlaka bunu duymalıydı. Basına ayrılan bölüme doğru hızlı adımlarla yürümeye başladı. Sadece birkaç

adım atmıştı ki, Ming olduğu yerde donakaldı. Aman Tanrım! Deliğin yanına dönerken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Tam olarak şimdi anlamıştı.

Yüksek sesle, "İmkânsız," diye haykırdı.

Ama Ming tek açıklamanın bu olduğunu biliyordu. Kendi kendine, iyi düşün, dedi. Mantıklı bir açıklaması olmalı. Ama Ming düşündükçe, gördüğünün ne olduğu hakkında daha fazla ikna oluyordu. Başka açıklaması yok! NASA ile Corky Marlinson'ın böylesi şaşırtıcı bir şeyi gözden kaçırmış olmalarına inanmıyordu ama şikâyeti de yoktu. Bu artık Wailee Ming'in keşfi!

Heyecandan titreyerek yakındaki çalışma bölmesine koştu ve bir deney tüpü buldu. Tek ihtiyacı olan az miktarda bir su örneği idi. Kimse buna inanmayacaktı!

34

Önündeki ekranda gördüğü kalabalığa hitap ederken, sesini titretmemeye uğraşan Rachel,

"Beyaz Saray'ın istihbarat muhatabı olarak görevim, dünyada siyasi açıdan hareketli bölgelere seyahat etmek, çalkantılı durumları analiz etmek, Başkan'a ve Beyaz Saray çalışanlarına rapor yazmak," dedi.

Saç diplerinde oluşan teri silen Rachel, hiç haber vermeden bu açıklamayı başına sardığı için, içinden Başkan'a küfretti.

"Daha önceki seyahatlerimde hiç bu kadar egzotik bir yere gelmemiştim " Rachel içinde bulunduğu konteyneri eliyle gösterdi. "İster inanın isterr inanmayın, şu anda size Kuzey Kutup Dairesi'nde doksan metre kalınlığındaki bir buz kütesinin üstünden sesleniyorum."

Rachel önündeki ekranda gördüğü yüzlerde şaşkın bir bekleyiş ifadesi sezindi. Oval Ofis'e doluşmalarının bir sebebi olduğunu elbette biliyorlardı ama herhalde hiçbiri bunun Kuzey Kutbu'ndaki gelişmelerle ilgisi olacağını tahmin etmemişti.

Yeniden terler birikmeye başlamıştı. Söyleyeceklerini toparla Rachel. bu senin işin.

"Bu akşam büyük bir onur, gurur ve... hepsinden öte büyük heyecanla karşınızdayım."

Boş bakışlar.

Öfkeyle terini silerken, hay içine edeyim, diye düşündü. Bunu yapacağıma dair imza atmadım. .

Rachel, eğer orada olsaydı annesinin ne diyeceğini çok iyi biliyordu: Şüphən varsa, söyle gitsin!

Eski Yankee atasözü annesinin hayat felsefesi haline gelmişti, yani nasıl olursa olsun, gerçeği söyle! Tüm güçlükleri ortadan kaldırır.

Derin bir nefes alan Rachel, dik oturarak değruca kameranın içine baktı.

"Affedersiniz arkadaşlar, Kuzey Kutbu'nda nasıl olup da kıcımdan ter aktığını merak edebilirsiniz... biraz gerginim."

Karşısındaki yüzler sanki bir an için sersemlemişti. Bazıları tutuk kahkahalar attılar.

Rachel, "Buna ek olarak, patronunuz tüm çalışanlarının karşısına çıkacağımı bana on saniye önce söyledi. Oval Ofis'e yapacağım ziyaret için böyle çetin bir sınav vereceğim aklıma gelmemişti," dedi.

Bu kez biraz daha fazla güldüler.

Gözlerini ekranın alt köşesine indirerek, "Ve," dedi. Başkan in masasına oturacağımı hiç tahmin etmemiştim... Daha doğrusu tam üstüne.

145

Bunun ardından kahkahalar patladı. Rachel gevşemeye başladığını hissediyordu. Onlara doğrudan söyle.

"Durum Şu." Rachel'ın sesi şimdi artık kendi sesi gibi çıkıyordu. Sakin ve anlaşılır. "Başkan Herney'nin geçen hafta medyadan uzak durmasının sebebi kampanyasına olan ilgisini kaybetmesi değildi, başka bir konuyla meşguldü. Çok daha önemli olduğunu düşündüğü bir meseleyle."

Rachel biraz duraksadı. Dinleyicilerle göz teması kuruyordu.

"Kuzey Kutbu'nda Milne Buzul Katmanı denilen bir yerde bilimsel bir keşif gerçekleşti. Başkan bu akşam saat yirmide yapacağı basın konferansı ile bunu dünyaya duyuracak. Bu buluşu, son zamanlarda şanstın yana yüzü gülmeyen ve artık mola vermeyi hak eden bir grup çalışan Amerikalı gerçekleştirdi. NASA'dan bahsediyorum. Başkan'ınızın her türlü şartta NASA'nın yanında durmasıyla gurur duyabilirsiniz. Gösterdiği sadakat, görünüşe bakılırsa şimdi bir ödül getirmek üzere."

Rachel bunun tarihi açıdan ne kadar önemli olduğunu o an anladı.

Boğazındaki düğümü çözmek için uğraş verdi ve devam etti.

"Veri analizi ve kanıtlama alanında uzmanlaşmış bir istihbarat memuru olarak, NASA keşfini incelemek için Başkan'ın çağırdığı pek çok kişiden biriyim. Keşfi şahsen inceledim ve siyasi etkilerden uzak, son derece güvenilir, gerek devlet memuru, gerekse sivil pek çok bilim adamıyla görüştim. Az sonra sizlere vereceğim bilginin gerçek ve tarafsız olduğu benim profesyonel görüşümdür. Bunun dışında Başkan'ın, aslında geçen hafta severek yapabileceği duyuruyu, makamına ve Amerikalılara beslediği iyi niyetle erteleyerek, takdire değer bir özen ve ihtimam gösterdiğini düşünüyorum."

Rachel karşısındaki kalabalığın birbirlerine şaşkın bakışlar fırlattıklarını gördü. Bakışlarını yeniden ona çevirdiklerinde, tüm dikkatlerini kendisine verdiklerini biliyordu.

"Bayanlar baylar, bu ofiste şimdiye dek açıklanmış en heyecan verici bilgi olduğu konusunda hemfikir olacağınız bir şeyi duymak üzeresiniz."

35

Habikürenin içinde dolaşan mikrobottan Delta Gücü'ne iletilen kuşbakışı görüntü, yenilikçi film yarışması ödülü kazanabilecek cinstendi: loş ışıklar, göktaşının çıkartıldığı deliğin pırıltıları ve devetüyü paltosu dev kanatlar gibi açılmış, yerde yatan iyi giyimli Asyalı Adamın su örneği almaya çalıştığı bel i oluyordu.

Oelta-Üç, "Onu durdurmalıyız," dedi.

Delta-Bir, ona hak veriyordu. Milne Buzul Katmanı, takımının güç kul anarak koruma yetkisine sahip olduğu sırlar barındırıyordu.

Kumanda kolunu hala elinden bırakmamış olan Delta-İki, "Onu nasıl durduracağız?" diye sordu.

"Bu mikrobotların öyle bir donanımı yok."

Delta-Bir kaşlarını çattı. Habikürede uçan mikrobot, uzun uçuşlar için tasarlanmış bir keşif modeliydi. En fazla bir karasinek kadar tehlikeli olabilirdi.

Delta-Üç, "İdareciyi aramalıyız," dedi.

Delta-Bir, Wailee Ming'in kenarda tek başına dikkatlice eğilmiş görüntüsüne baktı. Yakınında kimse yoktu ve buzlu suyun, insanın atacağı çığlıkları bastırma gibi bir özel işi vardı.

"Kumandayı bana ver."

Kumanda kolunu tutan asker, "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

Delta-Bir kumandayı alarak, "Eğitimini aldığımız şeyi," diye cevabını verdi.

"Doğaçlama."

36

Wailee Ming göktaşının çıkartıldığı deliğin yanında yükoyun yatmış kenardan sarkıtığı sağ koluyla su örneği almaya çalışıyordu. Gözleri

147

onu kesinlikle yanıltmıyordu; şimdi yüzüyle su arasında sadece bir meti' kadar mesafe kaldığından, her şeyi him ayrıntılarıyla görebiliyordu.

Bu inanılmaz!

Kendini biraz daha zorlayan Ming, su yüzeyine erişmeye çalışarak elindeki deney tüpünü uzattı.

Birkaç santim daha uzanması yetecekti. Kolunu daha fazla uzatamayan Ming, kenara biraz daha yaklaştı. Botlarının burnunu buza iyice saplayarak, sol eliyle kenara sımsıkı tutundu. Bir kez daha sağ kolunu gittiği yere kadar uzattı. Az kaldı. Biraz daha yaklaştı. Evet! Deney tüpünün kenarı

suya değiyordu. Sıvı tüpün içine dolarken, Ming hayret içinde seyrediyordu.

Ardından, hiç beklenmedik bir anda anlaşılmaz bir Şey oldu. Karanlığın içinde, silahtan çıkan mermi gibi bir metal parçası fırladı. Sag gözü' ne çarpmadan önce Ming bu nesneyi bir an için görebildi.

İnsanın gözünü korumak için verdiği tepki öylesine güçlüydü ki, beyni Ming'e herhangi bir ani harekette bulunduğu takdirde dengesini bozacağını söylediği halde, kendini geri çekti. Acıdan ok Şaşkınlıkla verilm bir tepkiydi. Ming'in yüzüne daha yakın olan sol eli, saldırıya uğrayan gözünü

korumak için ani bir refleksle yukarı kalktı. Elini yüzüne götürürken, hata yaptığını biliyordu. Tüm ağırlılığını ne vermiş bir haldeyken, to desteğini de kaybettiği için Wailee Ming sendeledi. Kendini toparlamakta çok geç kalmıştı. Elinden deney tüpünü düşürdü. DüŐüŐünü engel emek için kaygan buza tutunmaya çalışırken, aşağıdaki karanlık deliğ doğru kaydı.

Sadece bir metre düştüğü halde, buzlu suya baş aşağı arpan Min saatte seksen kilometre hızla yüzü asfaltta çarpmıŐ gibi hissetti. Yüzün içine alan sıvı öylesine soğuktu ki, yakıcı asit gibi bir etkisi vardı. Bir anda paniğe kapılmasına sebep oldu.

İ Baş

aşağı ve karanlıkta kalan Ming yn duygusunu kaybetti ve yüzeye çıkmak için ne tarafa döneceğini ŐaŐırdı. Ağır devetüyü paltosu onu buzlu sudan korudu ama sadece bir iki saniyeliğine. Sonunda kendini doğrultan Ming nefes almaya çalışarak ağzından baloncuklar çıkartırken, sular sırtına ve göğsüne doluyor, vücudunu kaplayan soğuk neredeyse ciğerini parçalıyordu.

Soluk soluğa, "İm... daaat," diyebilirdi ama sadece bir inilti çıkartabilecek kadar nefes alabilmiŐti.

Nefesinin tükendiğini hissediyordu.

"Imm... daat!" HaykırılıŐlarını kendi bile zor duyuyordu. Ming güçlükle çukurun kenarına yaklaŐarak kendini yukarı çekmeye çalıştı. nnde dümdüz bir buz duvarı vardı. Tutunacak hiçbir yer yoktu.

Suyun altında botlarıyla basacak bir yer arayarak duvarı tekmeledi. Hiçbir Şey yoktu. Kenara uzanarak yukarı çıkmak için debelendi. Sadece bir metre uzaktaydı.

Ming'in kasları tepki vermekte zorlanmaya başlamıştı. Kenara ulaŐmak için duvara tutunup kendini yukarı çekmeye çalışırken, bacaklarını daha büyük bir gayretle ırdtı. Vücudu kurşun gibi aęırlaŐmıŐ, ciğerleriyse sanki bir piton sıkıyormuŐ gibi nefessiz kalmıştı. Suyu iyice çeken paltosu her geçen saniye aęırlaŐıyor, onu aşağı çekiyordu. Ming paltosunu çıkarmaya çalıştı ama ağır kumaŐ vücuduna yapıŐmıŐtı.

"Yardım... edin!"

Artık korkuya kapılmıştı.

Ming bir zamanlar akla gelebilecek en korkunç lm Őeklinin boğulma olduğunu okumuŐtu. Bu tecrübeyi yaşayacağı hiç aklına gelmemişti. Kasları beyninin komutlarına itaat etmeyi reddediyor,

ama yine de başını suyun üstünde tutmaya çalışıyordu. Hissizleşmiş parmaklarıyla çukurun duvarlarını tirmalarken, ıslak kıyafetleri onu aşağı çekiyordu.

artık sadece zihninin içinde çılgınlık atabiliyordu.

Ve sonra gerçekleşti.

Ming suyun altına battı. Kendi ölümünün yaklaştığının farkına varma korkusunu yaşayacağını hiç tahmin etmemişti. Ama işte oradaydı... Buzdaki altmış metrelik deliğin içinde yavaşça batıyordu.

Gözlerinin önünden onlarca sahne geçti. Çocukluğuna ait sahneler. Kariyeri. Birinin 149

onu orada bulup bulmayacağını düşündü. Yoksa dibi boylayıp donacak...

sonsuz dek buzul arda saklı mı kalacaktı?

Ming'in ciğerlerindeki oksijen tükenmişti. Yüze çıkmaya çalışarak nefesini tuttu. Nefes al!

Hissizleşen dudaklarını birbirine kenetleyip bu içgüdüyü bastırmaya çalıştı. Nefes al! Çaresizce yukarı doğru yüzmeye çalıştı. Nefes al! Ölümçül bir mantığa karşı refleks savaşı sırasında, Ming'ie nefes alma içgüdüğü bir anda ağzını kapalı tutma çabalarına galip geldi.

Wailee Ming nefes aldı.

Ciğerlerine dolan suyun, akciğer dokularını yakan sıcak yağ gibi bir etkisi vardı. İçten dışa doğru yandığını hissetti. Ne yazık ki, su hemen öldürmüyordu. Ming buzlu suyu ciğerlerine çekerek yedi korkunç saniye geçirdi. Her nefes bir öncekinden daha acı vericiydi. İçine çektiği su, vücudunun ümitsizce ihtiyaç duyduklarının hiçbirini sağlamıyordu.

En sonunda buzlu karanlığa doğru batan Ming, bilincini kaybettiğini hissetti. Etrafını çevreleyen suda minik pırıltılar gördü. Hayatında gördüğü en güzel şeydi.

37

Beyaz Saray'ın Doğu Randevu Kapısı, East Executive Caddesi'ndeki Doğu Parkı'yla Hazine Bakanlığı arasındaydı. Beyrut'taki deniz piyadeleri kışlasına yapılan saldırının ardından döşenen parmaklıklar ve betoo' dubalar, bu girişe misafirperverlikten çok uzak bir hava kazandırmıştı.

Kapının dışında duran Gabriel e Ashe saatine bakarken, gerginliğinin arttığını hissediyordu. Saat 16.45 olmuştu ve henüz hiç kimse aramamıştı.

DOĞU RANDEVU KAPISI, 16.30 YALNIZ GEL.

İşte geldim, diye düşündü. Sen neredesin?

Kalabalık turistlerin yüzlerini inceleyen Gabriel e birisinin dikkatini çekmesini bekliyordu. Birkaç

adam ona şöyle bir göz atıp yoluna devam etti. Gabriel e bunun iyi bir fikir olup olmadığını

sorgulamaya başlamıştı. Nöbetçi kulübesindeki Gizli Servis memurunun artık gözünü ona diktiğini fark etmişti. Muhbirinin korkaklık yaptığına karar verdi. Ağır parmaklıkların ardından son bir kez Beyaz Saray'a göz gezdiren Gabriel e içini çekti ve gitmek üzere arkasını döndü.

Gizli Servis memuru arkasından, "Gabriel e Ashe?" diye seslendi.

Yureği ağzına gelen Gabriel e topukları üstünde döndü. Evet?

Nöbetçi kulübesindeki adam, ona el sal adı. Asık suratlı ve zayıf biriydi.

"Görüşeceğiniz kişi sizi bekliyor." Ana kapının kilidini açarak, ona içeri girmesini işaret etti.

Gabriel e'nin ayakları yerinden kımıldamıyordu. "İçeri mi gireceğim?"

Adam başını sal adı. "Sizi beklediğim için özür dilememi istediler."

Açık kapı girişine bakan Gabriel e, hâlâ kıpırdamıyordu.

Neler oluyor! Bunu hiç mi hiç beklememişti.

Şimdi sabırsız görünen adam: "Siz Gabriel e Ashe'siniz, öyle değil mi?" diye sordu.

"Evet, ama..."

"O halde beni izlemenizi şiddetle tavsiye ederim."

Gabriel e'nin ayakları harekete geçmişti. Eşikten adımını atar atmaz, kapı arkasından çarparak kapandı.

38

Gün ışığından mahrum geçirdiği iki gün, Michael Tol and'ın biyolojik saatini bozmuştu. Saati akşamüstü olduğunu gösterdiği halde, vücudu gece yarısı olduğu konusunda ısrar ediyordu. Artık belgeselindeki son değişiklikleri yapmış olan Tol and, tüm video dosyasını dijital bir video diskinde kaydetti ve karanlık kubbeye yola koyuldu. Basına ayrılmış ışıklı bölgeye vardığında diski, sunumu denetlemekle görevli bir NASA medya teknisyenine verdi.

151

Video diskini tutarken göz kırpan teknisyen, "Teşekkürler Mike," dedi.

"İzlenmesi gereken televizyon programlarına yeni bir anlam getirecek, öyle değil mi'?"

Tol and yorgun bir edayla güldü. "Umarım Başkan'ın hoşuna gider."

"Hiç şühhcm yok. Her neyse, sen işini bitirdin. Artık oturup gösterinin tadını çıkart."

"Teşekkürler." Parlak ışıklarla aydınlatılmış basına ayrılan bölgede duran Tol and, göktaşını

Kanada birasıyla kutlayan neşeli NASA çalışanlarına göz gezdirdi. Tol and kutlamaya katılmak istediği halde, kendini bitap, duygusal açıdansa tükenmiş hissediyordu. Etrafta Rachel Sexton'a bakındı ama herhalde hâlâ Başkan'la konuşuyordu.

Tol and, Başkan, onu yayına çıkarmak istiyor, diye düşündü. Onu suçlamıyordu; göktaş hakkında konuşanlara ek olarak Rachel mükemmel görünürdü. İyi görünüşünün yanı sıra Rachel'da, Tol and'ın tanıştığı kadınlarda nadiren rastladığı etkileyici bir tavır ve kendine güven vardı. Ama Tol and'ın tanıdığı kadınların çoğu televizyondandı, ya güç sahibi acımasız kadınlar ya da kendilerine aslında kesinlikle sahip olmadıkları muhteşem bir "karakter" havası verenler.

Kalabalıklaşan NASA çalışanlarının yanından sessizce uzaklaşan Tol and, diğer sivil bilim adamlarının nereye kaybolduklarını düşünürken, kubbedeki ara yol arda yürüyordu. Eğer onlar da kendisinin yarısı kadar yorgun hissediyorlarsa, büyük an gelmeden önce şekerleme yapıyor olmalıydılar. Tol and biraz ötede, terk edilmiş deliğin etrafındaki BBK işaretlerinin oluşturduğu çemberi görebiliyordu. Başının üstündeki boş kubbe, uzak hatıraların boğuk sesleriyle yankılanıyor gibiydi. Tol and onları umursamamaya çalıştı.

Kendi kendine, hayaletleri düşünme, dedi. Bu gibi zamanlarda genelikle yakasını bırakmazlardı, yorgun ya da yalnız olduğu zamanlarda; kişisel bir zafer kazandığında veya bir kutlama yaptığında Bir ses, o şimdi seninle olmalıydı, diye fısıldadı. Karanlıkta tek başına dururken, geçmişin atıraları arasında kayboldu.

Celia Birch yüksek lisans yaptığı sırada sevgilisiydi. Bir Sevgililer gününde onu en sevdiği restorana götürmüştü. Garson Celia'nın tatlısını getirdiğinde, beraberinde tek bir gül ve pırlanta yüzük gelmişti. Celia hemen anlamıştı. Gözlerinde yaşlarla, Tol and'ı hayatında olmadığı kadar mutlu eden tek kelimeyi söylemişti.

"Evet,"

Heyecanla dolup taşan çift, Celia'nın fen öğretmeni olarak iş bulduğu Pasadena yakınlarında küçük bir eve taşınmıştı. Maaşı fazla yüksek olmasa da bir başlangıçtı. Ayrıca Tol and'ın rüyalarını

süsleyen jeolojik araştırma gemisindeki işi bulduğu San Dicgo'daki Scripps Oşinografi Enstitüsü'ne yakındı. Tol and'ın işi üç ya da dört gün evden uzaklaşmasını gerektiriyordu ama Celia ile bir araya gelmeleri her defasında tutkulu ve heyecanlı oluyordu.

Tol and denizdeyken maceralarından bazılarını Celia için videoya kaydetmeye başlamış, gemide yaptığı işin mini belgesel erini çekmişti. Bir seferin ardından, denizaltı penceresinden çektiği bulanık bir kayıtla eve dönmüştü; kimsenin varlığından bile haberdar olmadığı tuhaf bir kemotropik mürekkepbalığının ilk görüntüleriyle. Tol and bu kayıta sunum yaparken coşkuyla adeta denizaltıdan haykırıyordu.

Bu derinliklerde, demişti heyecanla, gerçekten de binlerce keşfedilmemiş tür yaşıyor! Biz sadece yüzeydekilerin bir kısmını biliyoruz! Derinlerde hiçbirimizin hayal edemeyeceği gizemler var!

Celia, kocasının şevkine ve yaptığı kısa bilimsel açıklamalara hayran kalmıştı. Bir hevesle bu kaydı sınıftakilere göstermiş ve bir anda aranan bir video olmuştu. Diğer öğretmenler ödünç almak istiyorlardı. Aileler kopyasını almak istemişlerdi. Herkes sabırsızlıkla Michael'ın bir sonraki kaydını bekliyor gibiydi. Birden Celia'nın aklına bir fikir gelmişti. NBC'de çalışan bir okul arkadaşını arayıp ona video bandının kopyasını gönderdi.

153

İki ay sonra Michael Tol and, Celia'nın yanına gelip;-Kingman Plajı'nda birlikte yürümeye teklif etti.

Umutlarını ve hayal erini paylaşmak için gittikleri, onlar için özel bir yerdi.

Tol and, "Sana söylemek istediğim bir şey var," dedi.

Sular ayaklarını yalarken Celia durup kocasının elini tuttu. "Ne o?"

Tol and coşkuyla konuşuyordu. "Geçen hafta NBC televizyonund aradılar. Bir deniz belgeseli dizisi sunmam gerektiğini düşünüyorlar. harika. Gelecek yıl deneme yayını yapmak istiyorlar.

İnanabiliyor musun!"

Celia parıldayan gözlerle onu öptü. "İnanıyorum. Harika olacak."

Altı ay sonra Celia ağrılardan şikâyet etmeye başladığında, Toland'la birlikte Catalina açıklarında seyrediyorlardı. Birkaç hafta umursamadılar ama sonunda ağrılar arttı. Celia muayene olmaya gitti.

Bir anda Tol and'in hayal dünyası kâbusa dönüşmüştü. Celia hastaydı. Çok hastaydı.

Doktorlar, "İlerlemiş lenfoma," diye açıklıyorlardı. "Onun yaşındakilerde ender rastlanır ama duyulmamış değil."

Celia ile Tol and sayısız klinikle hastaneye gidip uzmanlara danışmışlardı. Cevap hep aynıydı.

Tedavi edilemez.

Bunu kabul edemem! Tol and derhal Scripps Enstitüsü'ndeki işin istifa edip NBC belgeselini bir kenara attı ve tüm enerjisiyle sevgisini Celia'nın iyileşmesine yoğunlaştırdı. Celia da acıya zarafetini bozmadan katlanarak büyük bir mücadele veriyor, bu sadece Tol and'in onu daha çok sevmesine neden oluyordu. Onu Kingman Plajı'nda uzun yürüyüşlere çıkardı, diyet yemeklerini hazırladı ve iyileştiği zaman yapacaklarına dair hikâyeler anlattı.

Ama bunlar gerçekleşmeyecekti.

Michael Tol and sadece altı ay sonra kendini, soğuk bir hastane odasında ölmekte olan karısının yanında otururken buldu. Artık karısının yüzünü tanıyamıyordu. Kanserin amansızlığıyla sadece kemoterapinin acımasızlığı baş edebiliyordu. Celia artık iskelet gibi kalmıştı. En zor olanı son

saatlerdi.

Boğuk bir sesle, "Michael," dedi. "Vakit geldi."

"Hayır." Tol and'in gözleri yerinden fırlamıştı.

Celia, "Yaşamaya devam edeceksin," dedi. "Etmek zorundasın. Başka bir aşk bulacağına söz ver."

"Asla başka aşk istemeyeceğim." Tol and bunu içtenlikle söylemişti.

"Öğrenmek zorundasın."

Celia haziran ayında güneşli bir pazar sabahı ölmüştü. Michael Tol and kendini palamarından kurtulup kudurmuş bir denizde sürüklenen gemi gibi hissediyordu. Pusulası şaşmıştı. Haftalarca kendini kaybetmiş bir şekilde dolaştı. Arkadaşları yardım etmeye çalıştı ama gururu acımalarına katlanamazdı.

Sonunda, bir seçim yapmam gerek, diye düşündü. Çalışırsın ya da ölürsün.

Zor bir karar veren Tol and, kendini Amazing Seas çalışmalarına verdi. Program gerçek anlamda hayatını kurtarmıştı. Takip eden dört yıl boyunca Tol and'in belgeseli alıp başını gitti.

Arkadaşlarının çöpçatanlık uğraşlarına rağmen Tol and sadece birkaç kişiyle çıktı. Hepsisi de fiyaskoyla ya da karşılıklı hayal kırıklığıyla sonuçlanınca Tol and bu işten vazgeçerek sosyal hayatındaki eksikliğin suçunu yoğun iş temposuna yükledi. Ama yakın arkadaşları işin gerçeğini biliyordu; Michael Tol and henüz

11 vliyildi.

Göktaşının çıkartıldığı çukur Tol and'in önünde belirince, onu acı dolu düşüncelerinden çekip aldı. Hatıralarının sıkıntısını üzerinden atarak deliğe yaklaştı. Karanlık kubbede, deliğin içindeki erimiş suyun adeta gerçeküstü ve büyülü bir güzel iği vardı. Havuzun yüzeyi, ay ışığının aydınlattığı bir göl gibi parlıyordu. Tol and'in gözleri su yüzeyindeki ışıltılara kaydı. Sanki birisi suyun üstüne mavi-yeşil pırıltılar serpiştirmişti. bir süre bu pırıltılara baktı.

Tuhaf gelen bir şey vardı.

155

ilk baktığında, parıldayan suyun, kubbedeki projektör ışıklarını yansıttığını düşünmüştü. Ama şimdi öyle olmadığını anlıyordu. Pırıltıların yeşil bir rengi vardı ve sanki belirli bir ritimle yanıp sönüyorlardı. Sanki suyun yüzeyi canlıydı ve kendi kendini aydınlatıyordu. Tereddüde düşen Tol and, daha yakından bakmak için işaretlerin arkasına ilerledi.

Habikürenin diğer ucundaki Rachel Sexton, GTH konteynerinden çıkıp karanlığa girdi. Çevresini kuşatan karanlık kubbede yönünü şaşırarak, bir süre durdu. Habiküre, artık sadece kuzey duvarına yaslanmış medya ışıklarının yansısıyla aydınlanan geniş bir mağaraya dönüşmüştü.

Karanlık yüzünden cesaretini kaybeden Rachel, içgüdüsel olarak basına ayrılmış aydınlık bölgeye doğru yürümeye başladı. Beyaz Saray çalışanlarına verdiği brifingden memnundu. Başkan'ın yaptığı emrivakinin şaşkınlığını üstünden attıktan sonra, göktaş hakkında bildiği her şeyi kolay bir dil e aktarmıştı. Konuştukça, başkanlık çalışanlarının yüzlerindeki kuşkucu şok ifadesinin, umut dolu bir inanç ve en sonunda hayretle kabul enişe dönüşünü izlemişti.

İçlerinden birinin ansızın, "Dünya dışında yaşam mı?" diye bağırdığını duymuştu. "Bunun ne anlama geldiğini biliyor musunuz?"

Bir başkası, "Evet," diye cevaplamıştı. "Bu seçimi kazanacağımız anlamına geliyor."

Rachel basına ayrılmış hareketli bölüme yaklaşırken, az sonra yapılacak duyuruyu düşündü.

Babasının, kendisini ve kampanyasını bir kere de ezip geçecek başkanlık silindiriyle hezimete uğramayı gerçekten hak edip etmediğini düşünmekten kendini alamadı.

Cevap elbette, evet idi.

Babasına karşı zaaf gösterdiği zamanlarda Rachel Sexton'ın annesini hatırlaması yetiyordu.

Katherine Sexton. Sedgewick Sexton'ın ona verdiği acı ve utancın affı yoktu... akşam eve geç

gelmeler, kendini dev aynasında gören davranışlarve parfüm kokmalar. Babası sahte din duygularının arkasına saklanıyordu. Yalan söyleyip aldatırken, Katherine'nin onu terk etmeyeceğini biliyordu.

Evet, diye karar verdi. Senatör Sexton hak ettiğini bulacak.

Basına ayrılan bölümdeki kalabalık neşe içindeydi. Herkesin elinde bira vardı. Rachel kendini erkekler partisindeki kız öğrenci gibi hissederek kalabalığa yaklaştı. Michael Tol and'ın nereye gittiğini merak ediyordu.

Corky Marlinson yanına geldi. "Mike'ı mı arıyorsun?"

Rachel şaşırılmıştı. "Şey... hayır... sayılır."

Corky başını bıkkınlıkla iki yana sal adı. "Biliyordum. Mike az önce ayrıldı. Sanırım biraz şekerleme yapmaya gitti." Corky gözlerini kısarak loş kubbeye baktı. "Ama yine de onu yakalayabilirsin sanırım." Muzip bir tebessümün ardından eliyle işaret etti.

"Mike suyu ne zaman görse büyüüne kapılır."

Corky'nin karşı tarafı işaret eden parmağını gözleriyle takip eden Rachel göktaşının çıkartıldığı çukurun başında duran Michael Tol and'ın silüetini gördü.

"Ne yapıyor'?" diye sordu. "Orası biraz tehlikeli."

Corky sırtıttı. "Su döküyor herhalde. Haydi gidip arkadan itelim."

Rachel ile Corky karanlık kubbede, göktaşının çıkartıldığı deliğe doğru ilerlediler. Michael Tol and'a yaklaştıkları sırada, Corky, ona seslendi: "Hey, balıkadam! Dalgıç kıyafetlerin nerde?"

Tol and arkasını döndü. Rachel, loş ışıktaki bile Tol and'ın vakur ifadesini görebiliyordu. Yüzü, ışık aşığından vuruyormuş gibi garip bir şekilde aydınlanıyordu.

"Her şey yolunda mı Mike?" diye sordu.

"Pek sayılmaz." Tol and suyu işaret etti.

İkaz işaretlerinin yanına gelen Corky, çukurun başındaki Tol and'a atıldı. Suyu bakar bakmaz Corky'nin ruh hali duruldu. Çukurun çevresindeki

157 işaretlere doğru yürüyen Rachel yanlarına geldi. Deliğe göz gezdirince, yüzeyde gördüğü

mavi-yeşil pırıltılar onu hayrete düşürdü. Su üstünde sanki neon toz zerrecikleri yüzüyordu. Yeşil ışık verip sönyüyor gibiydiler. Çok güzel bir görüntü oluşturuyordu.

Yerden bir buz parçası alan Tol and, suyun içine fırlattı. Buzun düştüğü yerde sıçrayan su, fosforlu yeşil ışıkla yakamozlandı.

Endişeli görünen Corky, "Mike," dedi. "Lütfen bunun ne olduğunu bildiğini söyle."

Tol and kaşlarını çatı. "Ne olduğunu gayet iyi biliyorum. Yalnız burda ne işi. var onu anlayamadım."

39

İşıldayan suya bakan Tol and, "Burda kamçılılar var," dedi.

"Kaçıranlar mı var?" Corky yüzünü astı. "Kendi adına konuş."

Rachel, Michael Tol and'ın espri kaldırarak havada olmadığını anlıyordu.

Tol and, "Nasıl olur bilmiyorum ama bir şekilde bu suda biyoluminesan çift kirpikli planktonlar var," dedi.

Rachel, "Biyoluminesan ne?" dedi. İngilizce konuş.

"Lüsiferin denilen lüminesan bir katalizörü okside edebilen tekh hücreli plankton."

Bu İngilizce miydi?

Derin bir nefes alan Tol and, arkadaşına döndü.

"Corky, bu delikten çıkardığımız göktaşında yaşayan organizmalar bulunması olasılığı var mı?"

Corky bir kahkaha patlattı. "Ciddi olalım Mike."

"Ben ciddiym."

"Hiç ihtimal yok Mike! İnan bana, eğer NASA yetkilileri o taştaki dünya dışı yaşayan organizmalar olduğundan en ufak bir şüphe duysalardı, emin ol asla oradan alıp da açık havaya çıkartmazlardı."

Tol and bir nebze rahatlamış görünse de, daha derin bir esrar bu huzuru bozuyordu. Tol and,

"Mikroskopla bakmadan emin olamam ama," dedi.

"nyrrophyta filumundan biyoluminesan bir plankton gibime geliyor. Ateş bitkisi anlamına gelir.

Kuzey Buz Denizi bunlarla doludur."

Corky omuzlarını silkti. "O halde neden uzaydan olup olmadıklarını merak ettin?"

Tol and, "Çünkü göktaşları buzul arının altında gömülüydü; kar yağışıyla biriken tatlı su. O delikteki su, buzul arının erimesiyle oluştu ve üç yüzyıldır donmuş haldeydi. Deniz canlıları oraya nasıl girmiş olabilir?" dedi.

Tol and'ın açıklaması uzun bir sessizlik getirmişti.

Havuzun kenarında duran Rachel, aklını baktığı şeye vermeye çalıştı. Göktaşının çıkarttığı delikteki biyoluminesan plankton. Ne anlama geliyor?

Tol and, "Aşağıda bir çatlak olmalı," dedi. "Tek açıklaması bu. Planktonlar deliğin içine, okyanus sularının sızdığı bir yarıktan girmiş olmalı."

Rachel anlamamıştı. "Sızmak mı? Nerden?" Okyanustan buraya kadar İceRover'la yaptığı uzun yolculuğu hatırladı. "Sahil burdan en az üç kilometre uzakta."

Corky ile Tol and, Rachel'a tuhaf bir bakış fırlattılar. Corky, "Doğrusunu istersen," dedi. "Okyanus tam altımızda. Bu buz kütlesi yüzüyor."

Zihni fena halde karışan Rachel, iki adamabaktı. "Yüzüyor mu? Ama... biz buzulun üstündeyiz."

tol and, "Evet buzulun üstündeyiz," dedi. "Ama karada değiliz. Buzul ar bazen büyük kara parçalarından koparak denize karışırlar. Buz sudan daha hafif olduğu için buzul ar yüzmeye devam eder, okyanusun üstünde buzdan dev bir sal gibi gezinirler. Buz katmanının açıklaması

budur... buzul arının yüzen kısmı." Duraksadı. "Şu anda denizden yaklaşık bir buçuk kilometre uzaktayız."

İyice sersemleşen Rachel, bir anda huzursuzluğa kapıldı. Tam da etrafında gördüklerine alışırken,

Kuzey Buz Denizi üstünde durmak fikri korkuya kapılmasına neden olmuştu.

159

Tolland, onun tedirginliğini sezmiş gibiydi. Ayağını kendinden emin bir edayla yere vurdu.

"Endişelenme. Bu buz doksan metre kalınlığında bunun altmış metresi, bardağın içindeki buz küpü gibi suyun altında yüzüyor. Bu buz katmanını oldukça sağlam kılar. Üstüne gökdelen bile inşa edilebilir."

Tam manasıyla ikna olmayan Rachel donuk bir ifadeyle başını salladı. Kuruntuları bir yana, Tolland'ın planktonların geldiği yer hakkındaki teorisini yeni yeni anlamaya başlıyordu. *Buradan okyanusa kadar inen çatlak olduğunu düşünüyor, bu yoldan planktonlar yukarıdaki deliğe çıkıyorlar.*

Rachel bunun mantıklı olduğuna karar verdi ama yine de can sıkıcı bir ikilem vardı. Yapısal sürekliliğini doğrulamak için buzdan sayısız nüve çıkartan Norah Mangor, buzulun bütünlüğünden çok emin konuşmuştu.

Rachel, Tolland'a baktı. "Buzulun kusursuzluğunun, tüm katman tarihlendirme kayıtlarının temeli olduğunu sanıyordum. Dr. Mangor buzda hiç çatlak veya yarık bulunmadığını söylememiş miydi?"

Corky kaşlarını çattı. "Anlaşılan buz kraliçesi bu işi yüzüne bulaştırdı."

Rachel, *bunu yüksek sesle söyleme, yoksa buz kazmasını kafana yersin* diye düşündü.

Tolland fosforlu yaratıklara bakarken, çenesini sıvazladı. "Başka bir açıklaması yok. *Mutlaka* bir çatlak olmalı. Okyanusun üstündeki buz katmanının ağırlığı, plankton açısından zengin deniz suyunu deliğe doğru yukarı itiyor olmalı."

Rachel, *ne çatlakmış ama*, diye düşündü. Eğer buradaki buz kalınlığı doksan metre ve deliğin derinliği altmış metre idiyse, varsayılan bu çatlak katı buzda otuz metre boyunca ilerliyor olmalıydı.

Norah Mangor'ın deney nüvelerinde hiç çatlak izine rastlanmamıştı.

Tolland, Corky'ye, "Bana bir iyilik yap," dedi. "Gidip Norah'ı bul. Tanrı'ya dua edelim de bu buzul hakkında bize söylemediği bir şeyler biliyor olsun Ming'i de bul, belki bize bu parıldayan hayvancıkların ne olduğunu söyler."

Corky yola koyulmuştu.

YENİDEN deliğe göz atan Tolland, arkasından, "Acele etsen iyi olur," diye seslendi.

"Bu biyoluminesansın zayıfladığına yemin edebilirim".

Rachel deliğe baktı. Yeşil renk kesinlikle eskisi kadar parlak değildi.

Parkasını çıkaran Tolland, deliğin yanında yere uzandı.

Aklı karışan Rachel, onu seyrediyordu. "Mike?"

"Tuzlu su sızıyor mu, onu anlamak istiyorum."

Paltosuz buzun üstünde yatarak mı?"

"Hı-hı." Tolland karnının üstünde deliğin kenarına yaklaştı. Parkanın bir kolunu kenarda tutarak, diğer kolu suya değinceye kadar aşağı sarkıttı.

"Dünyanın bir numaralı okyanus bilginlerinin kullandığı, son derece kesin sonuçlar VERen bir tuzluluk testtir. Buna 'ıslak ceket'i yalamak' denir."

B u z u l katmanının üstündeki Delta-Bir kumanda başında mücadele verirken deliğin etrafında toplanan kalabalığın üstünde uçan hasar görmüş mikrobotu yönlendirmeye çabalıyordu. Aşağıdan gelen sohbetlerden anlaşıldığı kadarıyla, işler çabuk çözülmeye başlamıştı.

"Idareciyi arayın," dedi. "Ciddi bir sorunumuz var."

40

Gabrielle Ashe, bir gün başkanlık sarayında çalışıp ülkenin geleceğini yönlendiren elit takımın bir parçası olma hayalleriyle, gençliğinde sayısız Beyaz Saray'a yapılan halk turlarına katılmıştı.

Ama o anda, dünyanın başka BİR Yerinde olmayı tercih ederdi.

Gizli servis memuru Gabrielle'ı gösterişli giriş salonuna alırken, muhbiri n i n ne yapmaya çalıştığını merak ediyordu. Gabrielle'i

161

Beyaz Saray'a davet etmek akıl kârı değildi. Ya beni görürlerse? Son zamanlarda Senator Sexton'ın sag kolu olarak medyada fazlaca görünmüştü. Birisi mutlaka onu tanıyacaktı.

"Bayan Ashe?"

Gabriel e başını kaldırıp baktı. Giriş salonunda kibar yüzlü bir nöbetçi ona içtenlikle gülümsedi.

"Lütfen şuraya bakın." Eliyle işaret etti. Flaş ampülü, gösterdiği yere bakan Gabriel e'in gözünü aldı.

"Teşekkürler bayan." Onu bir masaya götüren nöbetçi, bir kalem uzattı.

"Lütfen giriş kaydını imzalayın." Önüne deri ciltli ağır bir defter itti.

Gabriel e kayıt sayfasına baktı. Önündeki sayfa boştu. Bir zamanlar Beyaz Saray ziyaretçilerinin,

ziyaretin gizliliğini korumak adına kendi sayfalarını imzaladıklarını duyduğunu hatırladı. Kendi adının karşısını imzaladı.

Gizli bir görüşme için bu kadarrı çok fazla.

Metal detektörden geçen Gabriel e'a, bunun ardından üstünkörü arama yapıldı.

Nöbetçi gülümsedi. "Hoşça vakit geçirin Bayan Ashe."

Gabriel e, Gizli Servis memurunu seramik kaplı koridordan ikinci bir güvenlik masasına kadar takip etti. Burada bir başka nöbetçi, yapraklama makinesinden çıkan ziyaretçi kartlarını

düzenliyordu. Bir delik açıp ip bağladıktan sonra Gabriel e'ın başından geçirdi. Plastik hâlâ sıcağı. Kimliğin üstündeki resim, on beş saniye önce koridorun aşağısında çektikleri şipşak fotoğrafı.

Gabriel e etkilenmişti. Hükümetin verimsiz çalıştığını kim söylüyor?

Yola devam ederlerken, Gizli Servis memuru onu Beyaz Saray'ın derinliklerine götürüyordu. Her adımda Gabriel e'ın huzursuzluğu biraz daha artıyordu. Gizemli daveti her kim yaptıysa, görüşmeyi gizli tutmak gibi bir kaygısı olmadığı anlaşılıyordu. Gabriel e'e resmi bir ziyaretçi kartı

çıkartılmış ve ziyaretçi defterini imzalamıştı. Şimdiyse, halk turlarının toplandığı Beyaz Saray'ın birinci katında ayan beyan yürüyordu.

Rehberlerinden biri turistlere, "Burası da Porselen Odası," diyordu.

"Nancy Reagan'ın 1981 yılında, dikkat çekici bir harcama olarak tartışma başlatan 952 dolarlık yemek takımı burda."

Gizli Servis memuru Gabriel e'ı turun yanından geçirip başka bir turun aşağıya indiği geniş bir mermer merdivene doğru götürdü. Rehber, "Üç yüz metrekarelik Doğu Odası'na girmek üzeresiniz," diye anlatıyordu.

"Bir zamanlar Abigail Adams, John Adams'ın çamaşırlarını buraya asardı. Ardından, James Madison pazarlığa oturmadan önce, Dol ey Madison'ın eyalet başkanlarıyla içki içtiği Kırmızı

Oda'ya geçeceğiz."

Turistler güldüler.

Merdivenin önünden geçen Gabriel e binanın, bir dizi ip ve barikatla kapatılmış daha özel bir bölümüne doğru ilerledi. Buradan Gabriel e'ın sadece kitaplarda ve televizyonda gördüğü bir odaya girdiler. Nefesi daralıyordu.

Tanrım burası Harita Odası!

Hiçbir tur buraya giremezdi. Odanın dışa doğru açılabilen panel duvarları kat kat dizilmiş dünya haritalarını gösterirdi. Burası, Roosevelt'in 2. Dünya Savaşı'nı planladığı yeri. Fakat aynı

zamanda Clinton, Monica Levinsky'yle olan ilişkisini bu odada itiraf etmişti. Gabriel e bu özel düşünceyi aklından uzaklaştırdı. En önemlisi, Harita Odası'nın Batı Kanadı'na -Beyaz Saray'da asıl siyasal ağırlıklı kişilerin çalıştığı bölüme- giden bir geçit olmasıydı. Gabriel e Ashe'in gitmeyi umduğu en son yer burasıydı. E-postaları açıkgöz bir genç stajyerin ya da daha önemsiz ofislerden birinde çalışan bir sekreterin gönderdiğini sanmıştı. Öyle olmadığı ortadaydı.

Batı Kanadı'na gidiyorum.

Gizli Servis memuru onu halı serili koridorun sonuna kadar götürdü ve isimsiz bir kapının önünde durdu. Kapıyı vurdu. Gabriel e'nin kalbi hızla çarpıyordu.

İçeriden birisi, "Açık," diye seslendi.

163

Adam kapıyı açarak, Gabrielle'a içeri girmesini işaret etti.

Gabrielle içeri adımını attı.

Panjurları aşağı indirilmiş loş bir odayd Karanlıkta masa başında oturan bir kişinin belli belirsiz silüetini seçebiliyordu.

"Bayan Ashe?" Ses, sigara dumanlarının arkasından gelmişti. "Hoş geldiniz."

Gabrielle'ın gözleri karanlığa alışırken, tanıdık bir simayı çıkartmaya başlayınca, tüm kasları hayretle gerildi. *Bana e-posta gönderen kişi BU mu?*

Marjorie Tench soğuk bir sesle, "Geldiğiniz için teşekkür ederim!" dedi.

Gabrielle, "Bayan... Tench?" diye kekelerken, birden nefes alamaz oldu.

"Bana Marjorie diyebilirsin." Sigara dumanını burnundan ejderha gibi üfleyen çirkin kadın ayağa kalktı.

"Sen ve ben çok iyi dost olacağız."

41

Göktaşının çıkartıldığı deliğin başında Tolland, Rachel ve Corky'yle birlikte duran Norah Mangor, çukurun zifiri karanlığına bakıyordu.

"Mi ke," dedi. "Akıllısın ama delisin. Burda biyoluminesan falan yok."

Tolland şimdi videoya çekmediğine yanıyordu; Corky, Norah **ili** Ming'i aramaya gittiğinde biyolüminesan sönmeye başlamıştı. Birkaç dakika içinde tüm parıldama durmuştu. Tolland suya başka bir buz parçası fırlattı ama hiçbir şey olmadı. **Yeşil** sular sıçramamıştı.

Corky, "Nereye kayboldular?" diye sordu.

Tolland'ın iyi bir fikri vardı. Biyolüminesan -doğadaki en zeki **savunma** mekanizmalarından biri-baskı altındaki planktonlar için doğal bir tepkiydi. Daha büyük organizmalar tarafından tüketileceğini sezen planktonlar, ilk saldırganları korkutacak daha büyük yırtıcıları çekme ümidiyle yanıp sönerdi. Bu kez bir çatlaktan giren planktonlar birdenbire kendilerini tatlı su ortamında bulmuş ve tatlı su onları yavaşça öldürürken panikle biyolüminesansa başlamışlardı. "Sanırım öldüler."

Norah, "Bence öldürüldüler," diye dalga geçti. "Paskalya tavşanı gelip onları yedi."

Corky öfkeyle ona baktı. "Işıldamayı ben de gördüm Norah."

"LSD almadan önce mi aldıktan sonra mı?"

Corky, "Bu konuda neden yalan söyleyelim?" diye sordu.

"Erkekler yalan söyler."

" E v e t , kadınlarla yatmak için, ama biyolüminesan planktonlar hakkında asla yalan söylemezler."

To l l a n d içini çekti.

"Norah, buzun altındaki okyanuslarda planktonların yaşadığını bildiğine eminim."

Norah öfkeyle, "Mike," dedi. "Lütfen bana işimi anlatma. Kuzey Kutbu'nda ki buz katmanlarında iki yüzden fazla diyatom türü yaşar. On dört ototrofik nanokamçıllar, yirmi heterotrof kamçılı, kırk heterotrof çift kirpi k l i v e çok-kıllılar, çiftayaklılar, kürekayaklılar, krill'lerle balıklar da dahil olmak üzere, sürüyle çokhücreli türü. Başka sorusu olan var mı?"

Tolland suratını asmıştı. "Demek ki Kuzey Kutbu faunasını benden daha iyi biliyorsun ve altımızda pek çok yaşam türü olduğu konusunda hemfikiriz. O zaman neden biyolüminesan planktonlar gördüğümüzden şüpheleniyorsun?"

"Çünkü Mike, bu çukur sımsıkı *kapalı*. Kapalı bir tatlı su ortamı. Buraya hiçbir okyanus planktonu giremez!"

Tolland, "Ben suda tuz tadı aldım," diye ısrar etti. "Çok az ama var. Buraya bir şekilde tuzlu su giriyor."

Norah şüpheli bir tavırla, "Peki," dedi. "Tuz tadı aldın. Ter içindeki parkanın kolunu yaladın ve KYYT yoğunluk taramalarıyla on beş nüve örneğinin yanlış olduğuna karar verdin."

Tolland ispatlamak için parkasının ıslak kolunu uzattı.

"Mike, lanet ceketinin kolunu yalamayacağım." Deliğe baktı.

"Peki sözde plankton sürülerinin neden bu sözde çatlağa girdiklerini sorabilir miyim acaba?"

Tolland cesurca, "İsı olabilir mi?" dedi. "İsı pek çok deniz canlısını etkiler. Göktaşını çıkartırken onu ısıttık. Planktonlar içgüdüsel olarak delikteki daha sıcak ortama çekilmiş olabilirler."

Corky başını salladı. "Kulağa mantıklı geliyor."

"Mantıklı mı?" Norah gözlerini devirdi. "Biliyor musunuz, ödüllü I fizikçiyle, dünyaca ünlü bir okyanus bilgini için oldukça kalın kafalı tiplersiniz. Acaba hiç aklınıza geldi mi, bir çatlak olsa bile - ki sizi temin ederim yok- deniz suyunun bu kuyuya girmesine fiziksel açıdan imkân ihtimal yok."

Acınaklı bir küçümsemeyle onlara baktı.

Corky, "Ama Norah..." diye başlayacak oldu.

"Beyler! Burda deniz seviyesinin *üstündeyiz.*" Ayağını buza vurdu. "Alo? Bu buz kütlesi denizden otuz metre yukarıda. Bu buz katmanının sonundaki büyük uçurumu hatırlıyor musunuz? Okyanustan daha yukardayız. Eğer bu havuza ilerleyen bir çatlak varsa, suyun kuyudan *dışarı* akması lazım, içeri değil. Buna yerçekimi denir."

Tolland ile Corky birbirlerine baktılar.

Corky, "Kahretsin," dedi. "Bunu düşünmemiştim."

Norah eliyle su dolu havuzu gösterdi. "Ayrıca su seviyesinin hiç değişmediğini fark etmiş olmalısınız."

Tolland kendini aptal gibi hissediyordu. Norah kesinlikle haklıydı. Eğer bir çatlak varsa suyun *dışarı* akması gerekiyordu, içeri değil. Tolland bundan sonra ne yapacağını düşünerek uzunca bir süre sessizce ayakta durdu.

"Pekâlâ." Tolland içini çekti. "Görünüşe bakılırsa çatlak teorisi mantığa aykırı. Ama suda biyolüminesan gördük. Çıkarılacak tek sonuç bunun kapalı bir ortam olmadığı. Buz tarihlendirme verilerinin buzulun bütünlüğü önermesine dayandığını biliyorum ama..."

"Önerme mi?" Norah'nın son derece rahatsızlık duyduğu belli oluyordu.

"Bunlar sadece *benim* verilerim değil Mike, unuttun mu? NASA da aynı sonuçlara vardı. *Hepimiz* buzulun tek parçalılığını teyit ettik. Çatlak yok."

Tolland kubbenin diğer tarafında basın konferansı verilecek bölüm etrafında toplanmış kalabalığa baktı. "Her ne oluyorsa, samimiyetle söylüyorum, sanırım müdüre bildirmemiz gerekecek ve..."

"Tam saçmalık!" Norah öfkeyle tıslıyordu.

"Bu buzul katmanının hiç bozulmamış olduğunu söylüyorum. Tuz tadı alındı veya saçma sapan halüsinasyonlar görüldü diye nüve verilerimin sorgulanmasına izin veremem" Hışımla yakınlardaki bir araç gereç bölümüne gitti ve bazı aletler almaya başladı.

"Doğru düzgün su örneği alıp burda tuzlusu planktonu olmadığını size göstereceğim... ölü ya da diri!"

Norah erimiş havuzdan su örneği almak için iple steril bir pipet uzatırken, Rachel ile diğerleri onu seyretti. Norah, minyatür teleskopu andıran minik bir aletin içine birkaç damla akıttı. Ardından aleti, kubbenin diğer tarafından yayılan ışığa doğru tutarak mercekten baktı. Saniyeler geçmeden lanet okumaya başlamıştı.

"Aman Tanrım!" Aleti sallayan Norah bir kez daha baktı. "Lanet olsun Bu refraktometre bozulmuş olmalı!"

Corky sevinerek, "Tuzlu su mu?" diye sordu.

Norah kaşlarını çattı. "Kısmen. Yüzde üç deniz suyu içerdiğini gösteriyor ki bu kesinlikle imkânsız.

Bu buzul bir kar yığını. Saf tatlı sudan oluştu. Hiç tuz olmamalı." Norah örneği yakınındaki bir mikroskoba götürerek inceledi. Homurdanıyordu.

Tolland, "Plankton mu?" diye sordu.

"*G. Polihedra*" derken sesi artık yatışmıştı. "Biz buzul uzmanlarının buz katmanları altındaki okyanuslarda sıkça rastladığı bir plankton türü." Omzunun üstünden Tolland'a göz attı.

"Ölmüşler. Yüzde üç tuzlu su içeren bir ortamda yaşayamadıkları anlaşılıyor."

167

Dördü, derin kuyunun yanında bir süre sessizce durdular. Rachel, bu çelişkinin buluş açısından ne anlam ifade ettiğini anlamaya çalışıyordu. Göktaşının açtığı ufuklarla kıyaslandığında bu çıkmaz çok ufak görünüyordu, ama yine de bir istihbarat uzmanı olan Rachel, bundan çok daha küçük sorunlar yüzünden nice teorilerin suya düştüğünü görmüştü.

"Burda neler oluyor?" Ses uğultuyu andırıyordu.

Herkes başını kaldırıp baktı. Karanlığın içinden NASA müdürünün kaba saba silueti belirdi.

Tolland, "Havuzdaki suyla ilgili küçük bir tereddüdümüz var," dedi. "Çözmeye çalışıyoruz."

Corky adeta neşe içindeydi. "Norah'nın buz verileri hapyı yuttu."

Norah, "Bir tarafımı ye," diye fısıldadı.

Müdür kalın kaşlarını çatarak yanlarına yaklaştı. "Buz verilerinin nesi varmış?"

Tolland kararsız bir edayla içini çekti. "Göktaşının çıkartıldığı havuzda yüzde üç oranında tuzlu suya rastladık, ki bu da göktaşının hiç bozulmamış tatlı su buzulunda saklı kaldığı buzul bilim raporuyla çelişiyor." Durdu. "Ayrıca planktonlar da var."

Ekstrom kızmış gibiydi. "Bu elbette imkânsız. Bu buzulda hiç çatlak yok. KYYT taramaları bunu doğruluyor. Bu göktaş tek parça halindeki buz yatağında gömülüydü."

Rachel, Ekstrom'un haklı olduğunu biliyordu. NASA'nın yoğunluk taramalarına bakılacak olursa buz katmanı taş gibi sağlamdı. Göktaşının! her tarafı onlarca metre donmuş buzulla örtülüydü. Hiç

çatlak yoktu. Rachel yoğunluk taramalarının nasıl yapıldığını hayal etmeye çalışırken, garip bir düşünceye kapıldı...

Ekstrom, "Ayrıca," diyordu. "Dr. Mangor'ın nüve örnekleri buzulun bütünlüğünü teyit etti."

Refraktometreyi masanın üstüne vuran Norah, "Kesinlikle!" dedi.

"Çift teyit. Buzda hiç çatlak çizgisi yok. Bu yüzden tuz ve plankton için b i r açıklama bulamıyoruz." Sesindeki yürekliliğe kendi bile şaşırın Rachel, "Doğrusunu isterseniz dedi. "Başka bir ihtimal var." Ani bir ilhamla, en akla gelmeyecek hatıraları canlanmıştı. Şimdi herkes dönmüş ona bakıyordu. Gözlerinde aşikâr bir kuşku ifadesi vardı.

Rachel gülümsedi. "Tuz ve planktonun son derece mantıklı bir açıklaması var." Tolland'a iğneleyici bir bakış fırlattı. "Ve samimi olmak gerekirse Mike, senin aklına nasıl gelmediğine şaşırdım."

42

"Buzulda donmuş plankton mu?" Corky Marlinson, Rachel'in açıklamasından ikna olmuş gibi değildi. "Hevesin kursağında kalsın istemem ama genellikle bir şey donunca ölür. Bu küçük haylazlar bize göz kırpyord u, unut un mu yoksa?"

Etkilenmiş gözlerle Rachel'a bakan Tolland, "Aslında," dedi. "Haklı olabilir. Ortam gerektirdiğinde zahiri ölüm yaşayan birkaç tür var. Bir zam a n l a r bu fenomen hakkında bir bölüm hazırlamıştım."

Rachel başını salladı. "Göllerde donan ve buzlar çözülene kadar beklemek zorunda kalan turnabalıklarını göstermiştin.-Ayrıca çöllerde bünyesindeki tüm suyu kaybeden, onlarca yıl bu şekilde kalan ve yağmur yağdığında yeniden hayata dönen, tardigrad böceği denen mikroorganizmalardan bahsetmiştin."

Tolland kendi kendine güldü. "Demek programımı gerçekten seyrediyorsun. "

Rachel biraz utangaç bir tavırla omuzlarını silkti.

169

Norah, "Ne söylemeye çalışıyorsunuz Bayan Sexton?" diye sordu.

Tolland, "Şunu söylemeye çalışıyor," dedi. "Ki ben bunu daha **önce** j fark etmiş olmalıydım. O

programda bahsettiğim türlerden biri, her **kıf** | Kuzey Kutbu'ndaki buzullarda donan, orda kış

uykusuna yatan ve her **yatı** buzullar eridiğinde yüzüp giden bir plankton türüydü." Tolland durak di.

"O programda gösterdiğim türler burda gördüğümüz biyolüminesai türlerden değildi ama aynı şey olmuş olabilir."

Michael Tolland onun fikrini beğendiği için heyecanlanan **Rachel**, "Donmuş planktonlar burda gördüğümüz her şeyi açıklayabilir," dedi,! "Geçmiş bir zamanda buzulda bir çatlak açılmış olabilir, plankton açısından zengin tuzlu suyla dolar ve sonra yeniden donar. Ya bu buzulda *de donmuş* tuzlu su cepleri varsa? Donmuş plankton barındıran donmuş deniz suyu. Düşünün, siz ısıtılmış göktaşını

yukarı kaldırırken donmuş bir tuzlu su cebinden geçmiş olabilir. Tuzlu sudan oluşan buz erir, planktonları uykusundan uyandırır ve tatlı suya az miktarda tuzlu su karışır."

"Ah, Tanrı aşkına!" Norah karşıt bir ifadeyle inler gibi ses çıkardı "Birden *herkes* buzul uzmanı oldu!"

Corky de şüpheyle bakıyordu. "Ama KYYT yoğunluk taraması yaparken tuzlu su buz ceplerini tespit etmez miydi? Ne de olsa deniz su buzuyla tatlı su buzlarının yoğunluğu birbirinden farklı."

Rachel, "Çok az fartlı," dedi.

Norah, "Yüzde dört önemli bir farktır," diye karşı çıktı.

Rachel, "Evet *laboratuvarda*," diye cevap verdi. "Ama KYYT ölçütlerini 120 mil yukardan yapıyor.

Bilgisayarlar belirgin -buz ve balçık, granit ve kireçtaşı- farklılıkları ayırt etmek üzere tasarlandı."

Müdüre döndü.

"KYYT uzaydan yoğunluk ölçerken, tuzlu su buzuyla tatlı su buzunu birbirinden ayırt edemediğini düşünmekte haksız mıyım?"

Müdür başını salladı. "Doğru. Yüzde dörtlük oran, KYYT'un hata payı eşiğinin altında. Uydu tatlı su buzuyla tuzlu su buzunu aynı kabul etmiştir."

Tolland şimdi merak etmiş gibi görünüyordu. "Bu aynı zamanda havuzda suyun sabit seviyede kalmasını da açıklar." Norah'ya baktı. "Delikte gördüğün planktonlara ne deniyordu?"

Norah, "*G. Polihedra*," dedi. "*Şimdi de G. Polihedra* buzda kış uykusuna yatabilir mi diye merak ediyorsunuzdur. Cevabın *evet* oluşu sizi sevindirecektir. Kesinlikle. *G. Polihedra* buz katmanları

etrafında sürüler halinde bulunur, biyoluminesan yapar ve buzun içinde kış uykusuna yatabilir. Başka soru var mı?"

Herkes birbirine baktı. Norah'nın ses tonundan, devamında bir "ama" geleceği anlaşılıyordu yine de Rachel'ın teorisini doğrulamış gibiydi.

Tolland, "O halde," dedi. "Mümkün olduğunu söylüyorsun öyle değil mi? Bu teori mantıklı mı?"

Norah "Elbette," dedi. "Tam bir geri zekâlıysan."

Rachel öfkeyle atıldı. "Pardon anlayamadım?"

Norah Mangor ile Rachel bakışlarını birbirlerine diktiler. "Sanırım mesleğinizde bilginin azlığı

tehlikeli bir şeydir, yanılıyor muyum? Inanın bana, aynısı buzulbilim için de geçerli." Norah gözlerini etrafındaki dört kişide teker teker gezdirdi. "Bunu şimdi herkesin anlaması için bir kez ve son olarak açıklayacağım. Bayan Sexton'ın ileri sürdüğü tuzlu su cepleri vardır. Buzul uzmanları bunlara yarık derler. Bununla birlikte yarıklar tuzlu su ceplerinden değil, uzantıları saç teli kalınlığında olan tuzlu su buz ağlarından meydana gelirler. Bu derinlikteki havuzda yüzde üç oranında tuzlu su olması için, o göktaşının bayağı fazla yarıktan geçmesi gerekiyor."

Ekstrom kaşlarını çattı. "Yani mümkün mü, değil mi?"

Norah sert bir dille, "İmkânı yok," dedi. "Kesinlikle mümkün değil. Nüve örneklerinde tuzlu su buz ceplerine mutlaka rastlardım."

R a c h e l , "Nüve örnekleri gelişigüzel noktalardan çıkartılmadı mı?" diye sordu. "Acaba talihsizlik eseri, nüvelerin çıkartıldığı yerler deniz buzu ceplerini ıskalamış olabilir mi?"

171

"Ben göktaşının tam üstünden nüveler çıkarttım. Sonra da her yanından birkaç santim mesafede onlarca örnek aldım. Daha yakını olamaz."

"Sadece sordum."

Norah, "Su götürür bir mesele," dedi. "Tuzlu su yarıklarına sadece *mevsimlik* -her mevsim oluşan ve sonra eriyen- buzlarda rastlanır. Milne Buzul Katmanı *sürekli* buzdur; dağlarda oluşan ve buzuldan parçalar kopup denize düşene kadar bozulmadan duran buz. Bu esrarlı fenomeni açıklamakta donmuş

planktonlar ne kadar uygun görünürse görünsün, sizi temin ederim bu buzulda hiç donmuş plankton ağ yok."

Grup yeniden sessizleşmişti.

Donmuş plankton teorisinin çürümesine karşın, Rachel'ın sistem veri analizi bu reddi kabul edemiyordu. Rachel'ın içgüdüleri altlarındaki buzulda donmuş planktonlar bulunmasının, bilmedenin

en basit çözümlü olduğunu söylüyordu. *Occam'ın Usturası Prensibi*, diye düşündü. UKO'da eğitmenleri bunu bilinçaltına kazımışlardı. *Birden fazla açıklama olduğunda en basiti genellikle doğrudur.*

Buz nüvesi verileri yanlış çıktığı takdirde Norah Mangor'ın kaybedecek çok şeyi vardı. Rachel, belki de Norah'nın planktonu görünce bu buzulun bütünlüğü konusunda hata yaptığını fark ettiğinden ve şimdi de hatasını örtbas etmeye çalıştığından şüphelendi.

Rachel, "Tek bildiğim," dedi. "Az önce tüm Beyaz Saray çalışanlarına brifing verip onlara bu göktaşının bozulmamış bir buz yatağında bulunduğunu, orda gömülü durduğunu ve Jungersol denilen ünlü bir meteordan koptuğu 1716'dan beri hiç el değmediğini söylediğim. Bu gerçek sanırım şu anda tartışılır oldu."

NASA müdürü ciddi bir ifadeyle susuyordu.

Tolland boğazını temizledi. "Rachel'a katılmak zorundayım. Havuzda tuzlu su ve plankton vardı.

Açıklaması ne olursa olsun, bu havuzun kapalı bir ortam olmadığı anlaşılıyor. Kapalı olduğunu söyleyemeyiz."

Corky huzursuz görünüyordu. "Eee, millet, burda astrofizikten bahsetmek istemem ama benim mesleğimde hata yaptığımızda genellikle *milyarlarca* yıldan bahsedimiz. Gerçekten de bu plankton/tuzlu su karışımı o kadar önemli mi? Yani, göktaşının çevresindeki buzun kusursuzluğu göktaşının kendisini etkilemez, öyle değil mi? Elimizde hâlâ fosiller var. Kimse onların gerçekliğini sorgulamıyor. Buz nüvesi verilerinde hata yaptığımız ortaya çıksa da, kimsenin umurunda olmaz. Sadece başka bir gezegende yaşam kanıtı bulmamızla ilgileneceklerdir."

Rachel, "Üzgünüm Dr. Marlinson," dedi. "Veri analizi yaparak geçinimini sağlayan biri olarak, size katılmadığımı belirtmek zorundayım. NASA'nın bu akşam sunacağı verilerdeki en ufak bir kusurun tüm keşfin inanılabilirliğini sarsma ihtimali var. Buna fosillerin gerçekliği de dahil."

Corky'nin ağzı açık kalmıştı. "Sen neden bahsediyorsun? Bu fosiller reddedilemez."

"Ben biliyorum. Siz biliyorsunuz. Ama eğer halk, NASA'nın bilinçli olarak şüpheli buz nüvesi verilerini sunduğu düşüncesine kapılırsa, inanın bana, o anda NASA'nın başka hangi konularda yalan söylediğini merak etmeye başlayacaktır."

Norah parlayan gözlerle ileri doğru adım attı. "Benim buz nüvesi verilerim şüpheli değil." Müdüre döndü. "Bu buz katmanının hiçbir yerinde kalmış deniz buzu bulunmadığını size kanıtlayabilirim!"

Müdür uzunca bir süre ona baktı. "Nasıl?"

Norah planını açıkladı. Bitirdiğinde, Rachel bunun mantıklı bir fikir olduğunu kabul etmek zorunda kaldı.

Müdür o kadar emin görünmüyordu. "Sonuçlar kesin olacak, öyle **değil mi?**"

Norah, "Yüzde yüz doğrulanmış olacak," diyerek onu temin etti. "O göktaşının yakınlarında bir damla bile donmuş tuzlu su varsa, bunu göreCEĞİZ. Birkaç damlası bile cihazımda Times Meydanı gibi ışıldayacaktır."

Müdürün asker kesimi saçlarının altındaki kaşları çatıldı. "Fazla vaktimiz kılmadı. Basın konferansına birkaç saat var."

173

"Yirmi dakika sonra dönerim."

"Ne kadar uzaklaşacağını söylemiştin?"

"Çok fazla değil. İki yüz metre yeterli olur."

Ekstrom başını salladı. "Güvenli olduğundan emin misin?"

Norah, "Yanıma işaret fişeği alırım," diye yanıt verdi. "Ayrıca Mike da benimle gelecek."

Tolland birden başını dikleştirdi. "Öyle mi yapacağım?"

"Evet öyle Mike! Birbirimize destek olacağız. Sert bir rüzgâr estiğinde, arkamda bir çift güçlü kol olsun isterim."

"Ama..."

Tolland'a dönen müdür, "Haklı," dedi. "Tek başına gidemez. OnunB birlikte birkaç adamımı

gönderebilirdim ama dürüst olmak gerekirse gerçekten sorun olup olmadığını öğrenene kadar şu plankton meselesinin kendi aramızda kalmasını tercih ediyorum."

Tolland isteksizce başını salladı.

Rachel, "Ben de gitmek isterim," dedi.

Norah olduğu yerde kobra yılanı gibi döndü. "İstersin tabi ya."

Müdür aklına yeni bir fikir gelmiş gibi, "Aslında," dedi. "Sanırım dörtlü destek sistemi çok daha güvenli olur. Eğer siz ikiniz giderseniz Mike kayarsa sen onu asla tutamazsın. Dört kişi ikiden çok daha güvenli olacaktır." Durup Corky'ye baktı. "Yani bu, ya siz ya da Dr. Ming gideceksiniz anlamına geliyor." Ekstrom habikürede gözlerini gezdirdi. "Sahi Dr. Ming nerede?"

Tolland, "Bir süredir onu görmüyorum," dedi. "Belki kestiriyordur."

Ekstrom, Corky'ye döndü. "Dr. Marlinson, onlarla birlikte gitmenizi salık veremem ama..."

Corky, "Nerden çıktı şimdi?" dedi. "Aynı sahneye tanık olmak başımıza ne işler açtı."

Norah, "Hayır!" diye haykırdı. "Dört kişi bizi yavaşlatır. Mike ve ben yalnız gideceğiz."

"Emin misin?"

"Yalnız gitmiyorsunuz." Müdür gayet kesin konuşmuştu

"İpe bağlanmanın dörtlü tasarlanmasının bir nedeni var ve biz de bu işi mümkün olduğu kadar güvenli yoldan yapacağız. İhtiyacım olan son şey, NASA tarihindeki en büyük basın konferansından birkaç saat önce bir kaza yaşanması."

43

Gabbrielle Ashe, Marjorie Tench'in boğucu odasında otururken nedensiz bir tedirginlik hissediyordu. *Bu kadın benden ne istiyor olabilir? Odada* ki tek masanın arkasında oturan Tench sandalyesinde öne doğru eğildi. Yüzünün sert çizgileri, Gabrielle'm huzursuzluğuna memnun olmuş gibiydi. Pakete hafifçe vurarak yeni bir sigara çıkartan Tench, "Duman rahatsız ediyor mu?" diye sordu.

Gabrielle, "Hayır," diye yalan söyledi.

Tench sigarasını yakmıştı bile. "Sen ve adayın bu kampanya esnasında NASA'yla hayli ilgilendiniz."

Öfkesini gizlemek için çaba göstermeyen Gabrielle,

"Evet," dedi. "Birileri cesaretlendirmişti. Açıklama istiyorum."

Tench masumca dudaklarını büktü.

"NASA'ya saldırman için neden sana e-postayla bilgi gönderdiğimi bilmek mi istiyorsun?"

"Gönderdiğiniz bilgiler Başkan'nıza zarar verdi."

"Kısa vadede evet."

Tench'in sesindeki uğursuz tonlama Gabrielle'm keyfini kaçırmıştı.

"Bu ne anlama geliyor?"

"Rahatla Gabrielle. Gönderdiğim e-postalar işleri fazla değiştirmede. Ben devreye girmeden önce de Senatör Sexton NASA'ya takmıştı. Ben sadece mesajını netleştirmesine yardımcı oldum. Ne tarafta durduğunu açıkça gösterdi."

175

"Ne tarafta durduğunu mu gösterdi?"

"Kesinlikle." Tench gülümseyince lekeli dişleri meydana çıktı.

"Bu akşamüstü CNN'de oldukça etkileyici olduğunu söylemek zorundayım."

Gabrielle, Tench'in kaçamaklı cevap terbiyecisi soruları karşısında senatörün verdiği tepkiyi hatırladı. *Evet, NASA'yu kaldırırdım.* Sexton köşeye sıkışmış ama sert oynamıştı. Doğru hareket buydu. Yoksa değil miydi? Tench'in kendinden emin görüntüsü Gabrielle'da, bir şeyleri eksik bildiği hissini uyandırıyor.

Tench aniden ayağa kalkınca, sırık gibi vücudu küçücük yeri doldurdu. Dudaklarından sarkan sigarayla duvardaki kasanın yanına gidip bir zarf çıkardı. Masaya dönüp yeniden oturdu.

Gabrielle zarfa göz attı.

Zarfi elinde floş ruvayal tutan bir poker oyuncusu gibi kucaklayan Tench gülümsüyordu.

Heyecanlı bekleyişin tadını çıkartıyormuş gibi, *sa* rarmış parmak uçlarıyla zarfin kenarına sürekli vurarak sinir bozucu sololer çıkartıyordu.

Gabrielle bunun sadece kendini suçlu hissetmesinden kaynaklandığını biliyordu ama zarfin içinde senatörle yaşadığı cinsel ilişkiye dair ipucu olmasından korkuyordu. *Saçmalama*, diye düşündü. Bu olay Sexton'ın kilitli ofis odasında mesai saatinden sonra yaşanmıştı. Beyaz Saray'ın elinde herhangi bir delil olsaydı, bunu şimdiye dek çoktan kamuya duyururlardı.

Gabrielle, *belki şüpheleniyorlardır*, diye düşündü, *ama ellerinde kanıt yok.*

Tench sigarasını ezerek söndürdü. "Bayan Ashe, farkında mısınız değil misiniz bilmiyorum ama Washington'da 1996'dan beri sahne arkasında süregelen bir savaşın içine düştünüz."

Bu açılış konuşması kesinlikle Gabrielle'ın beklediği türden değildi "Anlayamadım?"

Tench bir sigara daha yaktı. İnce dudakları sigarayı kavrarken, sigaranın ucu kıpkırmızı parladı.

"Uzayı Ticari Kullanıma Açma Kanunu denilen yasa tasarısı hakkında ne biliyorsun?"

Gabrielle bunu daha önce hiç duymamıştı. Omuzlarını silkti.

Tench, "Sahi mi?" dedi. "Buna çok şaşırdım. Adayımızın savunduğu ilkeler düşünülünce. Uzayı

Ticari Kullanıma Açma Kanunu 1996'da Senatör Walker tarafından ortaya atıldı. Yasa tasarısı

esas itibarıyla, aya insan gönderdiğinden beri kayda değer bir iş yapamayan NASA'nın başarısızlarını ele alıyor. NASA hisselerinin derhal özel uzay şirketlerine satılarak özelleştirilmesini öngörüyor. Böylece NASA'nın vergi mükelleflerine bindirdiği yük ortadan kaldırılacak ve serbest piyasa sistemiyle uzay daha etkin biçimde keşfedilecek."

Gabrielle NASA'nın açtığı sıkıntılara çare olarak özelleştirilmesi gerektiğinin öne sürüldüğünü

duymuştu ama bu fikrin resmi bir yasa tasarısı şekline dönüştürüldüğünden haberi yoktu.

Tench, "Bu ticari kullanıma açma yasa tasarısı Kongre'ye dört kez sunuldu," dedi. "Uranyum üretimi gibi devlet işletmelerinin başarıyla özelleştirildiği tasarılar benziyordu. Kongre önüne gelen ticari kullanıma açma tasarısını dört kez kabul etti. Bereket versin ki *Beyaz Saray* her seferinde veto etti. Zachary Herney iki kez veto etmek mecburiyetinde kaldı."

"Yani?"

"Yani, Senatör Sexton Başkan olduğu takdirde kesinlikle destekleyeceği bir yasa tasarısı.

Sexton'ın eline geçen ilk fırsatta NASA hisselerini hiç sızlamadan satacağına inanmak için nedenlerim var. Kısacası, adayınız vergilerin uzay keşfine harcanmasındansa NASA'nın özelleştirilmesini tercih edecektir."

"Bildiğim kadarıyla senatör kamu önünde Uzay Ticari Kullanıma Açma Kanunu'ndan yana olduğunu hiç belirtmedi."

"Doğru. Ama takip ettiği politikayı bilen biri olarak, bunu desteklediğini öğrenmek seni şaşırtmayacaktır."

177

"Serbest piyasa sistemleri verimliliği artırır."

"Bunu 'evet' olarak kabul ediyorum." Tench, ona bakıyordu. "Ne yazık ki, NASA'nın özelleştirilmesi berbat bir fikir ve yasa tasarısı ortaya atıldığından beri *Beyaz Saray* yönetimlerinin bunu reddetmesinin sayısız sebebi var."

Gabrielle, "Uzayın özelleştirilmesine karşı fikirleri duymuştum," dedi. "Kaygınızı anlıyorum."

"Anlıyor musun?" Tench, ona doğru eğildi. "*Hangi* fikirleri duydun?"

Gabrielle tedirginlikle oturduğu yerde kıpırdandı. "Şey, daha çok standart kuramsal korkular..."

NASA'yı özelleştirirsek, kârlı girişimler uğruna uzayla ilgili mevcut bilgi araştırmalarımızın çabucak terk edileceği."

"Doğru. Uzay bilimi göz açıp kapayıncaya kadar yok olur. Özel uzay şirketleri evrenimizi incelemek için para harcamak yerine, asteroidlerin altını üstüne getirir, uzayda turist otelleri inşa eder, ticari uydu fırlatma hizmetleri sunarlar. Özel şirketler milyarlarca dolara mal olduğu halde hiçbir maddi getirisi olmayacaksa, neden evrenimizin köklerini araştırmakla uğraşsın?"

Gabrielle, "Uğraşmazlar," diye karşılık verdi. "Ama ilmi hedeflere fon sağlamak amacıyla Uzay Bilimi için Milli Bağış Sistemi kurulabilir."

"Böyle bir sistem zaten var. İsmi NASA."

Gabrielle susmuştu.

Tench, "Kâr sağlamak için bilimi bir kenara bırakmak işin önemsiz kısmı," dedi. "Özel sektörün uzayda dilediği gibi at koşturmasına izin verince meydana gelecek kaosla kıyaslandığında hafif kalıyor. Yeniden vahşi batı günlerine döneceğiz. Ayda ve uzayda hak iddia eden ve bu iddialarını güç

kullanarak korumaya kalkan öncüler göreceğiz. Geceleri gökyüzünde yanıp sönen neon reklam panoları yapmak isteyen şirketlerin dilekçe verdiklerini duydum. Uzay otelleriyle turistik işletmelerin, çöplerini uzay boşluğuna atmak ve yörünge etrafında dönen çöp yığınları oluşturmak istediklerini gördüm. Hatta daha dün, ölüleri yörüngeye fırlatarak uzayı mozoleye çevirmek isteyen bir şirketin verdiği teklifi okudum. Telekomünikasyon uydularının cesetlerle çarpıştığını hayal edebiliyor musun?

Geçen hafta ofisime gelen milyarder bir CEO, yakın alan bir asteroiti yeryüzünün daha yakınına çekip değerli mineral madenleri aramak istiyordu. Bu adama asteroitleri dünya yörüngesine yaklaştırmamanın küresel

felaket tehlikesi taşıdığını hatırlatmak zorunda kaldım! Bayan Ashe, sizi temin ederim, eğer bu yasa tasarısı geçerse uzaya doluşan girişimciler füze bilimi uzmanları olmayacak. Bunlar cüzdanı kabarık ama kafası sığ girişimciler olacaklar."

Gabrielle, "İnandırıcı iddialar," dedi. "Ama eminim senatör yasa tasarısını oylamak durumunda kalırsa bu meseleleri dikkate alacaktır. Tüm bunların benimle ne ilgisi olduğunu sorabilir miyim?"

Tench gözlerini kısarak, bakışlarını sigarasına çevirdi. "Pek çok kişi uzaydan çokça para kazanmayı bekliyor ve siyasi lobi tüm sınırlamalarla engelleri kaldırmak için kollarını sıvıyor. Özelleştirmeye karşı... uzaydaki anarşiye karşı geriye kalan tek engel başkanlık ofisinin veto hakkı."

"O halde Zach Herney'ye yasa tasarısını veto etmesini tavsiye ederim."